

בית המשפט הצבאי
ש ו ר ו ן
- פ ר ו ט ו ק ו ל -

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48

דיון בית משפט מיום: 14/04/03 בפני ההרכב: סא"ל ארז חסון - אב"ד
סא"ל משה אוהד - שופט
סא"ל אשר שור - שופט

תובע: סרן ניצן סולטני
סניגור: עו"ד תאופיק בסול, עו"ד פתחי שביטה

נאשם (תיק 6165/02): פתחי רג'א אחמד חטיב ת.ז.: 953436454
נאשם (תיק 6171/02): מעמר פתחי שריף אבו אלשייך ת.ז.: 904604808
נאשם (תיק 6160/02): מוהנד טלאל מנצור שרים ת.ז.: 905007573
נאשם (תיק 6115/02): נצר סאמי ע/ראזק יתאימה ת.ז.: 901527358

מתורגמן: סמל מרואן
רשמת: רב"ט נטע

- אב"ד זיהה את הנאשמים -

הנאשם מוהנד שרים מסרב לקום עם כניסת השופטים ומוצא מן האולם

נאמן למקור

הכרעת דין

לידתה של הכרעת דין מפורטת זו בזהירות המופלגת שנתחייבנו בה טרם שנטלנו על עצמנו לישב בדיני נפשות. זאת שכן, למעשה, על אף כפירתם הראשונית של הנאשמים במיוחד להם, ביקשו מאוחר יותר לחזור בהם מכפירתם זו וסניגוריהם אף הודו בשמם בעבירות בהן הואשמו. עקב העובדה כי הנאשמים סירבו להכיר בבית המשפט, התנהגו באופן מביש ובשל כך הוצאו מן האולם, לא ניתן היה לקבל את הודאתם במו פיהם. עם זאת יצויין כי לא זאת בלבד שסניגוריהם הודו בשמם בעבירות המיוחסות והצטרפו לבקשת התביעה להרשיעם אלא שאף הנאשמים מסרו ביום 20/11/02 הודאות כתובות וחתימות בחתימת קדם בעבירות המיוחסות להם¹. הודאות אלו, נמסרו בידי סניגוריהם (אשר אחד מהם, נוטריון, אף אימת את חתימותיהם של הנאשמים על המסמך).

ניתכן בהחלט הדעה כי ניתן היה להסתפק בדברים מפורשים אלו ולהרשיע את הנאשמים במיוחד להם בלא דרישה ועיון בחומר הראיות הרב שהוגש בתיק זה. אלא שבחרנו שלא להסתפק בדברים אלו וזאת בשל הדברים הבאים.

כנגד הנאשמים הוגש כת"א, מן החמורים שהוגשו במדינת ישראל, המייחס להם אחריות ישירה לפיגוע הדמים הנורא שהתרחש בליל הסדר התשס"ב במלון פארק בנתניה, אירוע רצחני בו מצאו את מותם 29 אזרחים ונפצעו עשרות רבות. כת"א מייחס לנאשמים עבירות רבות של גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות ביטחון, עבירה אשר בהחמ"ש, בהרכבו הנוכחי, מוסמך לגזור בגינה עונש מוות. חזקה עלינו הוראתו של סעיף 27 לצו בדבר הוראות ביטחון, לפיו היכן שצפוי נאשם לעונש מוות ובית המשפט מוסמך

¹ סומנו נ/ 1. הנאשם בתיק 6165/02 מסר מסמך הודאה זומה שחתם בפני עורך דינו, הוגש לבית המשפט בישיבת התזכורת ביום 25/12/02.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזני אלינור
BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	LIDAR RAHIMA
CONSULAR BUREAU	לידר רחימה
החטיבה הקונסולרית	.7
8. NO 528785.		מס' 528785	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

לגזור עליו עונש זה, אין שומעים להודאתו וחובתו של ביהמ"ש לראות בו כמי שכפר באשמה. כזאת אכן קבענו בהחלטתנו מיום 20/11/02. ואכן, על אף שהנאשמים גם הסכימו להגשת חומר ראיות התביעה בהסכמה, חזרו בהם מטענות הזוטא, נמנעו מחקירת עדי התביעה אשר העידו, נמנעו מהעיד בפרשת ההגנה או מקיום פרשת הגנה בכלל², ראינו חובה לעצמנו ליצוק תוכן של ממש בהוראות הסעיף הנזכר ובחובתנו כשופטים, בפרט בזוכרנו את תומרת הענינים הנידונים ואת העובדה כי הנאשמים צפויים אף לעונש מוות, ומצאנו לכאן לנמק ארוכות מדוע מצאנו את הנאשמים חייבים בדינם. למלאכה זו נפנה כעת.

לאור בקשת הצדדים המפורשת³, ומאחר וההרכב הנוכחי משותף לכל תיקי הנאשמים⁴, ולצורך יעילות הדיון, הסכמנו למסור הכרעת דין משותפת, על בסיס הסיכומים וחומר הראיות שהוגש וסומן בתיק 6165/02 אשר הצדדים הסכימו להגשתם גם בשאר התיקים. חלק ניכר מן המשפט התנהל בלא נוכחות הנאשמים, זאת לאחר שהללו, פעם אחר פעם, מיאנו לקום בפני בית המשפט וסירבו להכיר בו ועל כן הוצאו מן האולם תוך שהם מתרפים ומגדפים. עם זאת, יש להדגיש כי לאורך כל ההליך היו הנאשמים מיוצגים על ידי 2 סניגורים אשר היו נוכחים במשפט ואשר עמדו בקשר מתמיד עם הנאשמים ועדכנו אותם בהתפתחויות של ההליך, כנדרש בסעיף 35(ב) לחוקבצבר הוראות בטחון.

נאמן למקור

האישומים

כנגד הנאשמים הוגש כת"א ובו פירוט ארוך, לואב ומזעזע של חלקם בביצוע פיגוע התופת הנורא במלון פארק, ערב ליל הסדר התשס"ב. באירוע זה מצאו את מותם 29 איש, נפצעו עשרות רבות ונגרם נזק כבד. פרט האישום המרכזי שעניינו גרימת מותם של 29 מאורחי המלון, מגולל ארוכות את עוללות החוליה, את חלקם של כל אחד מהנאשמים במעשה העבירה ואחריותו של כל אחד מהם לתוצאה הקטלנית.

על פי כתב האישום, ארבעת הנאשמים שבפנינו, חברי ארגון החמא"ס, פעלו בשירותו של מפקד הזרוע הצבאית של הארגון בטול כרם, עבאס א-סייד. בהוראתו של עבאס, נטלו כל אחד מהנאשמים, ביחד ולחוד, חלק בשרשרת הוצאת הפיגוע מן הכוח אל הפועל. מועמר אבו אלשייך עמד בקשר עם המתאבד, ע"א בסאט עודה, וכן מתאבד נוסף שאמור היה לפעול עמו, נדאל קלאק. ביחד עם עוזרו, נאצר יתאימה, פעל לקבל לידו את תגורת הנפץ ששימשה בפיגוע ולוודא את תקינותה. מוהנד שרים, אשר שימש כעוזרו של עבאס, פעל בשליחותו בהעברת מסרים בין חברי החוליה ואף שימש כמוציא ומביא לענין הכנת הדירה בה הולבש המתאבד בחגורת הנפץ, שכירת מצלמת הוידאו בה צולם המתאבד ועוד כהנה וכהנה. פתחי חטיב קיבל על עצמו את מלאכת העברת המתאבד לתחומי ישראל ולצורך כך הצטייד בתעודת זהות מזויפת ורכש רכב בעל לוחית צהובה תחת אותה זהות מזויפת, עמו העביר את המתאבד אל העיר נתניה והורידו בסמוך למלון פארק. על פי האישום, כל הנאשמים היו מודעים לכך שהם נוטלים חלק בפיגוע התאבדות והביעו את נכונותם לכך.

עוד מייחס כת"א לכל הנאשמים עבירה של חברות בארגון החמא"ס וכן עבירה נוספת של קשירת קשר לביצוע פיגוע התאבדות נוסף, לאחר "הצלחת" הפיגוע במלון פארק, פיגוע שנמנע עקב כניסת כוחות צה"ל לטול כרם. באשר לנאשמים מועמר אבו אלשייך, נאצר יתאימה ומוהנד שרים, מיוחסים להם אישומים נוספים של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שנטלו שלושתם חלק בירי לעבר כוחות צה"ל שנכנסו לעיר טול כרם, עבירות של החזקת נשק וסחר בצידוד מלחמתי וכן נשיאת משרה וביצוע שירות עבור ארגון החמאס.

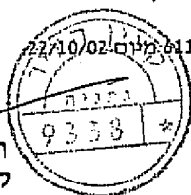
מטעמים הקשורים במדיניות התביעה, לא הועמד עבאס א-סאייד לדין בפני בית משפט זה, וההליכים בעניינו מתנהלים בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

² ראה פרוטוקולים בתיק 6165/02 מיום 07/10/02 ו 22/10/02 וכן פרוטוקול הדיון בשאר התיקים מיום 20/11/02.

³ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6165/02 מיום 25/12/02.

⁴ גם זאת על בסיס הסכמת הצדדים, ראה פרוטוקול דיון בתיקים 6171/02, 6160/02, 6115/02, מיום 22/10/02.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

חומר הראיות

1 חומר הראיות מטעם התביעה בתיקים אלו הוגש בהסכמת ב"כ הנאשמים, ללא חקירה
2 נגדית כלל וברובו הגדול אף בלא חקירה ראשית. המדובר בהגשה של חומר לפי סעיף
3 10(ב) לפקודת הראיות, שכן התנאים הקבועים בו (ייצוג ע"י סניגור והסכמה באשר לתוכן)
4 מתקיימים. משמעות הגשה על פי סעיף זה, היא כי הצדדים מאמצים למעשה את תוכן
5 הראיה בלא ערעור על מהימנות הדברים (שאתרת היו רשאים לחקור את מגיש הראיה).
6 ואכן הנאשמים לא ביקשו לערער על מהימנות ראיות התביעה, בכלל זה הודאותיהם
7 המשטריות ואמרות עדי מפתח נוספים, לא קיימו חקירה נגדית של העדים, לא הציגו
8 גרסה בפרשת ההגנה ואף לא נדרשו לענין בסיכומים מטעמם.

9
10
11
12 המדובר, אם כן, במקרה מובהק של הגשת ראיות בהסכמה שדינה כדין הסכמה לתוכן
13 העובדתי העולה מאותן ראיות (ראה גם ע"י אי"ש 114/01). לא ראינו לנכון להרחיק אחר
14 מהימנות ראיות אלו או לערער על תוכן, היכן שהצדדים עצמם אינם חלוקים בנקודות
15 אלו. יצויין כי עיקר החומר שהוגש הוא חומר טכני ורפואי במהותו.

16
17 בלא שאנו באים לסטות מן הדברים האמורים מעלה, ראינו לנכון לפרט בהרחבה באשר
18 למשקלן הראייתי של חלק מסוים מראיות התביעה. כוונתנו להודאות הנאשמים
19 מחקירתם במשטרה וכן לזכרון הדברים מחקירתו של עבאס א-סאייד בשב"כ. כאמור, גם
20 כל אלו הם בגדר החומר שהוגש בהסכמה ואין מחלוקת באשר לתוכנו, אלא שבשל אותה
21 חובת זהירות בה נתתינו מצאנו להוסיף ולנמק מדוע ראינו לנכון לייחס לאמרות אלו את
22 מלוא המשקל הראייתי, שכן הללו שימשו כנדבך מרכזי בהרשעתם של הנאשמים בכתב
23 האישום.

24
25 כידוע אין אדם משמש כעד מטעם התביעה במשפטו שלו. ואכן חשוב להדגיש כי על אף
26 שמשמטי קיצור במלל, וכאמור על בסיס בקשת הצדדים, איתדנו את נימוקי הכרעת הדין
27 ביחס ל 4 הנאשמים, הרי שמבחינה מהותית בפנינו 4 אישומים נפרדים, 4 תיקי בית משפט
28 בעלי מספור שונה, אשר בכל אחד מהם הועמד לדין אחד הנאשמים בעוד שאר השלושה
29 משמשים כעדי תביעה.

30
31 כאן המקום להזכיר כי "חלכת קנזי" איננה חלה, כידוע, בבתי המשפט הצבאיים הפועלים
32 באזור (ראה ערעור אי"ש 282/94, סעיף בדארנה ותיק בית משפט 5616/00 על
33 האסמכתאות המצוטטות שם) ולאחרונה אף רבו הקולות הקוראים לביטולה גם בפני בתי
34 המשפט בישראל (בבג"צ 6319/95, 6836/95, יוסף חכמי נ' דוד לוי, פ"ד נא(3) 750 ומן הזמן
35 האחרון גם פ"ח (ים) 4059/01, מ"י נ' כאלותי הייטם). משום כך, לא היתה כל מניעה
36 מהותית כי כל אחד מהנאשמים ישמש כעד תביעה במשפטו של רעהו. ההגנה אף לא
37 התנגדה לכך, לא התנגדה לזימונם לעדות טרם סיום משפטם וכזכור אף הסכימה להגשת
38 האמרות.

39
40 כאמור, עבאס א-סאייד לא הועמד לדין בפני בית משפט זה ואיננו נאשם בתיקים אלו.
41 אשר על כן משמש הוא כעד בלבד מטעם התביעה ואמרותיו בחקירה משמשות כהפללה
42 ישירה וכחיזוק לצד הודאות הנאשמים.

נאמן למקור

אמרתו של פתחי חטיב

43
44
45
46
47 אמרתו של פתחי חטיב הוגשה בהסכמת ההגנה, הן כהודאת נאשם במשפטו שלו והן
48 כעדות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. אמנם הנאשם העלה טענות זוטא
49 בראשית ההליכים אולם עד מהרה זנת אותן וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה
50 של גובה אמרתו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתה⁵. בנסיבות אלו אין

⁵ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6165/02 מיום 22/10/02 עמ' 1, שי 32-30.

4584482
סי"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

אלא לייחס את מלוא המשקל הראייתי לאמרה. לשם הזהירות בלבד נציין נימוקים נוספים המבססים עוד יותר את משקל האמרה, העולים מתוך חומר הראיות עצמו:

א. עיון באמרה עצמה, יגלה כי הוראות "תקנות השופטים" לענין גביית אמרה משטרתית מחשוך, נתקיימו בה במלואן. התקירה התנהלה בשפה הערבית אותה דובר הנאשם, הנאשם הוזהר כחוק טרם שמסר את אמרתו וחתם בתחתית האזהרה כי הבינה, האמרה כתובה בשפה הערבית והנאשם חתום בתחתית כל עמוד. הנאשם כתב את האמרה בכתב ידו ומכאן משקלה המוצק. האמרה נגבתה תמישה ימים לאחר מעצרו של הנאשם בשעות הבוקר.

ב. לצד אמרה זו, הוצגו בפנינו גם דו"חות מסדר זיהוי שנערכו לנאשם (ת/186, ת/220). הנאשם זיהה בהם את שותפיו, מוהנד שרים ומעמר אבו אלשייך תוך שהוא מציין שהללו גייסו אותו להוביל את ע"א באסט אשר ביצע את פיגוע ההתאבדות ושילמו לו בעבור כך 1000 דינר. במילים מפורשות אלו קושר עצמו הנאשם פעם נוספת בעבודות ברזל לאירוע.

ג. אמרתו של פתחי חטיב משתלבת היטב באמרות של העדים, ולאחר הצלבה של התיאור העובדתי הרשום בה עולה ההתאמה המלאה לשאר העדויות שהונחו בפנינו, למשל לענין המעורבים, רכישת הרכב, תיאור אירוע הכנתו של המתאבד והנוכחים בו וכן הקשר לביצוע פיגוע נוסף (כל אלו מתוארים בהרחבה בפרק הדין במעמר אבו אלשייך, סעיף ד ועל כן לא נחזור על כך ונסתפק בהפנייה).

ד. להודאתו המשטרתית של הנאשם אף תימוכין במציאות האובייקטיבית אשר מחוץ לחדרי החקירה:

- בהודאתו מציין הנאשם, בתשובה לשאלה האם החזיק בנשק, כי הוא עצמו לא החזיק בנשק אולם אדם בשם מוטיע סליט, אשר את שמו העביר למוהנד כמי שמוכן להצטרף לפעילות, החזיק בשני רובי M-16. הנאשם מפרט באמרתו את מקום הימצאות הנשק, ליד הבית של מוטיע מתחת לעץ הזית⁶. מחומר הראיות עולה כי דבריו אלו של הנאשם לא נאמרו בעלמא וכי הנאשם, יום לאחר שמסר את הדברים בהודאתו, אף הוביל את חוקריו אל מקום מחבוא הנשק. מדו"ח הפעולה (ת/182) עולה כי הנאשם הוביל את השוטרים למסלעה באזור הכפר קפין ושם נחשף, על פי המיקום שנתן, האמליית. עולה באופן מובהק כי לחוקרים לא היתה ידיעה מוקדמת על קיומו של אותו אמליית או על מקום הימצאו ורק הנאשם מסר לידיהם פרט מוכמן זה, אשר קיומו במציאות התיצונית, משתלב בדברים אותם מסר באמרתו ומבסס עוד יותר את משקלה הראייתי המוצק ממילא.

- הנאשם מתאר בהודאתו את תעודת הזהות המזוייפת אותה קיבל ואשר באמצעותה רכש רנו אקספרס תחת אותה זהות כוזבת, רכב בו הוביל את המתאבד אל מלון פארק⁷. הנאשם מציין כי הרכב נשאר לשימוש בכפר קפין לאחר שהחליף את לוחית הזיהוי הישראלית בלוחית פלסטינית כחולה. חומר הראיות כולל אישור (ת/187) רישום שינוי בעלות ברכב מסוג רנו מ.ר. 6-2722206 צבע לבן שנערך ביום 26/03/02. על פי הרישום נערכה העסקה בין מוכרת ישראלית לבין ע"א לטיף חאגי יחיא. מן האמרה שנגבתה ממר ע"א לטיף חאגי יחיא ואשר כלולה בחומר הראיות שהוגש בהסכמה (ת/188), עולה כי המדובר באזרח ישראלי תושב טייבה אשר לפני כ 5 שנים נגנבה ממנו תעודת הזהות וכי דיווח על הגניבה למשטרה. מר חאגי יחיא מסר באמרתו כי לא רכש כל רכב מבחורה יהודיה בשנים האחרונות. דברים אלו מחזקים ומעגנים במציאות האובייקטיבית את דבריו של הנאשם אודות תעודת הזהות המזוייפת של אזרח ישראלי אותה קיבל ואשר באמצעותה רכש תחת זהות כוזבת מבחורה יהודיה רכב רנו אקספרס בצבע לבן סמוך לביצוע הפיגוע. מדו"חות פעולה ותפיסה (סומנו ת/189-190) עולה כי בביתו של הנאשם בכפר קפין נתפס רכב רנו לבן נושא לוחיות זהות פלסטיניות, אשר בבדיקה נמצא כי הוא הרכב האמור לעיל. שוב נמצא במציאות האובייקטיבית עיגון מוצק וברור לדברים אותם מוסר הנאשם באמרתו.

⁶ ראה ת/185, עמי 4 שי 22 ועד עמי 5 שי 3.
⁷ ראה ת/185, עמי 1 שי 25 ועד עמי 2 שי 21; עמי 3 שי 12 ועד עמי 4 שי 2; עמי 4 שי 15-13.

הנאשם, שהיה נוכח בעת הכנתו של המתאבד ואשר הובילו למלון פארק, מתאר באמרתו⁸ כי היה לבוש בבגדי אישה ובכך מסגיר פרט מוכמן הידוע רק לחברי המעגל הקרוב של המשלחים, ואשר תואם את התיאור שמוסרים ניצולי הפיגוע אודות חזותו החיצונית של המתאבד (ראה הפרק הדין בעבאס א-סאייד, סעיף ד).

אם כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרתו של הנאשם פתחי הטיב משקל ראיתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס האמרה, הן כהודאת נאשם (ביחס לפתחי הטיב) והן כאמרת עד מפליל (ביחס לשאר הנאשמים).

אמרותיו של מעמר אבו אלשייך

דומים הם הדברים ביחס לנאשם זה אשר אף אמרותיו הוגשו בהסכמת ההגנה, הן כהודאות נאשם במשפטו שלו והן כעדויות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. גם מעמר אבו אלשייך העלה טענות זוטא בראשית ההליכים אולם עד מהרה זנח אותן וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה של גובי אמרותיו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתו⁹. בנסיבות אלו אין אלא לייחס את מלוא המשקל הראיתי לאמרות. בשם הזהירות בלבד נציין נימוקים נוספים המבססים עוד יותר את משקל האמרות והעולים מתוך חומר הראיות עצמו:

- א. מעיון באמרות עצמן עולה כי סימני האמת אותן ציינו קודם (בהם האזהרה כחוק, שפת החקירה והחתימה בתחתית) מתקיימים במלואם באמרות, אותן כתב הנאשם, סטודנט שנה שלישית, בכתב ידו. האמרות נגבו בשני מועדים נפרדים ובשניהם מפרט הנאשם ארוכות אודות חלקו בפיגוע.
- ב. באמרה המאוחרת שב הנאשם ומאשר את נכונותה של האמרה הראשונה¹⁰.
- ג. לצד אמרות אלו השתתף הנאשם במסדר זיהוי (ת/ 219) בו הוא מזהה את פתחי הטיב אותו תיאר באמרותיו ומציין כי פתחי הוביל את עי"א באסט לביצוע פיגוע ההתאבדות. בכך קושר עצמו הנאשם פעם נוספת לאירוע.
- ד. התיאורים שמוסר הנאשם באמרותיו משתלבים בעשרות פרטים שונים בעדויות רבות מתוך חומר הראיות. הנאשם, אשר שימש כבורג מרכזי וכמשנה לעבאס א-סאייד, היה מעורב בעשרות צדדים של האירוע, ותקצר היריעה מלפרטם כאן במלואם. נציין רק כי מעיון קפדני באמרות הנאשם ובהצלבתן לשאר האמרות שבחומר הראיות, נמצאת התאמה מלאה בתיאורי הנאשם אודות תכנון הפיגוע והוצאתו לפועל, בין היתר לענין גיוסו של נדאל קלאק כמתאבד נוסף ומסירת כספים לו על ידי הנאשם¹¹; רובים שקיבל הנאשם מידי עאמר חודירי ואשר שניים מתוכם העביר לידי מוהנד שרים ונאצר יתאימה¹²; כספים שהעביר הנאשם לידי המתאבדים ואותם קיבל מידי עבאס א-סאייד¹³; קבלת הגורות הנפץ ביחד עם נאצר יתאימה בשירותי הנשים במסגד בטול כרם על פי הוראת עבאס, איתו עמד בקשר אגרות אותן העביר מוהנד¹⁴; בדיקת הגורות הנפץ עי"י אחמד גיוס¹⁵; תעודת הזהות אותה קיבל מעבאס ואשר דאג לזייפה ולשגרה חזרה באמצעות מוהנד¹⁶; תיאור אירוע הכנתו של עי"א באסט למשימת

⁸ ראה ת/ 185 עמ' 2 שי 26 ועד עמ' 3 שי 1

⁹ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6171/02 מיום 20/11/02 עמ' 1, שי 23-23.

¹⁰ ראה ת/ 218, עמ' 1 שי 7-5.

¹¹ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 2 שי 17 ועד עמ' 3 שי 5; עבאס: ת/ 208 סי 5.ג.10; נדאל: אמרה מיום 15/4/02 (שעה 13:45), אמרה מיום 15/4/02 (שעה 17:00) ובעיקר עמ' 2 שי 22-25 וכן עמ' 3 שי 3-1. נדאל אגדה בקשירת הקשר לביצוע פיגוע ההתאבדות וחורשע בגין כך בתיק 5582/02 בו נדון ל 8.5 שנות מאסר לריפוי לפועל. פרוטוקול ההודאה בתיק זה (בצירוף כתיי אבו פירוט עובדות התכנון להתאבד בשם החוליה בה חברים הנאשמים) הוגש כראיה (ראה פרוטוקול הדיון בתיק 6160/02, עמ' 12 שי 13-11, הוגש בהסכמה גם בשאר התיקים).

¹² השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 3 שי 16-6, ת/ 218 עמ' 3 שי 20 ועד עמ' 4 שי 8; נאצר: ת/ 223 עמ' 3 שי 25-23; עבאס: ת/ 208 סי 6.

¹³ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 4 שי 19-12 עבאס: ת/ 208 סי 5.ח.

¹⁴ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 5 שי 14-4; נאצר: ת/ 221 עמ' 3 שי 25 ועד עמ' 4 שי 5, ת/ 222 עמ' 3 שי 16-22, ת/ 223 עמ' 1 שי 22 ועד עמ' 3 שי 13; מוהנד: ת/ 227 עמ' 1 שי 11-17; עבאס: ת/ 212 א סי 11.א-ג.

¹⁵ השווה: מעמר: ת/ 218 עמ' 1 שי 8 ועד עמ' 2 שי 6 עבאס: ת/ 205 סי 22, ת/ 206 סי 8.י.ד, ת/ 208 סי 5.ה.5, ת/ 212 א סי 11.ד-ז, ת/ 213 סי 6.ב.ב.11-12.

¹⁶ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 6 שי 9-6; מוהנד: ת/ 225 עמ' 5 שי 12 ועד עמ' 6 שי 2; עבאס: ת/ 206 סי 8.ז.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאמו למקור

ההתאבדות בו היו נוכחים עבאס, פתחי ומוהנד אשר מתארים אותו באופן דומה¹⁷ ;
הירי שביצע עם מוהנד ונאצר לעבר חיילי צה"ל¹⁸ ; קשירת הקשר לבצע פיגוע נוסף¹⁹ ;
ה. אלא שגם במקרה זה, לאמרותיו של הנאשם עיגון וביסוס במציאות האובייקטיבית
ההיצונית לחדרי החקירה :

- באמרותיו²⁰ מתאר הנאשם נשקים אותם קיבל לידי ו אשר את חלקם מסר הלאה
ומוסיף כי נשאר ברשותו רובה מסוג M-16. מדו"חות פעולה, לוחות תצלומים ודו"חות
תפיסה הכלולים בחומר הראיות (סומנו ת/ 170-176), עולה כי הנאשם הסגיר לידי
כוחות הביטחון נשק מסוג M-16 ותחמושת. בלוח התצלומים נראה הנאשם באופן
ברור כמי שמצביע בפני החוקרים על הנשק. מן התיאור של הנשק המוסלק ("תבילה
עטופה בשקית ניילון") ומתמונות ההצבעה על הנשק בשטח הפתוח, עולה בבירור כי
לחוקרים לא היתה ידיעה מוקדמת על קיום הנשק ועל מקום הימצאו, עד אשר מסר
הנאשם פרטים מוכמנים אלו. מכל אלו עולה עיגון מוצק לאמרותיו של הנאשם וסר
החשש כי דבריו נאמרו בעלמא.

- באמרתו²¹ מתאר הנאשם את הנהג אשר הוביל את המתאבד לנתניה במלים אלו:
"כבן 45, מכפר קפין שבנפת טו"כ, נשוי ומכונה 'אבו-מצעב' והוא נשוי לשתי נשים,
גובהו 185 ס"מ, מרכיב משקפי ראייה, גוון עורו יחונטי עם שיער דליל מקדמת המצח
ומעל מצחו כתם עור לבן וכפי שידוע לי שיש לו 12 ילדים". תיאור זה הולם להפליא
את פתחי חטיב אשר שימש כנהג באירוע זה. הפרטים הביוגרפיים תואמים בנסיבות
הענין לאלו שמוסר פתחי באמרתו²² ואילו באשר לתיאור החזותי, הרי שפתחי חטיב
ניצב לפנינו, הן כנאשם והן כעד, ובמו עינינו חזינו עד כמה הולם אותו תיאורו של
הנאשם באמרתו. שוב מתאששת הודאתו של הנאשם בפרטים אובייקטיביים
שבמציאות החיצונית.

- באמרתו²³ מתאר מעמר במדויק את אופן לבושו של עי"א באסט עודה טרם צאתו
לפיגוע באופן התואם את תיאורי הניצולים בפיגוע (ראה הפרק הדין באמרותיו של
עבאס א-סאייד, סעיף ד).

הנה כי כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרותיו של הנאשם מעמר אבו
אלשייך משקל ראיתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס האמרות,
הן כהודאות נאשם (ביחס למעמר אבו אלשייך) והן כאמרות עד מפליל (ביחס לשאר
הנאשמים).

אמרותיו של נאצר יתאימה

אמרותיו של נאשם זה הוגשו בהסכמת ההגנה, הן כהודאות נאשם במשפטו שלו והן
כעדויות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. אף הוא העלה טענות זוטא בראשית
ההליכים אולם עד מהרה זנת אותן וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה של גובה
אמרתו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתו²⁴. בנסיבות אלו אין אלא
לייחס את מלוא המשקל הראיתי לאמרות. שוב נציין נימוקים נוספים המבססים עוד
יותר את משקל האמרות, העולים מתוך חומר הראיות עצמו :

א. עיון באמרות יגלה בהן את כל הסממנים אותם ציינו לעיל המאשרים כי נגבו כחוק.
האמרות כתובות בעברית בכתב ידו של החוקר, אולם זאת לאחר שהוצע לנאשם

¹⁷ השווה: מעמר: ת/ 217 עמי 7 שי 12 ועד עמי 8 שי 3 ; מוהנד: ת/ 225 עמי 6 שי 27 ועד עמי 8 שי 25 ; פתחי: ת/ 185 עמי 22 ועד עמי 3 שי 10 עבאס: ת/ 205 סי 12.ה., ת/ 206 סי 8.כד-לט.

¹⁸ השווה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 9-2 ; נאצר: ת/ 221 עמי 3 שי 20-24, ת/ 222 עמי 1 שי 18-21 ; מוהנד: ת/ 225 עמי 6-12.

¹⁹ השווה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 26 ועד עמי 12 שי 12 ; נאצר: ת/ 222 עמי 4 שי 9-18 ; מוהנד: ת/ 226 עמי 1 שי 28 ועד עמי 3 שי 16 ; פתחי: ת/ 185 עמי 4 שי 16-21 ; עבאס: ת/ 205 סי 24, ת/ 213 סי 4.

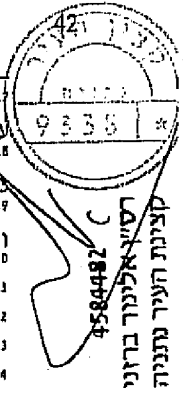
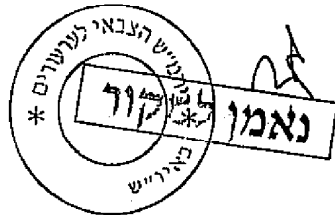
²⁰ ראה ת/ 217 עמי 3 שי 19-6 ; ת/ 218 עמי 3 שי 22 ועד עמי 4 שי 8.

²¹ ראה ת/ 217 עמי 7 שי 27 ועד עמי 8 שי 8.

²² ראה ת/ 185 עמי 1 שי 11-8.

²³ ראה ת/ 217 עמי 7 שי 19-13.

²⁴ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6115/02 מיום 20/11/02 עמי 1, שי 23-23.

לכתוב את אמרותיו בכתוב ידו אך הוא מתל על זכותו מאחר ואינו יודע לכתוב.
 האמרה הוקראה בפני החשוד ותורגמה לו לשפה הערבית. נגבו מן הנאשם 3 אמרות ב
 3 מועדים, אמרות בהן הוא מפרט ארוכות את חלקו בביצוע הפיגוע במלון פארק.
 ב. באמרה האחרונה מאשר הנאשם את נכונות 2 האמרות הקודמות.²⁵
 ג. לצד אמרות אלו השתתף הנאשם אף במסדר זיהוי (ת/ 224) בו זיהה את פתחי חטיב
 כ"נהג אשר ראיתי אותו בתמונה עם ע"א באסט ואשר הוביל את ע"א בסאט לבצע
 פיגוע בנתניה" ובמילים מפורשות אלו שב וקושר עצמו לפיגוע.
 ד. גם נאשם זה מוסר תיאורים מפורטים של ההכנות והשלבים בדרך לביצוע הפיגוע.
 תיאורים אלו של הנאשם, תואמים באופן מלא את העולה משאר חומר הראיות
 בעשרות הצלבות עובדתיות. הנאשם שימש כעוזרו של מעמר אבו אלשייך ומתאר את
 האירועים באופן דומה, בעיקר לענין חגורות הנפץ, ועל כן במקום לחזור על תיאור
 ההתאמות נפנה לסעיף ד לעיל בפרק העוסק באמרותיו של מעמר.
 ה. גם תיאוריו של נאצר באמרותיו תואמים פרטים מן המציאות החיצונית. כך מתאר גם
 הוא את הנהג, הלא הוא הנאשם פתחי חטיב, אשר את תמונתו פיתח לבקשת מעמר
 ואשר ראה כי הוא "בעל משקפיים, קרח בקדמת ראשו"²⁶, שוב תיאור הולם לחזונו
 החיצוני של הנאשם פתחי אשר ניצב מולנו. כמו כן מתאר הנאשם את פרטי חזונו
 החיצוני של ע"א באסט טרם שנשלח למשימת ההתאבדות, פרטים שנמסרו לו מפי
 מעמר ואשר מעידים על שייכות למעגל הקרוב של משלחי המתאבד, שכן פרטים אלו
 תואמים את תיאור הניצולים מן הפיגוע (ראה בהרחבה להלן בפרק העוסק בעבאס
 א-סאייד, סעיף ד).

הנה כי כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרותיו של הנאשם נאצר
 יתאימה משקל ראיתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס
 האמרות, הן כהודאות נאשם (ביחס לנאצר יתאימה) והן כאמרות עד מפליל (ביחס לשאר
 הנאשמים).

אמרותיו של מוהנד שרים

לבסוף, גם נאשם זה, אמרותיו הוגשו בהסכמת ההגנה, הן כהודאות נאשם במשפטו שלו
 והן כעדויות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. אף הוא זנח את טענות הוואט
 אשר העלה בראשית ההליכים וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה של גובב
 אמרותיו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתן.²⁷ בנסיבות אלו אין אלא
 לייחס את מלוא המשקל הראיתי לאמרות. בשם הזהירות בלבד נציין נימוקים נוספים
 המבססים עוד יותר את משקל האמרות, העולים מתוך חומר הראיות עצמו:

א. מעיון באמרות עצמן עולים שוב כל סימני האמת אותן ציינו לעיל. הנאשם, סטודנט
 שנה רביעית, כתב את כל 3 האמרות בכתב ידו. האמרות נגבו ב 3 מועדים נפרדים בפני
 שני חוקרים שונים ובכולן מפרט הנאשם ארוכות אודות חלקו בפיגוע.
 ב. באמרות המאוחרות שב הנאשם ומאשר את נכונותן של האמרות הקודמות.²⁸
 ג. לצד אמרות אלו השתתף הנאשם במסדר זיהוי (ת/ 229) בו הוא מזהה את מעמר אבו
 אלשייך ומציין כי זה "מעמר אבו אלשייך המוכר בשם מועמר שחרורי ואשר צינף
 אותי לפעילות הצבאית בכתאאב עז אלדין אלקאסם ואשר תיכנן אותי ואת עבאס
 לפיגוע בנתניה" ובמילים מפורשות אלו קושר עצמו פעם נוספת לאירוע.
 ד. התיאורים שמוסר הנאשם באמרותיו משתלבים בעשרות פרטים שונים בעדויות רבות
 מתוך חומר הראיות. הנאשם, אשר שימש כמוציא ומביא בעבור עבאס א-סאייד
 וכאיש קשר בינו לבין מעמר, נטל חלק בשורת צדדים של ביצוע פיגוע התופת.
 התיאורים אותם הוא מוסר משתלבים באופן מלא בשאר האמרות, ולא נחזור על
 הדברים, הרשומים במפורט בפרק הדין במעמר, סעיף ד. יש לציין במיוחד את
 ההתאמה שבין אמרתו של מוהנד לבין דבריו של עבאס, לענין חלקו של מוהנד בשכירת

רס"ו אלילר בראי
 4584882
 קצינת העיר תל אביב

נאמן למקור

²⁵ ראה ת/ 223 עמ' 1 ש' 19-21.
²⁶ ראה ת/ 221 עמ' 4 ש' 8-16.
²⁷ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6160/02 מיום 20/11/02 עמ' 1, ש' 23-23.
²⁸ ראה ת/ 226, עמ' 1 ש' 3-8 ; ת/ 227 עמ' 1 ש' 8-10.

מצלמת הווידאו בה צולם המתאבד והבאת "תפאורה" (כגון פוסטרים ורובה בו החזיק ע"א באסט שעה שהוא מקריא את צוואתו)²⁹
ה. אלא שגם במקרה זה, לאמרותיו של הנאשם עיגון וביסוס במציאות האובייקטיבית החיצונית:

באמרתו³⁰ מתאר הנאשם כי קיבל מנאצר חגורת נפץ, אחת מן השתיים המעורבות בפיגוע ואשר מתוארות ארוכות בעובדות האישום ובהומר הראיות. עוד מציין הנאשם כי קיבל רובה מידי נאצר והטמינו ליד חגורת הנפץ, סמוך לבית סבו. מדו"חות פעולה, לוחות תצלומים ודו"חות תפיסה הכלולים בתומר הראיות (סומנו ת/ 177-181), עולה כי הנאשם הסגיר לידי כוחות הביטחון חגורת נפץ מוצפנת וכן נשק מסוג M-16 ותחמושת. בלוח התצלומים נראה הנאשם באופן ברור כמי שמסגיר לידי החוקרים את חגורת הנפץ. התיאור של אופן החבאת החגורה באמרה (בתוך דלי צבע) תואם לגמרי את מימצאי החוקרים בשטח. מן התיאור המפורט בדו"ח ההובלה וההצבעה כיצד מנחה הנאשם את החוקרים צעד אחר צעד לעבר מקום הטמנת החגורה, עולה באופן מובהק כי לחוקרים לא היתה כל ידיעה מוקדמת על מקום הימצאה, עד אשר מסר הנאשם פרטים מוכמנים אלו שבידיעתו הבלעדית. אין לך בעולם עוגן אובייקטיבי מוצק יותר לאמרה שעניינה מעורבות במשימת התאבדות הכוללת 2 חגורות נפץ, מאשר הסגרה של הנאשם את חגורת הנפץ הנותרת.

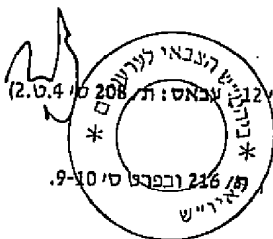
גם הנאשם, אשר היה נוכח בעת הכנתו של ע"א באסט למשימת ההתאבדות, מציין באמרתו³¹ כי היה לבוש בבגדי אישה ובכך מוסר פרטים מוכמנים הידועים לחברי החוג הצר של האחראים לפיגוע, ואשר תואמים את מה שמוסרים הניצולים באשר לחזותו של המתאבד (ראה הפרק הדין בעבאס א-סאייד, סעיף ד).

הנה כי כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרותיו של הנאשם מוהנד שרים משקל ראיתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס האמרות, הן כהודאות נאשם (ביחס למוהנד שרים) והן כאמרות עד מפליל (ביחס לשאר הנאשמים).

אמרותיו של עבאס א-סאייד

עד מהותי זה, שימש כמוח המפעיל את מכונת הפיגוע ופיקד על הנאשמים. זכרונות הדברים מחקירותיו בשב"כ הוגשו בהסכמת ההגנה במסגרת חומר הראיות מטעם התביעה. במצב דברים רגיל ניתן היה לטעון, בהסתמך על פסיקת בתי המשפט הצבאיים, כי ישנה הבחנה במשקלם הראייתי של זכרונות דברים אלו, לעומת אמרה משטרית. זאת שכן הם נעדרים אזהרה כחוק, לא נגבו בפני איש מרות וחסרים חתימה של החשוד. עם זאת, בנסיבות הענין, אין משמעות להבחנה זו שכן הזכ"דים הוגשו בהסכמת ההגנה. לו רצתה ההגנה לערער על משקלם, פתוחה היתה בפניה הדרך לעשות זאת על דרך של חקירה נגדית של העד או רושמי הזכ"דים. בהימנעותה מעשות כן ובהסכימה להגשת הזכ"דים, אימצה ההגנה למעשה את תוכנם. בכך השווה משקלם של הזכ"דים לאלו של האמרות המשטריות, לענין המימצאים שרשאים אנו לשאוב מתוכם. לצד כל זאת נציין את אלו:

א. עיון בזכ"דים מגלה כי באופן עקבי פירט עבאס ארוכות בפני חוקריו בשב"כ את עוללות הפיגוע, אולם נמנע החל משלב מסוים פעם אחר פעם מלמסור אמרה משטרית, מתוך מחשבה כי יהיה בכך לאפשר לו לחמוק מלתת את הדין על מעשיו. העד מדגיש כי הדברים שהוא מוסר בפני חוקרי השב"כ הם אמת ואף אישר את מה שמוסרים עליו אחרים, בהם דברי כל ארבעת הנאשמים שבפנינו³².
ב. בהזדמנות אחת נלקחה מן העד אמרה משטרית אשר הוגשה בהסכמה (סומנה ת/ 210). האמרה נלקחה מן העד לאחר שהוזהר כחוק, העד חתום על האמרה אותה כתב בכתב ידו. תוכנה של האמרה משתלב עם החומר אותו מוסר העד בזכ"דים והעד מפרט בה גם לגבי הפיגוע במלון פארק.

נאמן למקור
4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

²⁹ השווה: מוהנד: ת/ 205 עמ' 6 שי 27 ועד עמ' 7 שי 212; עבאס: ת/ 208 ס' 2.0.4.
³⁰ ראה ת/ 226 עמ' 2 שי 6-13; עמ' 5 שי 24-5.
³¹ ראה ת/ 225 עמ' 8 שי 21-25.
³² ראה ת/ 211; ת/ 212 ס' 4-13; ת/ 212 ס' 1-2; ת/ 216 ובפרט ס' 9-10.

ג. העד העיד בפנינו ביום 31/10/02 כעד מטעם התביעה בתיק 6160/02. פרוטוקול עדותו זו הוגש כעדות בתיקים 6115/02, 6171/02 בהסכמת הצדדים, חלף תקירה ראשית ונגדית³³. מן העדות עולה כי על אף שהעד לא שיתף פעולה עם התובע והוכרז כעד עוין, לא הכחיש מפורשות את מעשה הפיגוע ואף אישר את היכרותו עם המתאבד. מתשובותיו אף עולה במובלע כי הוא למעשה מאשר את אחריותו לביצוע הפיגוע ואף גאה בכך.

ד. גם עד זה מציין בתקירתו פרטים מוכמנים אשר ידועים רק למי שהיה בסוד החבורה המצומצמת האחראית לביצוע מעשה הפשע ואשר זוכים לאימות ממקור חיצוני בלתי תלוי. המדובר בידיעה מפורטת וקונקרטית ממקור ראשון של הלבוש והמראה אשר שיוו מבצעי הפיגוע למתאבד, ע"א באסט עודה. מקריאת זכרונות הדברים המפורטים של עבאס מחקירתו, עולה כי המתאבד הולבש בבגדי אישה על מנת להקל את חדירתו לזירת הפיגוע. עבאס מתאר במספר הזדמנויות נפרדות באופן מדויק את לבושו של ע"א באסט, אותו הלביש והכין באופן אישי טרם יציאתו למשימת הרצח, באלו המילים: "ע"א באסט התכוון לפיגוע, גילח את זקנו, התאפר והתלבש כר"מ: מכנסי גינס כחולים לנשים, נעלי נשים, פאה עם שיער שחור חלק וחולצה חומה מעליה מעיל עור בצבע חום כשהצוארון דומה לעור נמר עם חברבורות ; "ע"א באסט יצא לבוש כאשה היות וקל יותר להסוות חגורת נפץ בתוך בגדי אישה וכן ע"א באסט עצמו נראה היה עם האיפור כמו הומוסקסואל. נעל נעלי עקב לא גבוהות בצבע שחור.."³⁴. לדברים אלו של עבאס אנו מוצאים אישור מצמרר מפי ניצולי הפיגוע אשר ראו את מלאך המוות, ע"א באסט עודה, ותיארו את מראהו שניות ספורות טרם שהתפוצץ. אחת ראתה אותו חובש "פיאה" שיער חום, מגולח יפה, לבש מעיל ארוך³⁵ ואחרת מתארת "אדם שנכנס בכניסה למלון.. הוא נראה מוזר, הוא נראה סרנסוניסט, לא ידענו אם הוא בחור או בחורה, הוא היה לבוש כמו בחורה עם שיער ארוך מחולק לצדדים, היה לו מעיל שחור ארוך..אני הצלחתי לראות שהשיער לא היה שלו וזה היה פיאה"³⁶. ניצול נוסף מתאר את המחבל כבעל "שיער ארוך שחור שנראה כמו פיאה..הוא לבש מעיל עור שחור ארוך..היה לו ג'ינס בצבע כהה, למכנסים היו תפירות לרוחב וזה נראה כמו מכנסיים של נשים אופנתיות, אני חושב שהיו לו מגפיים שחורות"³⁷ (כל החדגשות שלי - א.ת). עוד ניצולים מן התופת מתארים את המתאבד כחובש פיאה ומגולח³⁸. מידת החתאמה שבין תיאורי הניצולים את המתאבד (אשר רובם מסרו אמרות שעה קלה לאחר הפיגוע) לבין תיאוריו המדויקים של עבאס (אשר הלבישו שעה קלה לפני הפיגוע) היא מהממת ומצמררת כאחד ומצביעה על משקלם המוצק של זכרונות הדברים מחקירתו של עבאס בשב"כ.

מכל הדברים האמורים מעלה ראינו לנכון לקבל את אמרותיו של עבאס א-סאייד כראייה מכרעת מטעם התביעה בתיקיהם של כל הנאשמים ומצאנו לנכון להסתמך עליהן בבואנו לקבוע מימצאים לחובת הנאשמים.

נאמן למקור

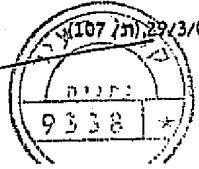
דיות הראייה לצורך הרשעה

הרשעתו של כל אחד מן הנאשמים בתיקו שלו, מתבססת בראש ובראשונה על הודאתו אשר נתקבלה וניתן לה משקל מלא. כל אחד מן הנאשמים מפרט באופן מלא את חלקו

³³ ראה פרוטוקול בתיק 6115/02 מיום 31/10/02, עמ' 6 שי 9-11 ; פרוטוקול בתיק 6171/02 מיום 31/10/02, עמ' 1 שי 28-30.
³⁴ ראה ת/ 206, ט' 8.לב ; ת/ 215, ט' 2.ה ;
³⁵ אמרתה של יעל שחר-קירילוב מיום 23/4/02 (ת/ 103) עמ' 1 שי 5-6.
³⁶ אמרתה של טילבנה לגרלוף מיום 27/3/02 (ת/ 104), עמ' 1 שי 7-16.
³⁷ אמרתו של אנדרס לוגלוב מיום 27/3/02 (ת/ 112) עמ' 1 שי 11-21.
³⁸ אמרתו של אליהו שמלה מיום 29/3/02 (ת/ 106) ; אמרתה של סגלית שמלה מיום 29/3/02 (ת/ 107).

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

ואחריותו למעשה הרצה. איש מן הנאשמים לא העיד בפרשת ההגנה או מסר גרסה סותרת להודאה, לא בעדות ולא בסיכומים, אדרבא סיכומיה של ההגנה התמצו בהגשת מסמך ההודאה עליו חתם כל נאשם ונאשם.

נשמעה הדעה כי מקום שמוגש חומר בהסכמה, ובוודאי הודאת נאשם, ניתן יהיה לסמוך הרשעה על בסיס חומר זה אף בלא הצגת תוספות ראייתיות (שהלא ישנה הסכמה באשר לתוכן הדברים, הסכמה הנובעת מהיעדר תחקירה הנגדית - ראה שוב עדיי אינ"ש 114/01 הנזכר). נראה כי על אחת כמה וכמה נכונים הדברים מקום שלצד הגשת הודאת החוץ של הנאשם בהסכמה, אף הוא עצמו מבקש להודות במיוחס לו במסמך הודאה חתום על ידו המוגש לבית המשפט. אין זו אלא מידת הזהירות השומרת את צעדינו אשר תביאנו להידרש לנושא התוספת הראייתית.

כידוע, אין להרשיע אדם, גם אם על סמך הודאת חוץ שמסר, בלא שמוצגת לצידה של הודאה זו תוספת ראייתית מסוג "דבר מה". קולמוסי דיו רבים נשברו זה מכבר על אפיונה של תוספת ראייתית זו (ע' אזח"ע 72/99+71 על האסמכתאות המוזכרות שם מן החוק ומן הפסיקה). מוסכם על הכל כי המדובר בתוספת מאמתת אשר נועדה לתמוך את דברי הנאשם באמרה בעיגון חיצוני, לאו דווקא מפליל כי אם מאמתת, גם לא בנושאים שבלב ההרשעה. מוסכם על הכל כי ישנו יחס הפוך בין משקל ההודאה למשקל ה"דבר מה" וככל שיגבר משקלה של זה, יקטן משקלו של זה.

בתי המשפט התבטאו לא פעם כי לצד הודאה שמשקלה הראייתי מוצק ומבוסס היטב, ידרש "דבר מה" פעוט, קל, "כמשקל נוצה". ברור כי בנסיבות הענין שלפנינו, לאור משקל ההודאה אשר הוגשה בהסכמה מקום בו הנאשם אף חתם על מסמך הודאה, יהיה צורך, אם בכלל, ב"דבר מה" שמשקלו כמשקל נוצה מפלומת אפרוח שזה עתה בקע. אלא שעיון בחומר הראיות יצביע על קיומו של "דבר מה" לצד הודאות הנאשמים אשר משקלו כמשקל עשרות שקי עופרת וכמוהו כאבן ריחיים לצווארי הנאשמים:

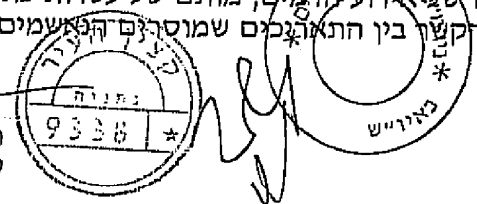
א. אמרות השותפים: כזכור בפנינו 4 משפטים נפרדים, גם אם לבקשת הצדדים איחדנו את נימוקי הכרעת הדין. לאור הניתוח המפורט לעיל מצאנו להעניק את מלוא המשקל הראייתי לאמרות הנאשמים. נמצא, אם כך, כי בכל תיק לפנינו הודאת נאשם אשר לצידה 3 אמרות מפלילות. על כך יש להוסיף את אמרותינו רבות המשקל של עבאס המשותפות לכל התיקים. אם כך, בכל אחד מן התיקים, לצד הודאת הנאשם, מונחות בפנינו 4 אמרות מפלילות, מפורטות, מוצקות מבחינת המשקל הראייתי, אשר הוגשו בהסכמה. די היה בכל אמרה כזו כשהיא לבדה להביא להרשעת כל אחד מן הנאשמים במיוחס לו. על אחת כמה וכמה כאשר המדובר ב 4 אמרות. על אחת כמה וכמה כאשר אמרות אלו משמשות כ"דבר מה", אשר ממילא הצורך בו מוגבל, אם בכלל.

ב. תיאור המתאבד: כידוע, "דבר מה" משמעו אימות חיצוני במציאות האובייקטיבית לדברים הרשומים באמרה, גם כאלו שאינם עומדים בלב ההרשעה. תיאורם של הנאשמים את חזונו ומראהו של המתאבד, אשר תואם את המציאות החיצונית (ראה פירוט מלא לעיל), משמש בנסיבות הענין כ"דבר מה" לצד הודאתם.

ג. הסגרת אמל"ח: 3 מן הנאשמים, מעמר אבו אלשייך, פתחי חטיב ומוהנד שרים, מתארים באמרותיהם אמל"ח שהיה ברשותם, ואכן מחומר הראיות עולה (ראה פירוט בהרחבה לעיל) כי הסגירו את הנשקים וחגורת הנפץ וכי קיומם של אלו הוכח באופן חותך במציאות החיצונית. ברור כי המדובר ב"דבר מה" מובהק מאין כמוהו לצד הודאותיהם של נאשמים אלו.

ד. קיומו של האירוע: לבסוף, כידוע הראציונל העומד מאחורי קיומה של דרישת ה"דבר מה", הוא להסיר מן הלב חשש שמא הנאשם, על אף שלא הופעלו כנגדו אמצעים פסולים והודאתו קבילה לחלוטין, מתרברב בפני חוקריו או משיח לתומו אודות אירועים ועבירות אשר לא היו ולא נבראו. בשל כך נקבע סטנדרט צר לדרישה זו המתמקד באופיה כתוספת מאמתת. בנסיבות הענין, אין כל חשש שמא בתיאורם המפורט של הנאשמים בהודאותיהם את פגעי המל"ח פארק מפליגים הם אל מחוות הפנטזיה התלושה מן המציאות. קיומו של האירוע הדמים, מותם של עשרות כתוצאה ממעשיהם המפורטים של הנאשמים, רקשר בין התאורכים שמוסרים הנאשמים לבין

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאמן למקור

מועד הפיגוע, כל אלו זועקים מתוך מאות דפי חוות הדעת הפתולוגיות, תעודות הפטירה, התעודות הרפואיות ודו"חות מז"פ שהוגשו לעיוננו.

סיכום ביניים:

הנה כי כן, בתום ניתוחנו המפורט את חומר הראיות, אשר הוגש בהסכמה, נמצא כי אף בבחינה עצמאית של החומר עולה משקלו הראייתי המוצק והמשכנע. בבחינת דנות הראיות להרשעה, נמצא כי עוצמת הראיות כנגד כל אחד ואחד מן הנאשמים, היא מוחלטת, מעל ומעבר והרבה מעל לסף הנדרש להרשעה בפלילים.

כנגד כל אחד מן הנאשמים עומדת הודאתו המפורטת אשר לצידה שורת הפללות ואימותים משלל מקורות. איש מן הנאשמים לא מסר גרסה סותרת בפרשת ההגנה ואף סיכומי ההגנה התמצו בהגשת מסמך הודאה חתום בידי הנאשמים.

אשר על כן, הוכח להנחת דעתנו כי התשתית הראייתית להרשעה הונחה באופן המסיר צל צלו של ספק. ניגש כעת לבחינת אחריותם של הנאשמים במישור העובדתי והמשפטי לעבירות המיוחסות להם.

אחריות הנאשמים לגרימת המוות במלון פארק

היסוד העובדתי:

מעשי הנאשמים: כתב האישום מפרט ארוכות ובאופן מדויק את השלבים השונים שקדמו לפיגוע הדמים הנורא במלון פארק, תוך שהוא מציין את המעשים שביצעו הנאשמים, כל אחד על פי חלקו ואחריותו למעשה הכולל. מבחינה מדוקדקת שבחנו לעיל את חומר הראיות, מצאנו כי עולה ממנו במפורש כי הנאשמים ביצעו את המעשים המיוחסים להם בכתב האישום וכי התיאור בכתב האישום נסמך כראוי על אדנים ראיותיים מוצקים. תקצר היריעה מלשוב ולפרט כל אלו בהרחבה. נציין בתמצית כי על פי חומר הראיות עליו הצבענו עד כה, עולות המסקנות העובדתיות המרכזיות הבאות:

כל 4 הנאשמים פעלו כחברי ארגון החמא"ס ובשמו. מעמר אבו אלשייך השתייך לתשתית טרור שבראשה עמד עאמר חודיירי, אשר היתה מעורבת זה מכבר בהוצאתו לפועל של פיגוע טרור בכפר סבא. תשתית זו גייסה את ע"א באסט עודה, אשר הסכים לשמש כמתאבד וכן את נדאל קלאק. מעמר היה עמם בקשר רצוף. עבסא א-סאייד, מפקד הזרוע הצבאית של החמא"ס בטול כרם, הטיל את מרותו על הנאשמים, לאחר מותו של עאמר חודיירי, והללו פעלו בהוראתו ובמסגרת הארגון על מנת להוציא אל הפועל התאבדות המוני בו ישתתפו 2 מתאבדים.

מוהנד שרים שימש כיד ימינו של עבאס והעביר בשמו אשגרים לפעילים שונים שעניינם הגורות הנפץ, וסייע בארגון פגישות שונות, בהן פגשה עם חנהג אשר יוביל את המתאבד. בהוראת עבאס, באמצעות מוהנד, פנה מעמר לפעילים בשכם וקיבל לידיו במקום מוסתר 2 חגורות נפץ, ב 2 הזדמנויות שונות. נאצר יתאימה, אשר פעל בהוראת מעמר, נלווה אליו בשתי הפעמים על מנת למשוך את חגורות הנפץ ולהסתירן.

פתחי חטיב, נתבקש ע"י עבאס לשמש כנהג אשר יסיע את המתאבד והסכים לכך בפגישה שנערכה בין השניים באמצעות מוהנד. מוהנד העביר תעודות זהות מזוייפת מעבאס למעמר וזה דאג לזייפה באופן שישמש את פתחי.

מוהנד הביע את הסכמתו ליטול חלק בארגון פיגוע ההתאבדות. הוא העביר את תעודות הזהות המזוייפת לפתחי ואף העביר לו סכום כסף בצירוף הוראה לרכוש רכב ישראלי תחת הזהות המזוייפת. פתחי עשה כן. במקביל דאג מעמר כי חגורות הנפץ ייבדקו ע"י אחמד גיוסי על מנת לוודא את תקינותן ומוכנותן לתפקידן הקטלני.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

בהוראת עבאס שכר מוהנד מצלמת ווידאו וכן הביא עמו פוסטרים ורובה על מנת שישמשו בצילום המתאבד. מעמר עדכן את עבאס כי נדאל חולה ומאחר ולא יזכה למות קדושים הוחלט כי הפיגוע יהיה באמצעות מתאבד אחד. מעמר ונאצר הביאו את חגורות הנפץ כשהן עטופות בשמיכות ממקום המסתור לדירה אשר שימשה בהכנתו של המתאבד. מוהנד ומעמר הביאו את ע"א באסט לדירה. מוהנד הביא את פתחי לדירה ממנה יצא עם המתאבד לפיגוע. בדירה צולם המתאבד והולבש בבגדי אישה. פתחי הסכים להתאבד אם יתפסו וצולם גם הוא. טרם צאתם של פתחי והמתאבד למשימה, הוסכם על נוהל דיווח לאחר ביצוע הפיגוע.

פתחי הסיע את המתאבד לעבר ישראל ברכב שרכש ולאחר נסיעה הורידו בנתניה בסמוך למלון פארק. ע"א באסט נכנס למלון והפעיל את המטען. פתחי יצר קשר עם מוהנד והודיע לו על הצלחת הפיגוע. מוהנד ארגן מסע לזכרו של ע"א באסט בחוצות טול כרם.

גרימת המוות: בין הנסיבות העובדתיות אשר יש להוכיחן כתנאי להרשעה על פי סעיף 51 לצו בדבר הוראות ביטחון, היא הנסיבה כי נגרם מותו של אדם. מספר קלסרים גדושי תעודות רפואיות, חוות דעת פתולוגיות מאת המכון הפתולוגי באבו-כביר, דו"חות מוז"פ, לוחות תצלומים מזירת הרצח ועדויות קורעות לב של בני משפחה וניצולים, הוגשו כראיה. קראנו אותם בלב דואב. עולה מהם תמונת הקטל ההמוני של 29 אנשים אשר מצאו את מותם כתוצאה מן הפיצוץ במלון פארק. בעמ' 17-18 לסיכומי התביעה ריכזו התובע המלומד את הסימוכין הראייתיים לגרימת מותו של כל אחד ואחד מקורבנות הפיגוע אשר בגין כל אחד מהם יוחסה לנאשמים עבירה של גרימת מוות. בחנו בקפדנות את חומר הראיות ומצאנו כי מלאכת התובע נעשתה בדייקנות ובלא טעויות. לפיכך לא נחזור כעת על כל הפירוט, אלא נפנה לטבלה המופיעה בסיכומי התביעה אשר תשמש לצורך זה חלק מנימוקי הכרעת דין זו. מחומר הראיות עולה באופן ישיר עובדת פציעתם של עשרות רבות של אנשים אשר נכחו בחדר האוכל במלון וסביבותיו. מן התעודות הרפואיות אנו למדים על מידת הפציעה הקשה, הנכות והסבל שנגרמו לפצועים באירוע דמים זה.

היסוד הנפשי:

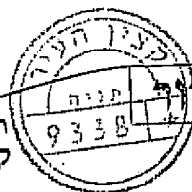
מפירוט העובדות אשר הבאנו למעלה ומכתב האישום, עולה כי הנאשמים פעלו ללא לאות, שעות וימים ארוכים, בשירותו של ארגון המוות והטרור, על מנת לקדם את התוצאה הרצחנית אליה שאפו. בכל עת, ובוודאי בימים אדומים ושטופי דם כימינו אלו, אין אתה נזקק לראיה כי מי שמתאבדים סרים למרותו והוא שולח להם כספים, מי שמקבל לידיו חגורת נפץ במשקל 10 ק"ג ובה חתיכות מתכת, מי ששוכר מצלמת ווידאו על מנת לצלם מתאבד מקריא את צוואתו, מי שעורך סידורים טכניים על מנת לבדוק תקינותה של חגורת נפץ, מי שנכנס לישראל בערב חג ברכב מזויין ותחת זהות כוזבת על מנת להוביל פצצה אנושית אל זירת הרצח, כל אלו מודעים היטב לטיב מעשיהם ופועלים מתוך כוונה גלויה ומובהקת לגרום למוות.

אין המדובר במעשים שנעשו בהיסח הדעת או מבלי ידיעה. אין המדובר במעשים רגעיים וחולפים. המדובר במעשים שכל בר-דעת אינו יכול לפרשם אחרת מאשר מעשי רצח מכוונים. הנאשמים פעלו מתוך אידאולוגיה רצחנית של ארגון טרור שפל במסגרת תהליך שרשרת ארוך אליו התגייסו בלב שלם ומתוך ידיעה ברורה וכוונה מלאה.

מעשיהם של הנאשמים מדברים בעד עצמם וחושפים את הכוונה המובהקת לעומד עבאס ועמיתיו מאחוריהם. בלא שאנו באים להפחית מכך, ורק על מנת לסבר את האוזן, נפרט בעת צורך גם מתוך הודאותיהם עולה כי הנאשמים הסכימו במפורש ובמודע לטול חלק במעשה הרצח:

נאמן למקרה
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

מוהנד מתאר בהודאתו כי מעמר פנה אליו ואמר לו כי הוא מתכנן פיגוע התאבדות וכי המתאבד מוכן. מוהנד הביע את הסכמתו להכנת פיגוע שכזה.³⁹ מוהנד נטל חלק פעיל בכל הארגון הלוגיסטי של הכנת המתאבד, כולל מצלמת הווידאו וכן הפוסטרים והרובה המשמשים כתפאורה, תוך שהוא מציין כי ראה את חגורת הנפץ כשהיא מכילה חתיכות מתכת ואת עבאס בודק אותה. מוהנד מציין כי הלך לביתו וצפה בטלוויזיה מתוך המתנה להודעה על הפיגוע.⁴⁰ לאחר הפיגוע מארגן מוהנד תהלוכה לזכר ע"א באסט וקורא מתוך רמקולים שהרכיב על רכב לתושבי טול כרם להצטרף לתהלוכה. מוהנד מעביר כסאות לסוכת האבלים שנפתחה בבית משפחת ע"א באסט ואף שוכר תמורת 400 ש"ח מחלק קפה במשך 3 ימים למנחמים.⁴¹ בתשובה לשאלה ישירה בחקירתו משיב מוהנד כי יש לו יד בפיגוע במלון פארק ומצדיק זאת באמונתו בזכות להגן על הלאום.⁴²

פתחי מתאר כי פנה אל עבאס וביקשו "לעבוד בפעילות צבאית... להעברת אנשים לתוך ישראל שרוצים לבצע פעולות התאבדות נגד היהודים"⁴³. פתחי מתאר עוד את הסכמת עבאס, את הפגישה בדירה ממנה יצא ע"א באסט לפיגוע ולבסוף כי נסע משך זמן מה עם המתאבד בישראל, תוך שהם עוברים במספר ערים בעוד ע"א באסט "אינו מפקח ונחוש לבצע את פעולת ההתאבדות בכל מחיר"⁴⁴. כזכור, פתחי אף הביע את הסכמתו לאבד את חייו שלו במחיר הצלחת המשימה ואף צולם בעצמו כ"שהיד"⁴⁵.

מעמר, אשר שימש כדמות בכירה בגלגול הפיגוע ואשר לא משך ידו כמעט משום פן של שרשרת החבלה המתועבת, מציין כי לו עצמו הוצע להתאבד והוא סירב אולם הביע נכונותו לכל סוג של פעילות שאינה כרוכה בהתאבדות.⁴⁶ לבקשת עמאר הודירי גייס את נדאל קלאק תוך הדגשה כי מדובר בגיוס לבצע התאבדות ומתן הנחיה לכתוב צוואה.⁴⁷ מעמר נוכח שעה שעבאס מצלם את צוואתו של ע"א באסט המדגיש כי הוא יוצא לביצוע הפיגוע בשם "כתאיב עז-אלדין אלקאסם". מעמר נוכח כשע"א באסט מולבש בחגורת הנפץ. מעמר מצלם את פתחי במידה ויתאבד אף הוא.⁴⁸

נאצר מציין כי התבקש ע"י מגייסו לפעילות הצבאית "לאתר אנשים לבצע פיגועי התאבדות" ואף בדק אפשרות לגייס לחמאס מתאבד מארגון הגיאאהד האיסלאמי שיצא לבצע פיגוע התאבדות וחזר בו.⁴⁹ נאצר חבר בתזמורת ששניים מחבריה ביצעו פיגוע התאבדות ואחד נוסף אמור היה להתאבד.⁵⁰ מעמר מספר לנאצר כי שניים מחבריו ללחקה אמורים לבצע פיגוע התאבדות. נאצר מתלווה למעמר ב 3 הזדמנויות שונות לקחת את חגורות הנפץ, כל אחת במשקל 10 ק"ג, באחת מן הפעמים אל הדירה ממנה צפוי המתאבד לצאת למשימת הרצח. לאחר זאת המתאבד למשימה מקבל נאצר ממעמר את הפילם ומפתח אותו, תוך הקפדה כי המפתח לא יראה את התמונות. בתמונות הוא רואה את ע"א באסט מקריא את צוואתו. גם הוא ממתין בטלוויזיה לראות הדיווח אודות הפיגוע לו היה שותף.⁵¹ נאצר נוטל חלק בתכנון פיגוע התאבדות נוסף ואף רוכש עבור המתאבד בגדים.⁵²

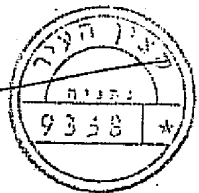
נאמן למקור

- ³⁹ ראה ת/ 225 עמ' 3 שי 21-13.
- ⁴⁰ שם, עמ' 7-6.
- ⁴¹ ראה ת/ 227 עמ' 6 שי 28-2.
- ⁴² ראה ת/ 227 עמ' 7 שי 24-18.
- ⁴³ ראה ת/ 185 עמ' 1 שי 20-14.
- ⁴⁴ שם, עמ' 3 שי 24-20.
- ⁴⁵ ראה ת/ 217 עמ' 8 שי 3-1, 9.
- ⁴⁶ ראה ת/ 217 עמ' 1 שי 22-20.
- ⁴⁷ שם, עמ' 2 שי 23 ועד עמ' 3 שי 5.
- ⁴⁸ שם, עמ' 8-7.
- ⁴⁹ ראה ת/ 221 עמ' 2 שי 18 ועד עמ' 3 שי 1.
- ⁵⁰ שם, עמ' 3 שי 11-2.
- ⁵¹ שם, עמ' 4 שי 26-8.
- ⁵² שם, עמ' 4 שי 18-9.

[Handwritten signature]

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

קשר סיבתי ואחריות כמבצעים עיקריים

כתב האישום וחומר הראיות פורשים את שרשרת הרצח הארוכה אותה אותה הנאשמים בדרך אל הוצאתו של הפיגוע הקטלני. המתאבד המפעיל את תגורת הנפץ בלב חדר האוכל הומה האדם אינו פועל, ואינו יכול לפעול, בחלל ריק. עבירת הרצח אינה מתמצה בלחיצת המתאבד על כפתור ההפעלה, אדרבא זהו אך ורק השלב הסופי בשורת מעשים שכולם חלק מן המעשה הכולל. מאחורי המתאבד עומדת שרשרת מלאכי הבלה אשר לכולם תרומה ממשית וקשר סיבתי מוצק לקרות התוצאה הקטלנית.

בדברינו עד כה פירטנו ארוכות את חלקו של כל נאשם ונאשם בגלגול הפיגוע. כל אחד מהם שימש גלגל מהותי במכונת הרצח. כל אחד הביע כוונה לרצוח אזרחים וכל אחד פעל, איש איש בתומו, על מנת להביא לתוצאה הרצחנית. כל אחד מהם הוא שותף מלא לתוצאה הקטלנית וכל אחד מהם נושא באחריות מלאה כמבצע עיקרי של מעשה הרצח. החל ממי שגייס את אחד המתאבדים, עבור באלו שקיבלו לידיהם את הגורות הנפץ והכינום לפעולה, מי שתזאם את כל המהלך הלוגיסטי וקישר בין כל הקצוות ולבסוף מי שהוביל את הפצצה האנושית לעבר המלון - לא ניתן לנתק את השרשרת הסיבתית ואת האחריות המלאה של כל חוליה וחוליה למעשה הסופי.

מכל הנימוקים האמורים לעיל, אנו מרשיעים את הנאשמים בכל אחד מ 29 פרטי האישום המייחסים להם עבירה של גרימת מוות בכוונה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות ביטחון, בכך שגרמו בכוונה את מותם של 29 מן הנוכחים במלון פארק וכן את פציעתם של עשרות רבות ביום 27/3/02, ליל הסדר תש"ב.

נאמן למקור

העבירות הנוספות שבכתב האישום

מצאנו לנכון להרשיע את הנאשמים בעבירות הנוספות המיוחסות להם בכתב האישום שהוגשו כנגדם וזאת על פי הפירוט הבא:

מחומר הראיות עולה כי ישנו בסיס מוצק לאישום כי הנאשמים היו תברים בהתאחדות בלתי חוקית, ארגון התמאס בפלג הצבאי "עז-אלדין אלקאסם"⁵³. לאחר ביצוע הפיגוע במלון פארק רקמו הנאשמים קשר להוצאתו לפועל של פיגוע נוסף, בו יצא המתאבד הנותר, נדאל קלאק, להתאבד באמצעות תגורת הנפץ הנותרת. נדאל נעצר טרם שהפיגוע יצא אל הפועל. הומר הראיות מבסס את התשתית הראייתית המוצקה לפרט אישום זה⁵⁴.

ביחס לנאשמים מעמר אבו אלשייך, מוהנד שרים ונאצר יתאימה, הללו מואשמים בעבירה של ניסיון לגרימת מוות, זאת בכך שביצעו ירי בצוותא, כל אחד באמצעות רובה M-16 שהיו ברשותם, לעבר חיילי צה"ל שפעלו בטול כרם. הנאשמים מודים בעבירה זו בהודאותיהם המשטרתיות ומחזקים האחד את דברי השני⁵⁵. הנאשמים גם רכשו כלי נשק והחזיקו בהם שלא כחוק, כעולה מאמרותיהם⁵⁶.

⁵³ ראה: מוהנד: ת/ 225 עמי 1 שי 28 ועד שי 5, עמי 2 שי 20-22, עמי 3 שי 1-5; נאצר: ת/ 221 עמי 1 שי 20-27, עמי 2 שי 12-20; מעמר: ת/ 217 עמי עמי 1 שי 16-20 פתחי: מוהנד בהודאתו כי גייס 2 אנשים לפעילות הצבאית של החמאס, מכאן נלמדת מינה וביה חברותו בארגון, ראה ת/ 185 עמי 4 שי 22-26.
⁵⁴ ראה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 26 ועד עמי 12 שי 12; נאצר: ת/ 222 עמי 4 שי 9-18; מוהנד: ת/ 226 עמי 1 שי 28 ועד עמי 3 שי 16; פתחי: ת/ 185 עמי 4 שי 16-21; עבאס: ת/ 205 סי 24, ת/ 213 סי 4.
⁵⁵ ראה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 9-2; נאצר: ת/ 221 עמי 3 שי 20-24, ת/ 222 עמי 1 שי 18-21; מוהנד: ת/ 225 עמי 3 שי 6-12.

⁵⁶ ראה: מוהנד: ת/ 225 עמי 2 שי 20-28 (נפלה טעות, ככל הנראה טעות קולמוס, בפרט האישום השלישי בכתבי עיש מוהנד בתיק 6160/02, הנאשם קיבל את סכום הכסף מידי מעמר אבו אלשייך ולא מידי עאמר חודירי אשר כבר נהרג בשלב זה, כפי שרשום בפרט האישום. אנו מורים על תיקון כתיב בהתאם) וכן ת/ 226 עמי 4 שי 26 ועד עמי 4 שי 9, ת/ 227 עמי 3 שי 10 ועד עמי 4 שי 3. מוהנד הסגיר רובה מסוג M16 לידי החוקרים, ראה ת/ 181-177; מעמר: ת/ 217 עמי 3 שי 6-16, ת/ 218 עמי 3 שי 20 ועד עמי 4 שי 8. מעמר הסגיר את רובה ה- M16 לידי החוקרים, ראה ת/ 176-170; נאצר: ת/ 221 עמי 19-15, ת/ 223 עמי 3 שי 23 ועד עמי 4 שי 10.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

מוהנד נאשם כי נשא משרה בארגון החמאס, בכך שהיה אחראי על ארגון תהלוכות לזכר "שהידיים" של ארגון החמאס ונשא נאומים בתהלוכות אלו, סיפק שירותים משפטיים לעצורים של הארגון בכלל זה תשלום שכ"ט עורכי דין שייצגו עצורים אלו ומעקב אחר ההודאות שמסרו עצורים אלו וכן ששימש כמלווה של עבאס א-סאייד והיה אחראי על התקשורת ועל העברת אגרות וכספים בעבורו. מוהנד מודה בדברים אלו במלואם.⁵⁷

מעמר נאשם כי ביצע שירות בעבור התאחדות בלתי מותרת, זאת בכך שפנה אל נדאל קלאק ושכנעו לבצע פעולת התאבדות. מעמר מפרט על כך בהודאתו, אותה מאשר גם נדאל.⁵⁸

טרם שנחתום את הכרעת דיננו זו, נבקש לציין את הערכתנו לבי"כ הצדדים במשפט סבוך וקשה זה. על אף הקושי הנלווים לניהול משפט מעין זה, ובפרט על רקע התנהגותם של הנאשמים אשר סירבו לשתף פעולה עם קיום ההליכים באופן סדיר, התנהגו בי"כ הצדדים באופן מקצועי וראוי, תוך נסיון להקל על ניהול המשפט ותוך התמקדות בעיקרם של דברים.

למילת הערכה מיוחדת-ראוי הממונה על התביעה הצבאית בשומרון, סרן ניצן סולטני. התובע המלומד הפגין שליטה מלאה בחומר הראיות הגדוש, ניסח את כתב האישום באופן בהיר ומדויק וערך את סיכומי התביעה בצורה מאירת עיניים, ובכך סייע לנו רבות במלאכתנו השיפוטית במשפט זה.

סוף דבר, מכל הנימוקים הרשומים בהרחבה בהכרעת דין זו, אנו מוצאים לנכון להרשיע את ארבעת הנאשמים בכל העבירות המיוחסות להם בכתבי האישום שהוגשו כנגדם, ובכלל זה גרימת מותם של 29 אנשים במלון פארק נתניה, ליל הסדר תשס"ב.

סא"ל אשר שור
מ/2082800
שופט ביהמ"ש הצבאי
שומרון
שופט

אב"ד

מ/3105583 משה אוהד
שופט צבאי
שופט

ניתן והודע היום, 14/4/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.

נאמן למקור

Handwritten signature.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

⁵⁷ ראה: ת/ 225 עמ' 2 ש' 19-5.
⁵⁸ ראה: מעמר: ת/ 217 עמ' 2 ש' 17 ועד עמ' 3 ש' 5 וכן נדאל: אמרה מיום 15/4/02, עמ' 27-29 וכן פרוטוקול ההודאה במשפטו של נדאל, תיק 5582/02.

ת+ס: נבקש לאחד את הדיון בטיעונים לעונש ב 4 התיקים.

ראיות לעונש

ת: אבקש להעיד את רוני פריד

העד מוזהר לומר את האמת

חקירה ראשית

ת: ספר בבקשה על הקשר שלך לפיגוע במלון.
ע: כדרכם של בני משפחתי מזה 3 שנים סבי וסבתי ודודי חוגגים את ליל הסדר במלון פארק, לצד חברים נוספים יוצאי טרנסילבניה וניצולי שואה. ביום רביעי 27/3, יצאתי לדרכי ביחד עם אישתי למלון פארק, לומר חג שמח לבני משפחתי, בהגיעי למלון, מס' מטרים לפני ראיתי כי יש דבר שונה ומוזר באיזור המלון. כאשר נעצרתי סמוך למלון, הבטתי בלובי המלון שהיה מואר, אפוף עשן, ואנשים המומים עומדים ושוכבים. נסעתי מס' מטרים במורד הרחוב והחנתי את הרכב, ונכנסתי למלון. המראות אליהם נחשפתי היו מראות זוועה, של אנשים פצועים בוכים וצועקים. פזורים ברחבת הלובי המואר, המשכתי קדימה לאולם עצמו היות ואני מכיר את המקום, נכנסתי לאולם וניסיתי למצוא את בני משפחתי, על הרצפה היה מים, כיסאות ושולחנות הפוכים, אי סדר מוחלט. פיניתי את דרכי בחשכה, במטרה למצוא את בני משפחתי ולעזור, אך החשכה מנעה ממני לראות דבר מה, האולם היה חשוך לחלוטין. עשיתי את דרכי חזרה לרחוב, התחילו להגיע אמבולנסים יצאתי מנקודת הנחה כי פיגוע חלק מן הפצועים ועשיתי דרכי לבית חולים לניאדו. יחד עם בני דודי שאיבדו את הוריהם בדיעבד. מרבית הלילה עשינו בחיפושים, בבתי החולים לניאדו והילל יפה בחדרה. כאשר בשלב מסויים בבית חולים הלל יפה מצאתי את אנה יעקובוביץ' סבתי, יוצאת מחדר המיון לכיוון מחלקת צילומי רנטגן. סבתי, אושפזה במחלקה לטיפול נמרץ כשבועיים תוך שהיא סובלת מכויות ב 60% ושבירים. ב - 11/4, היא נפטרה. סבי וסבתי ניצולי שואה אשר סבתי ניצולת אושבץ ואת מותה היא מצאה דווקא בליל הסדר, בערב שהמפחות מתאחדות סביב שולחן החג. ב 4 לפנות בוקר, חזרתי למקום הפיגוע, נגבתה ממני עדות במשטרה, ומשם המשכתי לאבו כביר, לפנות בוקר זיהיתי בעצם את סבי שנהרג במקום, את דוקטור אנדרי פריד דודי, שגם כן נהרג במקום ואת דודתי אידה פריד. דודי עלו לארץ ב 1976 מטרנסילבניה, החלו את דרכם כעולים חדשים ודודי בשנה האחרונה, עבד בשתי מרפאות שיניים שהיו בבעלותו, אדם מצליח וכישרוני. גידלו שני ילדים, תום ושיירי, בערב פסה, איבדתי את מרבית משפחתי שהייתה קטנה בין כה וכה. לאור מלחמת העולם השנייה והשואה בהן גם איבדנו חלק גדול ממשפחותנו.

ת: אין לי שאלות נוספות.

ס: אין לי שאלות

ס: אין ראיות לעונש

תובע מסכם:

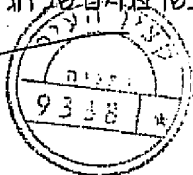
עירית רשאל ז"ל, ארנסט וייס ז"ל, אווה וייס ז"ל, פרוק נעימי ז"ל, דבורה קרים ז"ל, מיכאל קרים ז"ל, לאוקדיה לבקוביץ ז"ל, שלומית אברמוביץ ז"ל, אדית פריד ז"ל, אנדרי סטיפן פריד ז"ל, שמעון בן ארויה ז"ל, מרים גוטזוגן ז"ל, יוליה תלמי ז"ל, פרלה הרמלה ז"ל, גיורגי יעקובוביץ ז"ל, אנה יעקובוביץ ז"ל, נקש אליהו ז"ל, דוד אנהוביץ ז"ל, פרידה בריטביץ ז"ל, אלתר בריטביץ ז"ל, שרה לוי ז"ל, וידר זאב ז"ל, חנה רוגן ז"ל, עמי חממי ז"ל, קורמן יהודית ז"ל, קורמן אליעזר ז"ל, להמן מריו ז"ל, ברקמן אבי ז"ל, וידר סיוון ז"ל.

29 שמות. 29 אנשים. 29 סיפורי חיים שנגדעו באחת. כל אחד עולם לעצמו. כל אחד יקיר ליקיריו. כולם נתכנסו להם בדרך של מקרה לחוג את ליל הסדר במלון פארק בעיר נתניה. עזבו איש איש את טרדות היום יום, נתכנסו עם בני משפחותיהם, לבשן בגדיהם של חג

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 ויצאו להסב לסדר. אבל בהיכלו של חדר האוכל האומלל לא נשמעה אותה הערב שירת
2 ההגדה, ברכות לא נאמרו ואף ארבע הכוסיות לא זכו להימזג. חלף אלה נשמע באותו חדר
3 אוכל רעש של פיצוץ עז, ואחריו צרחות הכאב של הפצועים, קולות הבהלה של הנוכחים
4 שבני משפחותיהם נקרעו מהם, בכיים של הילדים ושתיקה איומה של אלה שכבר לא יכלו
5 לומר דבר.
6 וכך, ומבלי שהחלו המתכנסים בקריאת מילותיה הראשונות של הגדה, נתברר כי האמירה
7 "... שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו" אינה פסוק בלבד, אלא מציאות חיים איומה.

8
9 לא מכת טבע אף לא רשלנות, אלא שורת מעשי נבלה, מתוכניים בקפידה ובקור רוח שטני
10 הם אלה שקיפדו את פתיל חייהם של קורבנות הפיגוע. נזכיר את העולה מכתב האישום:
11 הפיצוץ שאירע סמוך לבילי 27 במרץ 2002 היה שיאו של מאמץ מתמשך, שהחל עוד בחודש
12 יולי 2001, 9 חודשים קודם לכן, שמטרתו אחת: רציחתם של יהודים רבים ככל האפשר.
13 במסגרתו של מאמץ זה גוייסו שני מחבלים מתאבדים, אשר הונחו להמתין לקריאה מבלי
14 לבצע פעולות חריגות על מנת שלא להתפס וקיבלו לשם כך כספים מבני התוליה, הוזמנו
15 ונתקבלו שתי חגורות נפץ ממומחי החבלה שבעיר שכם, גוייס נהג, אשר מכיר את כבישי
16 ישראל היטב, זוייפו תעודות זהות ישראלית עבור הנהג, ובאמצעותה רכש האחרון רכב
17 בישראל כשהוא מתחזה לבעליה של תעודת הזהות, ולבסוף שעה שכל ההכנות הושלמו,
18 נקראו בני החבורה כולה אל דירת השילוח בטול כרם. בשלב זה נתברר כי נדאל קלק, אשר
19 אמור היה לשמש כמחבל המתאבד השני חולה ולכן החליטו בני החבורה להסתפק בשילוח
20 של מחבל מתאבד אחד. בדירה זו צולם עי"א באסט עודה כשהוא מקריא את צוואתו, לבש
21 על גופו את חגורות הנפץ והתחפש בבגדי אישה על מנת להקל עליו להוציא את הפיגוע אל
22 הפועל, ומשם הוסע עי"א באסט עודה אל תוככי ישראל, ולאחר שלא נמצאה מטרה
23 מתאימה בערים הרצליה ותל אביב, הוביל עי"א באסט עודה את הנהג אל העיר נתניה. שם
24 נכנס המחבל המתאבד אל חדר האוכל של מלון פארק, ובין אורחי המלון שנאספו לקראת
25 תחילתו של ליל הסדר הפעיל את חגורות הנפץ שנשא על גופו.

26
27 נוכח גל האלימות המכוער שהרים את ראשו באזור בשנתיים האחרונות, נזדמנו לבית
28 המשפט הזה נאשמים לא מעטים שידיהם מלאו דמים. עם זאת, נדמה כי הפיגוע במלון
29 פארק מתייחד במספר מאפיינים שיש בהם כדי להציבו במקום מיוחד. ראשית, מספרם
30 של החרוגים. הפיגוע במלון פארק גבה את מספר הקורבנות הרב ביותר בין שלל מעשי
31 הטרור שובצעו במהלך השנתיים וחצי האחרונות. למספרם של הקורבנות יש להוסיף
32 רשימה ארוכה של פצועים אשר שרדו את הפיגוע בחיים, אך סובלים מפגיעות קשות בגופם
33 ובנפשם. חלקם נפצעו באורח כה קשה, שהרף חלוף הזמן והטיפול הרפואי לו זכו, גופם לא
34 ישוב להיות כשהיה והם ישאו עימם את משא הנכות ליתרת חייהם. שנית, הקשר שבין
35 הקורבנות - כעולה משמותיהם של הקורבנות היו רבים מתוכם בני משפחה, שביקשו
36 לחגוג יחדיו את החג ומצאו יחדיו את מותם. אין שיעור לכאבו של בן משפחה שמאבד את
37 יקירו, ואולם מקום שמדובר באובדנם של אם ואב יחדיו הופך הכאב לבלתי נסבל.
38 שלישית, כוונותיהם של מבצעי הפיגוע בעת ביצועו - כעולה מזיכרונות הדברים מחקירתו
39 של עבאס אלסייד של מטרת הפיגוע - מטרתו של הפיגוע הייתה לשנות את המציאות
40 השוררת באזור בדרך של פיגוע רב נפגעים. ואכן, לאחר הפיגוע יצא צה"ל למבצע חומת
41 מגן. שלישית, והדבר נובע מהנקודה הקודמת, התכנון הקפדני של הנאשמים בהוצאתו אל
42 הפועל של הפיגוע. הנאשמים עסקו יום יום, שעה שעה במשך תקופה ארוכה בניסיון
43 לקטול מספר גדול ככל האפשר של יהודים, שכל חטאם היה היותם יהודים המצויים
44 בארץ ישראל. ורביעית, הנבזיות שבפעולה. כל הרוצח אדם מצבע מעשה שפל וראוי לכל
45 גנאי, אולם התגנבותו של מחבל מתאבד, שמותו שטוף באידיאולוגיה דתית קיצונית,
46 המוכן להקריב את חייו ובלבד שבצעד זה יגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר מבני
47 דת אחרת, אל ערב של התכנסות ופולחן דתי, הינה מעשה בזוי ושפל, המעמיד את מבצעו
48 ומשלחיו באחד משלבי הנמוכים ביותר של סולם ההתפתחות החברתית.

49
50 מהכרעת הדין עולה כי אף לאחר שנתבררו תוצאותיו האיומות של הפיגוע, לא בא
51 הרוצחים על סיפוקם. צימונאם לדמם של קורבנות נוספים, הטרף את דעתם על
52 הנאשמים עליהם ועל כן מיהרו אלה לנסות ולשלה מחבל מתאבד אחר לביצוע

מאמן למקור
רס"ן אלינור ברנר
קצינת העיר נתניה

1 למרבה המזל, כוונתם זו של הנאשמים לא יצאה מן הכוח אל הפועל, נוכח פעולתם של
2 כוחות הביטחון.
3

4 לאור כל האמור לעיל, נדמה כי השיקולים המסורתיים הנוהגים בתורת הענישה יתקשו
5 מלשמש כאבן בוחן בקביעת עונשם של הנאשמים. היש תגמול למעשים כגון אלה? הניתן
6 להרתיע את הנאשמים מביצועם? מה לבני אדם אשר בחרו לאבד צלם אנוש ולקטול בבני
7 אדם אחרים שאינם מוכרים להם ואשר לא ביצעו כלפיהם כל רע ולשיקול השיקום, המצוי
8 ברגיל מול עיניו של בית המשפט? ואין מנוס מהמסקנה כי אין עונש, מעשה ידי אדם,
9 הראוי למעשיהם של הנאשמים.

10 עם זאת, ומתוך ההבנה העמוקה, כי עוצמתה של חברה אינו נמדד בהפעלתו של כוח אלא
11 בריסונו, לא בהיענות לנטיית הלב בעידנא דריתחא אלא בשיקול דעת מתוך יישוב הדעת,
12 סברנו - ובעניין זה אבקש לציין כי עתירת התביעה לעונש היא על פי הנחייתו של הפרקליט
13 הצבאי הראשי - כי העונש הראוי הינו מאסר עולם עבור כל אחד מהקורבנות בפגיעו ועונש
14 של שנות מאסר נוספות בגין יתר המעשים, כך שכל העונשים ירוצו במצטבר.
15 בהתאם להוראות הצו בדבר הוראות ביטחון מוסמך מותבו זה של בית המשפט נכבד לגזור
16 על הנאשמים עונש מוות. כאמור, דעתנו היא כי אין להשתמש בסמכותו האמורה של בית
17 המשפט. בנוסף לעמדה העקרונית בעניין זה - ואני מבקש להגיש לבית המשפט את חוות
18 דעתי שהוגשה ליועץ המשפטי לממשלה בעניין זה - הרי שבעניינם של הנאשמים ישנו טעם
19 נוסף, הנובע מהעמדתו של ראש החוליה, עבאס אלטייד, בפני בית המשפט המחוזי בתל
20 אביב. מהעבירות המיוחסות לו שם וממדיניותה של רשויות התביעה בישראל, עולה כי
21 הלה אינו צפוי לעונש מוות בגין מעשיו, ואין ספק כי אלה חמורים ממעשיהם של
22 הנאשמים שבפנינו. נוכח האמור, ולו מהטעם האחרון שהזכרתי, נראה כי אין מקום
23 לגזירת עונש מוות על הנאשמים.
24
25

26 סיגור מסכם:

27
28 ברצוני לציין שכולנו ראינו במסכי הטלוויזיה את התמונות הקשות אשר עיני בני אדם לא
29 רואה מדי יום ביומו ונכון הוא כי הפיגוע בליל הסדר גבה את מסי הקורבנות הגבוה ביותר
30 בפגיעו אחד. גם אני ניסינו להבין מה הניע את הנאשמים לבצע מעשה כה חמור. ואין
31 בדברי כדי לתרץ אלא זהו מסר אשר הנאשמים מבקשים כי אעביר בשמם, לכבוד בית
32 המשפט. הרי בסופו של יום הנאשמים אם אלו שישבו בכלא. והיה להם המון מה להפסיד.
33 למשל פתחי, היו לו 2 נשים 14 ילדים לדאוג לפרנסתם, לגדל אותם כמו אבא רגיל. נסר,
34 מואמר ומוהנד היו גם הם לפני חתונה, והיה להם מה להפסיד. אך הקטל הרב גם בצד
35 שלהם הוליד אצלם מחשבות והניע אותם לתכנן דברים אלו. אי אפשר להבדיל בין דם
36 ודם, דם ישראלי אדום כמו דם פלשתיני. והנאשמים ראו הרבה דם והם רצו להעביר מסר,
37 לצד שלנו, הצד הישראלי. ולהגיד כי ישנו כיבוש, ישנו עם שטובל, הנאשמים בעצם ראו את
38 המתרחש אצלם ובמעשיהם ביקשו להעביר את המסר הזה. את שאר הטענות שאינן
39 לנאשמים. בעניין המאסרים חופף ומצטבר, אנו לא מבקשים לקבוע מסמרות בעניין.
40 פסיקת בית המשפט העליון מנחה, (מגיש קובץ פסיקה).
41

42 **נאשם, פתחי חטיב:** בפגיעו הזה, היינו רוצים להעביר מסר לעם הישראלי כל יהודי כדי
43 שידע, אם הוא לא יסתכל לטלוויזיה וירגיש בליבו שישנו עוד עם שנהרג, ונטבח. שישנו טבח
44 מהצד הפלשתיני והם יודעים כי הם כובשים אדמה בכח שלא שלהם. הם יודעים
45 שלפלשתינים יש זכות להגן על עצמו ואדמתו אפילו שזה יגיע למותו. השהידים הולכים
46 לבצע פיגועים ברוח גבוהה והסיבה לזה היא מה שקורה בפלשתיין זה רצח של נשים
47 וילדים, הריסת בתים. אתם מסתכלים לצד אחד ולא לשני. מסתכלים על הכאב שלכם ולא
48 רואים את הכאב שלנו, אנחנו אומרים כי הפתרון לבעיות הללו והדיבורים הוא שתעזבו
49 את אדמתנו. אתם כובשים אותה בכוח, זה פשע שאתם עושים נגד עמנו, הוא זה שהביא
50 לפיגועים כדי לגרש את הכיבוש.
51

נאמן למקור

4584482
רס"ן אליגור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאשם, נאצר יתאימה: אני לא מתחרט על מה שעשיתי, מה שעשיתי זה תשובה לרצח של שהידים אחים שלי כמו עאמר חודרי, וגם חברים. כעת הייתי רוצה להיות בחוץ כדי לנקום את מותם של הנרצחים והשהידים אצלנו כמו עלי ולאל חודרי. ההרוגים שלנו יגיעו לגן עדן. ואנחנו בעזרת השם נשתחרר ונגרש אותכם מאדמה שלנו.

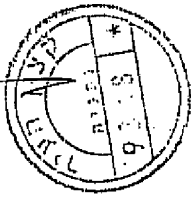
נאשם, מעמר אבו אל שייך: עמידתי מול בית המשפט זה לא אומר שאני מודה או מכיר בבית משפט זה או במדינת ישראל. אני מצפה שאנחנו בעזרת האל נהיה בעולם הזה, נשב כאן ונשפוט את שרון ומופז.

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

גזר דין

(תיק 6165/02): פתחי רג'יא אחמד חטיב ת.ז. : 953436454
(תיק 6171/02): מעמר פתחי שריף אבו אלשייך ת.ז. : 904604808
(תיק 6160/02): מוהנד טלאל מנצור שרים ת.ז. : 905007573
(תיק 6115/02): נצר סאמי ע/ראזק יתאימה ת.ז. : 901527358

נאמן למקור

בערב ליל הסדר תשס"ב החריד פיצוץ אדיר את מלון פארק בנתניה. מחבל המתאבד, נושא חגורת נפץ רבת עוצמה, התפוצץ בתוככי חדר האוכל, בקרב מאות חוגגים, בקרב משפחות שבאו להסב אל ארוחת החג. כתוצאה מן הפיצוץ מצאו את מותם 29 איש מן הנוכחים. עשרות רבות של אנשים נפצעו, חלקם באורח קשה מאוד, כתוצאה מן הרסיסים וחתוכות המתכת שהכילה חגורת הנפץ.

נהרות של דם ניגרו בחודשים שלפני הפיגוע. נהרות של דם זלגו בחודשים שמאז. ועדיין "טבח ליל הסדר" נותר בזכרון כליל דמים נורא. את השולחנות הערוכים, את אורות החג, החליפו יגון, אבל ואפלה. מעטים הם האירועים החבלניים בתולדות המדינה אשר גבו מחיר אנושי קשה כל כך. מעטים הם כתבי האישום אשר נדונו בבית משפט והמייחסים את גרימת מותם של כל כך הרבה אנשים.

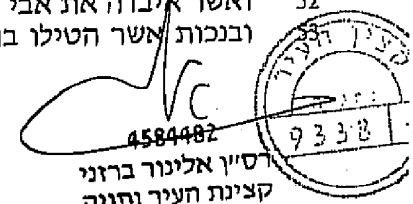
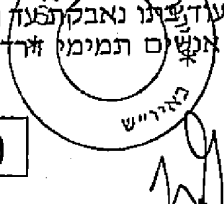
המתאבד המתאבד אשר חולל את הקטל, לא פעל בחלל ריק. הוא נשלח בידי שרשרת מלאכי רעים אשר גייסה אותו לשורות ארגון הטרור, ציידה אותו בחגורת הנפץ הקטלנית, תיעדה את צאתו לעבר משימת המוות והסיעה אותו עד לפתח המלון. בגין חלקם ואחריותם בהוצאתו לפועל של פיגוע מלון פארק, נותנים ארבעת הנאשמים שבפנינו את הדין.

תיארנו ארוכות בהכרעת הדין את חלקם של כל אחד ואחד מן הנאשמים בתוצאה הקטלנית. לא נחזור על הדברים, שכן הם כתובים בהכרעת הדין. נאמר בקיצור כי הנאשמים היו אחראים על המחבל המתאבד אשר נקרא על ידם לביצוע משימת הרצח, קיבלו לידיהם את חגורת הנפץ ודאגו לוודא את תקינותה, הלבישו את המחבל המתאבד. בחגורת המוות ושילחו אותו לנתב הדמים. הנאשמים פעלו ללא לאות ובמשך זמן רב חיברו חוליה לחוליה בשרשרת המוות הארוכה אשר הוציאו תחת ידיהם המגואלות בדם. עולה עוד מהכרעת הדין, כי סאת המוות הנוראה במלון פארק לא סיפקה את יצרם הנאלח של הנאשמים ומתוך שביקשו לעקור את הכל, תכננו הוצאת פיגוע נוסף. חגורת הנפץ והמתאבד היו כבר ברשותם. לא הרטוה או מוסר כליות מנעו פיגוע זה, אלא כניסת כוחות צה"ל לטול כרם ומעצרים של הנאשמים.

למודים אנו פיגועי דמים, צפינו לא אחת בתמונות הזוועה הניבטות מעל מרקעי הטלוויזיה. סרטי ווידאו, כמות זה שצילמו הנאשמים את חברם המתאבד, התרגלנו זה מכבר לצפות בהם בחלחלה. עם זאת, בתוך מחול המוות והרצח הפוקדים את ערי ישראל מידי טרור המתאבדים, בולט אירוע מלון פארק בזוועה החריגה שבו. אין זה רק מספר הקורבנות הרב, מספר האנשים הרב ביותר שנספו באירוע בודד במסגרת אירועי הדמים בהם אנו נתונים. אין זה רק המטען רב העוצמה או מספר הפצועים הרב.

הנאשמים, מתוך זדון מרושע וקור רוח נפשע, שילחו את הפצצה האנושית אשר טיפחו תחת ידם אל תוך סעודת חג, שעה בה אנשים מבקשים להתכנס בתוך החיק המשפחתי החם. אין זה פלא כי בפיגוע זה מצאו את מותם רבים מבני אותה משפחה. העיד בפנינו מר רוני פריד על חרב המוות אשר קצרה במשפחתו ללא רחם, באשר סבו וסבתו, ניצולת שואה וכן שני דודיו, מצאו את מותם בעקבות אותו לילה נורא. אין זה פלא כי באירוע זה מצאו את מותם אנשים מבוגרים רבים, בהם קשישים בני המעלה מ 70 שנה ואף אשה בת 90 שנה. אין זה פלא כי אל תוך התופת נקלעה משפחתו של ארליהו, אשר הסבה אל השולחן ואשר איבדה את אבי המשפחה שנספה באירוע, בעוד שני נאבקות בעת היום בפציעה הקשה ובנכות אשר הטילו בה מעשי הנאשמים. חבורת אנשים תמימי ארץ, ניצולי שואה אשר

נאמן למקור

עברו את אימי המאה העשרים כולה, מצאו את מותם מידיהם הנקלות של הנאשמים. אורחים שבאו לשמח את ליבם בארוחות החג, חבלי מוות אפורים, מיצרי שאול מצאום, צרה ויגון היא נחלת יקיריהם.

שעה שקראנו בעיניים קרועות לרווחה את חומר הראיות שהוגש בפנינו, נחמץ לבנו. בכל שנותינו כשופטים לא נתקלנו במראות זועה, בתיאורי פלצות ובטרגדיות כמו אלו שזעקו מתוך הדפים והתמונות האילמות שהוגשו לעיונינו. קורות ליל הדמים, ליל הבלחות אשר עבר על משפחות הקורבנות, בא בעדותו המתרידה של מר רוני פריד, אשר תיאר כיצד שוטט אותו לילה בין בתי חולים בחיפוש אחר קרובי משפחתו. מעדות אחרת מתארת בת לאם שנהרגה בפיגוע, סבתא, כיצד כל הלילה חיפשה את אמה, וכשנדמה היה לה כי איתרה אותה כפצועה בבית החולים רמב"ם, באה בשורת האויב בדמות תליון ובו תמונת הנכד אשר נמצא בין הפציה של אישה לא מזוהה במכון אבו כביר. באחת נחתה על בני משפחות רבות אותו הליל בשורת שטן שכזו.

אירוע דמים זה, בו טבחו הנאשמים בחבורת סועדים, רובם אנשים מבוגרים, המשיך לדמם ולהקיז את לשד חייהם של המעורבים בו זמן רב. מספר קורבנות נותרו מפרפרים בין חיים ומוות ימים רבים עד אשר לא עמד להם כוחם ונפטרו. אחד מן הקורבנות, מר אלעזר קורמן ז"ל, גסס משך חודש וחצי בעוד הצוות הרפואי נלחם על חייו בכל אמצעי רפואי, עד אשר נפח את נשמתו.

שורת המוות קצרה ללא הבחן במבוגרים, בנשים, באבות לילדים, בסבים לנכדים, באמהות. אולם בכך לא תמו הכאב והסבל. עשרות אנשים נפצעו קשה בעקבות האירוע. מן התעודות הרפואיות עולה תמונה קשה של הנכות התמידית, קשיי ההסתגלות והטראומה שנתרו בלב ניצולי הפיגוע, אשר נושאים בגופם את רסיסי המתכת אשר נפוצו לכל עבר באותו חדר אוכל. לא מעטים מן הפצועים שוחררו לאחר ימי אישפוז ארוכים מבית החולים אל בית לווינשטיין, מצפים לעוד ימים ארוכים של שיקום וחזרה למסלול חיים.

המתבל המתאבד הותיר מאחוריו הרס ותורבן, תקרת הגג קרסה על ראשי המתים והפצועים, שולחנות החג הערוכים התפזרו לכל עבר. שלוליות דם נקוו על הרצפה. תמונות ההרס הנורא לא ימושו מנגד עינינו.

בעקבות אירוע הדמים, נגרר האזור למערבולת דמים נוספת. פיגוע רדף פיגוע, קרבות נרחבים פרצו. עשרות רבות של אזרחים חפים מפשע מצאו את מותם. הדעה אינה תופסת כיצד קומץ אנשים מצליח במו ידיו הנקלות להמיט אסון וטרגדיה שכאלו.

רצח עשרות בערב חג, עת בני משפחה מסבים לשולחן החג, הוא מעשה נבלה מזוהם אשר המילים הן דלות מלתאר את מידת הסלידה ושאת הנפש אשר כל בן מצפון חש כלפיו. אין דבר בעולם המצדיק טבח חסר הבחנה שכזה. אלא שהנאשמים, מסרבים עד עתה להביע ולו בדל של חרטה על פשעיהם. לאורך כל המשפט וגם כיום, שעה שהוקראה הכרעת הדין המפרט את אשמתם ואף שעה שמר פריד תיאר כיצד איבד ברגע אחד עולם שלם, היה נסוך על פני הנאשמים חיוך זדוני, חיוך מסליד ומקפיא דם.

הנאשמים אינם ראויים לבוא בקהל האדם ובמעשיהם הוציאו עצמם אל מחוץ לחברה האנושית. מה יהא עונשם? איזה עונש ראוי למי שקיפד את פתיל חייהם של עשרות אנשים? איזה תשובה יש בידי החברה להמציא למי שהסיע פצצה אנושית אל תוך עיבורה של עיר הומה? איזה עונש ראוי למעמר אבו אלשיך אשר בפחדנותו הודה כי בתחילה הוצע לו עצמו להתאבד אולם הוא סירב והסכים אך ורק לשלוח אחרים אל המוות? לפתחי חטיב אשר היה מוכן למסור את נפשו בעבור הצלת הנאשמים המשימה ואף הצטלם כ"שהיד"?

יאמר כבר עכשיו כי לא ראינו כל קושי בקבלת עזרת התביעה לגזור על הנאשמים 29 מאסרי עולם בגין כל נשמה אשר קצרה אגדר הספקות אשר ליווה אותנו פסת על שאלה זו.

נאמן למקור

מס' תיק: 4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

מס' תיק: 4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

שאלנו עצמנו בעיקר האם לא הגיעה השעה לממש את הסמכות הנתונה בידי בית המשפט הצבאי ולגזור על הנאשמים את העונש הקצוב בצד העבירה אותה ביצעו, עונש מוות?

אחד מן השופטים מתנגד באופן עקרוני להטלת עונש מוות ועל כן ראויה היא בעינינו עתירת התביעה. שניים מן השופטים סברו כי יתכן והיה מקום לשקול הטלת עונש מוות במקרה זה. עם זה, אותם שופטים נמנעים מלעשות כן ומצטרפים לדעת חברם הנוסף, בעיקר עקב העובדה כי התביעה הצבאית בחרה שלא לעתור להפעלת עונש המוות. אין זה מן הראוי כי בית משפט יגזור עונש העולה על זה המתבקש ממנו וכך עשינו גם הפעם. זאת בפרט בזכרנו כי מנהיג החוליה, עבאס א-סאייד, שמעשיו רעים וחמורים אף ממעשי הנאשמים, עומד לדין בפני בית המשפט המחוזי ואף אם יורשע בעבירות המיוחדות לו, אין בית המשפט המחוזי מוסמך לגזור לו עונש מוות. עוד שמנו לבנו כי תולית "סילוואן" אשר מעשיה קשים וכואבים כאלו של הנאשמים, נשפטה לעונשי מאסר עולם ארוכים. כזאת החלטנו לעשות אף הפעם.

עם זאת, שניים מן השופטים מבקשים כי התביעה הצבאית תמציא עותק מגזר דין זה לפרקליט הצבאי הראשי וליועץ המשפטי לממשלה. אותם שופטים סבורים כי ספק אם ניתן לעבור את העבירה האמורה בסעיף 51 לצו בדבר הוראות בטחון באופן קשה וחמור מזה שעשו הנאשמים. אם מקרה זה אינו מצדיק את הטלת העונש הקבוע בצידו, איזה מקרה כן ראוי לו? הגיעה השעה לבחון, לדעת אותם שופטים, האם האמור בצד סעיף 51 לא הפך ל"אות מתה" (תרתי משמע).

בשל כל האמור לעיל, החלטנו פה אחד לגזור על הנאשמים עונש של 29 מאסרי עולם מצטברים זה לזה וכן עונש של 20 שנות מאסר במצטבר בגין שאר העבירות. הנאשמים יוצאים מכאן לעבר מאסר לצמיתות ואנו תקווה כי יימקו בכלאם עד יום מותם. אנו תקווה כי לא יראו לעולם קרן אור, כי לא ידעו שעה של חירות, כי עד יומם האחרון ישלמו בגין מעשה הזוועה בו נטלו חלק.

בעוד יומיים נסב אל שולחן הסדר. נתנחם בחיק המשפחה החמים, נאכל ממטעמי החג. בליבות המשפחות נפער פצע עצום, אשר לא יגליד לעולם. חלל שהותירו אחריהם 29 חללים חפים מפשע לא יתמלא. אנו מורים לתביעה הצבאית להעביר עותק מגזר דין זה למשפחות הקורבנות אשר נספו באירוע דמים זה. במרום ילמדו עליהם זכות שתהא למשמרת שלום. תהיה נשמתם צרורה בצרור החיים.

זכות ערעור כחוק

ניתן והודע היום, 13/04/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.

אנו מורים כי עותק מגזר דין זה יומצא לידי אלוף פיקוד המרכז באמצעות יועמיש אינזש. עותק נוסף ישלח לראש עיריית נתניה, הגבי מרים פיירברג.

סא"ל אשר שור
מ/2082800
שופט ביהמ"ש הצבאי
שומרון
שופט

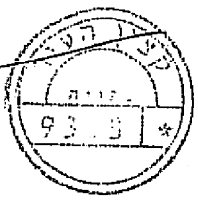
אב"ד

מ/3105583 משה אוהד סא"ל
שופט צבאי
שופט

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

Date: April 14, 2003

Case No.: 6165/02; 6171/02; 6160/02; 6115/02

**Military Court
Samaria
Court Transcript**

Court hearing dated: April 14, 2003 Appearing before the panel: Lieut. Col. Erez Hasson, Presiding Judge
Lieut. Col. Moshe Ohad - Judge
Lieut. Col. Asher Shor - Judge

Prosecutor: Capt. Nitzan Soltani
Defense Counsel: Atty. Theopic Basol, Atty. Fathi Shvita

Defendant (6165/02): Fathi Reja Ahmed Khatib ID No.: 953436454
Defendant (6171/02): Mu'amar Fathi Sharif Abu al-Sheikh ID No. 904604808
Defendant (6160/02): Muhanad Talal Mansur Sharim ID No.: 905007573
Defendant (6115/02): Nasr Sami Abd Al-Razek Yatayima ID No.: 901527358

Interpreter: Sgt. Marwan
Court Reporter: Corporal Neta

- The Presiding Judge identified the defendants -

The defendant Muhanad Sharim refuses to stand up when the Judges enter and is ejected from the courtroom

Verdict

This detailed verdict was drafted with all the caution that we are committed to show before taking upon ourselves the duty of presiding over a case involving life and death. This is because, in practice, notwithstanding the defendants' original denial of having committed the offenses attributed to them, they later sought to retract their denial and their defense attorneys have even admitted on their behalves of having committed the offenses with which they have been charged. As a result of the fact that the defendants refused to recognize the court, behaved shamefully, and were consequently ejected from the courtroom, we could not receive their confessions from their own mouths. Nonetheless it should be noted that not only did their defense attorneys admit on their behalves the crimes attributed to them and join the prosecution's application to convict them but even the defendants themselves on November 20, 2002 delivered a written confession signed in their own hand regarding the crimes attributed to them.¹ These confessions were delivered by their defense attorneys (one of whom is a notary who also authenticated the signatures of the defendants on the document).

It is completely possible to hold the opinion that it would be sufficient to rely on these explicit documents and to convict the defendants of what has been attributed to them without expounding and perusing the vast evidence which has been filed in this case. However we have chosen not to rely on these things and this is for the following reasons.

One of the most serious indictments to have been filed in the State of Israel was filed against the defendants and it charges them with direct responsibility for the terrible bloody attack which occurred on the first night of Passover at the Seder at the Park Hotel, Netanya in 5762 [2002], a murderous incident which took the lives of 29 civilians and injured dozens more. The indictment charges the defendants with many offenses of causing death intentionally, an offense under section 51 of the Security Orders; an offense for which the court in its current formation is authorized to impose the death penalty. Weighing heavily upon us is the provision of section 27 of the Security Orders, which states that in a case where it is foreseen that the defendant shall receive the death penalty and the court is authorized

L_C180833

¹ Marked N/1. The defendant in case no. 6165/02 delivered a similar confession document which he signed before his attorney, and it was filed with the court at the memorandum sitting dated December 25, 2002.

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBRE 1961)**

1. STATE OF ISRAEL	1. מדינת ישראל
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	2. מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/מ
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS	3. המכהן בתור קצין העיר נתניה
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	4. נושא את החותם/חותמת של משרד
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS	5. אושר במשרד החוץ
6. THE	6. ביום
7. BY	7. על-ידי
8. NO 528785.	8. מס' 528785
9. SEAL/STAMP	9. חותם/חותמת
10. SIGNATURE, JERUSALEM	10. חתימה, ירושלים

ברזאני אלינור
BARAZANI ELINOR

צבא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFFENCE

5/10/2011

LIDAR RAHIMA
CONSULAR BUREAU
לידור רחיימה
המסניבן הקונסולרית

294

294

1 to impose the death penalty, we do not listen to his confession and it is the court's duty to view him as one who
 2 denies his guilt. Indeed we held this in our decision dated November 20, 2002. And indeed despite the fact that the
 3 defendants consented to the filing of the prosecution's evidence, they retracted this consent for petty reasons, they
 4 avoided the interrogation of the prosecution's witnesses who testified, they avoided testifying in the defense's case
 5 and even avoided presenting a defense², we see it as our duty to infuse the provisions of this section with real
 6 content and it is our duty as judges, especially when recalling the severity of the cases under discussion and the fact
 7 that the defendants are likely to face the death penalty, that we provide justification for why we find the defendants
 8 guilty by law. We shall now turn to this task.
 9

10 In light of the parties' explicit request³, and since the current judicial bench heard all the defendants'⁴ cases, and for
 11 the purpose of streamlining the hearing we have agreed to deliver a joint verdict on the basis of the conclusions and
 12 evidence which has been filed and has been marked in the case file 6165/02 which the parties also agreed to file in
 13 the other cases. A significant portion of the trial was conducted in the defendants' absence, after they, time and
 14 again refused to stand up in court and refused to recognize it and therefore they were ejected from the courtroom
 15 while cursing and taunting. Nonetheless it must be emphasized that throughout the whole process the defendants
 16 were represented by 2 defense attorneys who were present at trial and were in constant contact with the defendants
 17 and updated them as to the developments of the process as required in section 35(b) of the Security Orders.
 18
 19

20 The Charges

21
 22 A long, detailed, painful, and shocking indictment has been filed against the defendants which outlines their role in
 23 carrying out the terrible attack at the Park Hotel on the Seder night of 5762 [2002]. This incident was responsible for
 24 the death of 29 people and the injury of dozens more as well as severe damage [to property]. The main count of the
 25 indictment, concerned with causing the death of 29 of the hotel guests, uncovers a long list of plots by the cell as a
 26 whole and the role of each one of the defendants in the act of the offense, and the responsibility of each one of them
 27 for the fatal result.
 28

29 According to the indictment the four defendants before us were members of the Hamas organization and they acted
 30 in the service of the commander of the military wing of the Organization in Tulkarem, Abbas al-Sayed. Under
 31 Abbas's orders each one of the defendants jointly and separately had a role in setting the attack in motion. **Mu'amar**
 32 **Abu al-Sheikh** maintained contact with the suicide bomber, Abd al-Baset Odeh, and with another suicide bomber
 33 who was supposed to work with him, Nidal Qalaq. Together with his assistant Nasr Yatayima, he worked to obtain
 34 the explosive belt which was used in the attack and to ascertain that it was in workable condition. Muhanad Sharim
 35 who served as assistant to Abbas, worked as his agent in delivering messages between the members of the cell and
 36 also served as bringing articles in and out of the apartment in which the suicide bomber was dressed into his
 37 explosive belt; he rented a video camera which videotaped the suicide bomber, etc. Fathi Khatib took upon himself
 38 the task of transporting the bomber into Israeli territory and for this purpose he obtained a fake Israeli identity
 39 document and purchased a vehicle with yellow number plates under that fake identity, in which he transported the
 40 bomber to the town of Netanya and dropped him off near the Park Hotel. Under the indictment all the defendants
 41 were aware of the fact that they were taking part in a suicide attack and they displayed a willingness to do so.
 42

43 The indictment further charges all the defendants with the offense of membership in the Hamas organization as well
 44 as an additional offense of conspiracy to carry out another suicide attack after the "success" of the attack at the Park
 45 Hotel; an attack which was prevented because of the IDF's entry into Tulkarem. Regarding the defendants Mu'amar
 46 Abu al-Sheikh, Nasr Yatayima and Muhanad Sharim they are further charged with attempt to intentionally cause
 47 death by the fact that the three of them took part in the shooting at IDF forces which had entered the town of
 48 Tulkarem, offenses of possessing weapons and trading in warfare equipment as well as holding a position in and
 49 rendering services for the Hamas organization.
 50

51 For reasons related to the prosecution's policies, Abbas al-Sayed was not put on trial before this court, and the
 52 procedures in his case are being conducted in the Tel Aviv District Court

L_C180835

² See transcript in the case of 6165/02 dated October 7, 2002 and October 22, 2002 and also the minutes of the hearing in the other cases dated November 20, 2002.

³ See transcript in the case of 6165/02 dated December 25, 2002.

⁴ This is also on the basis of the parties' consent, see transcript in the case of 6171/02; 6160/02, 6115/02 dated October 22, 2002.

The Evidence

The evidence by the prosecution in these files was filed by consent of counsel for the defendants, without any cross examination and in the majority of cases without any main interrogation either. It involved filing the material under section 10(b) of the Evidence Ordinance since the conditions established therein (representation by a defense attorney and consent as to its content) was present. The implications of filing under this section are that the parties in practice accept the contents of the evidence without impeaching its credibility (otherwise they would be able to interrogate the submitter of the evidence). Indeed the defendants did not seek to appeal the credibility of the prosecution's evidence, **including their police confessions and the statements of other key witnesses** they did not conduct a cross-examination of the witnesses, they did not present their version in the case for the defense and they did not even include anything in the arguments on their behalf.

This therefore involves the typical case of filing evidence by consent which has the same law as consent to the factual content which emerges from that evidence (see also **Appeal of the Judea and Samaria (J&S) Military Court 114/01**) We have not deemed it appropriate to second guess the credibility of the evidence or to appeal against its content where the parties themselves have not disputed these points. It should be noted that the main material which was filed is essentially technical and medical material.

Without deviating from what is stated above we deem it appropriate to elaborate upon the evidentiary weight of a certain portion of the prosecution's evidence. We refer here to the defendant's confessions from police interrogations as well as the memorandum from the interrogation of Abbas al-Sayed at the ISA. As stated, all these are also within the definition of material which was filed by consent and there is no dispute as to their content but because of the duty of caution to which are bound we have deemed it necessary to add and justify why it is appropriate to attribute full evidentiary weight to these statements, since they were used as the central plank in the conviction of the defendants in the indictment.

As is well known no person can act as a witness for the prosecution in his own trial. Indeed it is important to emphasize that despite the fact that for reasons of conciseness in our discussion, and as stated, on the basis of the parties' request, we unified all the reasons for the verdict in relation to the 4 defendants, in essence there are four separate counts before us, four court cases with different file numbers, and in each one, one of the defendants was placed on trial while the remaining three were used as witnesses for the prosecution.

Here is the place to mention that the "Knezi rule" does not apply, as it is known to the military courts which are active in this region (see **Appeal of the J&S Military Court 282/94, Said Badarna** and court case no. 5616/00 and the references cited there) where lately many voices have been raised to cancel it, both in Israeli courts (in HCJ 6319/95, 6836/95 **Yosef Hakhami vs. David Levy Piskei Din 51(3) 750**, and lately also_Crim. C (Jerusalem) 4059/01 **State of Israel vs. Kaloti Haytham**). For this reason there was no significant impediment to each one of the defendants serving as witnesses for the prosecution in their accomplice's trial. The defense did not even object to this, it did not object to summoning their testimony before having completed their own trial and as recalled they even agreed to the filing of the statements.

As stated, Abbas al-Sayed will not be placed on trial in this court and is not a defendant in these cases. Therefore he serves as a witness exclusively for the prosecution and his statements at the interrogation serve as a direct incrimination and as support for the defendants' confessions.

Statement of Fathi Khatib

The statement of Fathi Khatib was filed with the consent of the defense both in the defendant's admission at his trial and as testimony on the part of the prosecution in the trials of the other defendants. It is true that the defendant raised petty arguments at the beginning of the procedures however he very soon abandoned them and explicitly retracted them. No cross-examination was made against the takers of the statement; he avoided testifying in the defense's case and as stated agreed to its filing⁵, in these circumstances one can only

L_C180836

⁵ See transcript of the hearing in 6165/02 dated October 22, 2002 p. 1, lines 30-32.

[stamp:] Correct copy [signature] [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 attribute the full weight of the evidence to the statement. For the sake of caution only we should note other reasons
2 which further solidify the weight of the statement, which comes from the evidence itself:
3

4 A. A perusal of the statement itself shows that the provisions of the “judges’ regulations” concerning gathering a
5 police statement from the suspect has been upheld in full. The interrogation was conducted in Arabic which is
6 spoken by the defendant; the defendant was duly warned before he gave the statement and signed underneath the
7 warning that he understood it. The statement was written in Arabic and the defendant signed at the bottom of each
8 page; the defendant wrote the statement in his own hand and thus its weight is solid. The statement was gathered
9 five days after the defendant was arrested in the morning.

10 B. Alongside this statement, we were also presented with reports from the police lineup which was arranged for the
11 defendant (V/186, V/220). In these reports the defendant identified his accomplices, Muhanad Sharim and Mu’amar
12 Abu al-Sheikh while also noting that they enlisted him to transport Abd-al-Baset who executed the suicide attack,
13 and for this they paid him 1,000 dinars. These explicit words yet again provide ironclad proof of the defendant’s
14 involvement in this incident.

15 C. Fathi Khatib’s statement is supported by the statements of the witnesses and after cross checking the factual
16 description recorded therein it emerges that it completely matches with the other testimonies placed before us, for
17 example regarding those involved, the purchase of the vehicle, the description of the event of preparing the bomber
18 and of those present as well as the conspiracy to carry out another attack (all of these are described at length in the
19 chapter dealing with the status of Mu’amar Abu al-Sheikh, paragraph D and therefore we shall not repeat it and we
20 shall satisfy ourselves with a reference thereto.)

21 D. The defendant’s police confessions also find support in objective reality outside the interrogation rooms:

22 - In his confession the defendant notes in an answer to a question whether he possesses a firearm, that he himself
23 never possessed a firearm but someone by the name of Muti’ Salit, whose name he gave to Muhanad as someone
24 who is prepared to join the activities, possessed two M-16 rifles. The defendant in his statement specifies the place
25 where the firearm is located, next to the home of Muti’ under the olive tree⁶. From the evidence it emerges that these
26 words from the defendant were not merely made up and that the defendant, a day after saying these things in his
27 confession, even led his interrogators to the hiding place of the firearm. From the activity report (V/182) it emerges
28 that the defendant led the policemen to a rockery in the district of the Kafin village where according to the directions
29 he gave, the means of warfare was discovered. It clearly emerges that the interrogators had no prior knowledge of
30 the existence of the means of warfare or the place where it was found and only the defendant provided them with
31 this concealed detail, whose existence in external reality corroborates with those things which were provided in his
32 statement and which further solidify the weight of evidence which is already ironclad.

33 - The defendant in his confession describes the fake identity document which he received, and through which he
34 purchased a Renault Express under the same fake ID. This vehicle transported the bomber to the Park Hotel⁷. The
35 defendant notes that the vehicle remained for his use in Kafin village after they replaced the Israeli number plates
36 with blue Palestinian ones. The evidence includes confirmation (V/187) of registering change of ownership in the
37 white Renault registration no. 2722206-6, which took place on March 26, 2002. According to the record, a
38 transaction was performed between the Israeli seller and prosecution witness Abd al-Latif Haj Yahiya. From the
39 statement gathered from Abdal-Latif Haj Yahiya which included evidence which was filed by consent (V/ 188), it
40 emerges that it involved an Israeli citizen who is a resident of Taibe, who, five years ago, had his identity document
41 stolen and he reported this theft to the police. Mr. Haj Yahiya gave a statement that he had not bought any vehicle
42 from a Jewish woman in recent years. These words strengthen and enshrine in objective reality the defendant’s
43 words concerning the fake identity document of the Israeli citizen which he had obtained and by means of which he
44 purchased the white Renault Express from the young Jewish woman just before carrying out the attack. From the
45 activity and apprehension reports (marked V/ 189-190) it emerges that at the defendant’s home in Kafin village a
46 white Renault with Palestinian number plates was apprehended, and a test revealed that it was the aforesaid vehicle.
47 Again objective reality revealed a solid and clear foundation for the words uttered in the defendant’s statement.

L_C180837

⁶ See V/185, p. 4, line 22 to p. 5, line 3.

⁷ See V/185 p. 1 line 25 up to p. 2 line 21, p. 3, line 12 and up to p. 4, line 2, p. 4 lines 13 to 15

1 -The defendant who was present when preparing the suicide bomber and who delivered him to the Park Hotel,
 2 describes in his statement⁸ that he was dressed in a woman's clothing, and by stating this he revealed a concealed
 3 fact known only to members of the close circle of dispatchers, which matches the description survivors of the attack
 4 have given concerning the outer appearance of the bomber (see the chapter discussing Abbas al-Sayed, paragraph
 5 D.)
 6

7 Therefore for all the reasons stated above we have found it proper to attribute full evidentiary weight to the
 8 statements of the defendant Fathi Khatib and on the foundation of these words we have established findings that are
 9 based on this statement, both as a confession of the defendant (in relation to Fathi Khatib) and as a statement of an
 10 incriminating witness (in relation to the other defendants).
 11

12 **The statements of Mu'amar Abu al-Sheikh**

13 We view things similarly in relation to this defendant whose statements were also filed by consent of the defense,
 14 both as the defendant's confession at his trial and as testimony on behalf of the prosecution in the trials of the other
 15 defendants. Mu'amar Abu al-Sheikh also raised petty arguments at the beginning of the proceedings however he
 16 very soon abandoned them and explicitly retracted them. No cross-examination was made against the takers of the
 17 statement; he avoided testifying in the defense's case and as stated agreed to its filing⁹, in these circumstances one
 18 can only attribute the full weight of the evidence to the statement. For the sake of caution only we should note other
 19 reasons which further solidify the weight of the statement, which comes from the evidence itself:
 20

21 A. From a perusal of the statement itself it emerges that the signs of truth we noted previously (including due
 22 warnings, language of the interrogation, and the signing at the bottom) have been upheld in full, and was written by
 23 the defendant, a third year student, in his own hand. The statement was gathered on two separate occasions and on
 24 both, the defendant elaborated in detail about his role in the attack.
 25

26 B. In his later statement the defendant repeats and confirms the truth of his first statement¹⁰.

27 C. Alongside this statement, we were also presented with reports from the identification lineup (V/219) where he
 28 identified Fathi Khatib who he describes in his statements and notes that Fathi led Abdal-Baset to execute the
 29 suicide attack. Hereby he once again ties himself to the incident.

30 D. The descriptions which the defendant gave in his statements corroborate with dozens of various details in the
 31 multitudes of testimony from the evidence. The defendant, who served as the key player and as deputy to Abbas al-
 32 Sayed was involved in many facets of the incident, and this platform is too limited for full elaboration here. We
 33 should note only that from a strict perusal of the defendant's statements and after cross checking them with other
 34 statements in the evidence, there is full corroboration between the defendant's description concerning the planning
 35 of the attack and its execution in practice, inter alia with regard to the enlistment of Nidal Qalaq as an extra bomber
 36 and the handing over of monies to him by the defendant¹¹; guns which the defendant received from Amer Hodeiri,
 37 of which two were delivered by Muhanad Sharim and Nasr Yatayima¹²; monies which the defendant transferred to
 38 the bombers and which had been received from Abbas al-Sayed¹³; receiving explosive belts together with Nasr
 39 Yatayima in the women's toilets in the Tulkarem mosque upon the order of Abbas, with whom he kept in message
 40 contact delivered by Muhanad¹⁴; an inspection of the explosive belt by Ahmad Jayusi¹⁵; the identity document
 41 which he received from Abbas and which he made sure to falsify and to send back via Muhanad¹⁶; a description of
 42 the incident preparing Abd-al-Baset for the suicide mission

L_C180838

⁸ See V/185 p. 2 line 26 up to p. 3, line 1.

⁹ See transcript of the hearing in case file 6171/02 dated November 20, 2002, p. 1, lines 23-23.

¹⁰ See C/218, p. 1, lines 5 to 7.

¹¹ Compare **Mu'amar: V/217** p. 2 line 17 up to p. 3, line 5; **Abbas: V/208**, para. 5b, C/212A, paragraph 10 c 5. **Nidal**: statement dated April 15, 2002 (1:45 pm), statement dated April 15, 2002 (5 pm), and mainly p. 2 lines 22-25 and also p. 3, lines 1-3. Nidal confessed to a conspiracy to execute a suicide attack and he was convicted for this in case file 5582/02 in which he was sentenced 8.5 years to be served in practice. The court transcript of the confession in this case (together with the indictment where the facts of the planning of the suicide on behalf of the cell of which the defendants are members thereof is detailed) was filed as evidence. (See transcript of the hearing in case file 6160/02, p. 12, lines 11 -13 which was filed by agreement also in the other case files.)

¹² Compare: **Mu'amar: V/217** p. 3, lines 6-16.; V /218 p. 3, line 20 up to p. 4 line 8; **Nasr V/223** p. 3 lines 23-25; **Abbas: V/208**, para. 6.

¹³ Compare: **Mu'amar: V/217** p. 4, lines 12-19. **Abbas: V/208**, paragraph 5h

¹⁴ Compare: **Mu'amar: V/217** p. 5, lines 4-14; **Nasr V/221** p. 3 line -25 up to p. 4 line 5, **V/222** p. 3 lines 16-22, **V/223** p. 1 line 22 up to p. 3 line 13; **Muhanad: V/227** p. 1 lines 11 - 17 **Abbas: V/212A** paragraph 1A-c

¹⁵ Compare: **Mu'amar: V/218** p. 1, line 8 up to p. 2 line 6; **Abbas: V/205** paragraph 22, **C/206** para. 8n, **V/208** para. 5e1, **V/212** para. d-f, **C/213** para. 6 b. 11-12

¹⁶ Compare: **Mu'amar: V/217** p. 6, line 6-9; **Muhanad: V/225** p. 5 line 12 up to p. 6 line 2. **Abbas V/206** para. 8.

1 at which Abbas, Fathi and Muhanad were present and who describe it in a similar fashion¹⁷; the shooting carried out
2 with Muhanad and Nasr at IDF soldiers¹⁸; conspiracy to execute another attack¹⁹.

3 E. However, also in this case the defendant's statements have a foundation and basis in objective reality outside the
4 courtroom;

5 - in his statements²⁰ the defendant describes weapons he received, some of which he delivered to others, and he adds
6 that an M-16 rifle remained in his possession. From the activity reports, photograph list, and apprehension reports
7 which are included in the evidence (we have marked it V/170-176) it emerges that the defendant surrendered the M-
8 16 rifle and its ammunition. In the list of photographs one may clearly see the defendant as the one showing
9 weapons to the investigators. From the description of the hidden weapon ("package covered in a plastic bag") and
10 from the pictures of pointing to the weapon in an open area it clearly emerges that the interrogators had no prior
11 knowledge of the existence of the weapon and its location until the defendant gave these concealed details. From all
12 of this there emerges a solid foundation for the defendant's statements and there is therefore no fear that his
13 statement were made up.

14 - in his statement²¹ the defendant describes the driver who transported the bomber to Netanya with the following
15 words: "about 45 years old from Kfar Kafin in the Tulkarem district, married and nicknamed Abu Mus'ab and
16 married to two wives, height 1.85 m, wears eyeglasses, tan complexion with thin hair high up the forehead, upon
17 which there is a white skin blemish and as far as I know he has 12 children." This description fits perfectly with
18 Fathi Khatib who served as driver in this incident. The biographic details conform to the circumstances of the case
19 as given by Fathi in his statement²² whereas the description of his appearance is the same as that which Fathi Khatib
20 presented before us, both as defendant and as witness, and we ourselves saw how much it matched the defendant's
21 description in his statement. Again the defendant's confession is strengthened with objective details from external
22 reality.

23 -In his statement²³ Mu'amar accurately describes how Abd al-Baset had been dressed before going out to execute
24 the attack in a way which matches the description of the attack survivors (see the chapter dealing with the statements
25 of Abbas al-Sayed, paragraph D).

26
27 Therefore for all the reasons stated above we have found it proper to attribute full evidentiary weight to the
28 statements of the defendant Mu'amar Abu al-Sheikh and on the foundation of these words we have established
29 findings that are based on this statement, both as the defendant's confession (in relation to Mu'amar Abu al-Sheikh)
30 and as a statement of an incriminating witness (in relation to the other defendants)

31 32 **The statements of Nasr Yatayima**

33
34 The defendant's statements were filed by consent of the defense, both as the defendant's confession at his trial and
35 as testimony on behalf of the prosecution in the trials of the other defendants. He also raised petty arguments at the
36 beginning of the proceedings however he very soon abandoned them and explicitly retracted them. No cross-
37 examination was made against the takers of the statement; he avoided testifying in the defense's case and as stated
38 agreed to its filing²⁴. Under these circumstances one can only attribute the full weight of the evidence to the
39 statement. We shall once again note extra reasons which give even more weight to the statements, which comes
40 from the evidence itself:

41
42 A. A perusal of the statement shows all the factors which were noted above which confirm that it was gathered
43 lawfully. The statements were written in Hebrew in the interrogator's handwriting, however this was only after the
44 defendant was offered

L_C180839

¹⁷ Compare: **Mu'amar: V/217** p. 7, line 12 up to p. 8 line 3, **Muhanad V/225** p. 6, line 27 up to p. 8 line 25; **Fathi V/185** p. 22 up to p. 3 line 10
Abbas: C/205A paragraph 12e, **C/206** para. 8 x-nn.

¹⁸ Compare: **Mu'amar: V/217** p. 11, lines 2-9; **Nasr C/221** p. 3 lines 20-24, **V/222** p. 1 lines 18-21; **Muhammad V/225** p. 6, line 6-12

¹⁹ Compare: **Mu'amar: V/217** p. 11, line 26 up to p. 12 line 12; **Nasr V/222** p. 4 lines 9- 18, **Muhammad V/226** p. 1, line 28 up to p. 3 line 16;
Fathi V/185 p. 4 lines 16-21; **Abbas C/205** para. 24 **V/213** para. 4.

²⁰ See **V/217** p. 3 lines 6-19; **V/218** p. 3 line 22 up to p. 4 line 8

²¹ See **V/217** p. 7 line 27 until p. 8 line 8.

²² See **V/185** p. 1 lines 8-11.

²³ See **V/217** p. 7 lines 13-19

²⁴ See transcript of the hearing in case file 6115/02 dated November 20, 2002, p. 1, lines 23-23.

1 to write the statements in his own hand but he waived this right as he did not know how to write. The statements
2 were read before the suspect and were translated for him into Arabic. 3 statements were gathered from the defendant
3 on 3 occasions; statements that elaborate on his role in the Park Hotel attack.

4 B. In his last statement the defendant confirms the correctness of the two previous statements²⁵.

5 C. Alongside these statements, we were also presented with reports from the identification lineup (V/224) where he
6 identified Fathi Khatib as “the driver who I saw in the picture with Abdal-Baset and who took Abd al-Baset to
7 execute the attack in Netanya,” and in explicit words he once again ties himself to the incident.

8 D. This defendant also gives detailed descriptions of the preparations and stages on the way to executing the attack.
9 These descriptions of the defendant match perfectly with what emerges from the other evidence in dozens of factual
10 crosschecks. The defendant served as assistant to Mu’amar Abu al-Sheikh and describes the incidents similarly,
11 mainly regarding the explosive belts, and therefore instead of repeating the matching descriptions let us turn our
12 attention to the above paragraph D dealing with the statements of Mu’amar.

13 E. Nasr’s descriptions in his statements are also matched by details in the outside reality. Thus he also describes the
14 driver - none other than Fathi Khatib - whose picture he developed at the request of Mu’amar and he also saw that
15 [the driver] “wore glasses and was bald in the front of his head.”²⁶ Once again this is a description which fits the
16 outer appearance of the defendant Fathi as has been presented to us. Likewise the defendant describes the details of
17 the outer appearance of Abd-al-Baset who was sent on the suicide mission, details which were given to him from
18 Mu’amar and which show his affiliation with the close circle around the dispatchers of the bomber, since these
19 details match the description of survivors of the attack (see at length the chapter dealing with Abbas al-Sayed, para.
20 D).

21
22 Therefore for all the reasons stated above we have found it proper to attribute full evidentiary weight to the
23 statements of the defendant Nasr Yatayima and on the foundation of these words we have established findings that
24 are based on this statement, both as a confession of the defendant (in relation to Nasr Yatayima) and as a statement
25 of an incriminating witness (in relation to the other defendants)

26 **The statements of Muhanad Sharim**

27
28
29 Finally this defendant’s statements were also filed by consent of the defense, both as the defendant’s confession at
30 his trial and as testimony on behalf of the prosecution in the trials of the other defendants. He also abandoned the
31 petty arguments he raised at the beginning of the proceedings and explicitly retracted them. No cross-examination
32 was made against the takers of the statement; he avoided testifying in the defense’s case and as stated agreed to its
33 filing²⁷. Under these circumstances one can only attribute the full weight of the evidence to the statement. For the
34 purpose of be cautious, we shall note extra reasons which give even more weight to the statements, which comes
35 from the evidence itself:

36 A. From a perusal of the statement itself the signs of truth we noted previously emerge once again. The defendant, a
37 fourth year student wrote all 3 statements in his own hand. The statement was gathered on three separate occasions
38 before two different interrogators and in all of them, the defendant elaborated in detail about his role in the attack.

39 B. In his later statements the defendant repeats and confirms the truth of his first statement²⁸.

40 C. Alongside this statement, we were also presented with reports from the identification lineup (V/229) where he
41 identified Mu’amar abu al-Sheikh and notes that this is “Mu’amar abu al-Sheikh known by the name Mu’amar
42 Shahruri and he enlisted me in Kata’ib [Brigades] Izz ad-Din al-Qassam and together with me and with Abbas al-
43 Sayed he planned the attack in Netanya” and using explicit words he once again ties himself to the incident.

44 D. The descriptions which the defendant gave in his statements corroborate with dozens of various details in the
45 multitudes of testimony from the evidence. The defendant, who served as bringing things in and out for Abbas al-
46 Sayed and as the liaison between him and Mu’mar took part in the parties’ role in carrying out the infernal attack.
47 The descriptions he gave corroborate fully with the other statements and we shall not repeat these things which are
48 recorded in detail in the chapter dealing with Mu’amar, para. D. It should be especially noted that there is a perfect
49 match between Muhanad’s statement and the words of Abbas regarding Muhanad’s role in renting

L_C180840

²⁵ See V/223 p. 1, lines 19-21

²⁶ See V/221 p. 4, lines 8-16

²⁷ See transcript of the hearing in case file 6160/02 dated November 20, 2002, p. 1, lines 23-23.

²⁸ See V/226, p. 1, lines 3 to 8, V/227 p. 1 lines 8-10.

1 a video camera which videotaped the bomber and in bringing the “film set” (such as posters and the weapon which
2 Abd-al-Baset held when reading his will)²⁹.

3 E. But also in this case the defendant’s statements have a foundation in external objective reality:
4

5 - in his statement³⁰ the defendant describes how he obtained from Nasr an explosive belt, one of the two belts that
6 were involved in the attack, elaborated on in the facts of the indictment and in the evidence. The defendant notes
7 further that he received a rifle from Nasr, and that he hid it next to the explosive belt, near his grandfather’s home.
8 From the activity reports, the photograph list and apprehension reports included in the evidence (we have marked
9 V/177-181) it emerges that the defendant surrendered a hidden explosive belt to the security forces as well as the M-
10 16 rifle with its ammunition. In the list of photographs one may clearly see the defendant as the one surrendering the
11 weapons to the investigators. The description in the statement of the way of conveying the weapon (in a paint
12 bucket) completely matches the field investigator’s findings. From the detailed description of the delivery and
13 discovery report of how the defendant led the investigators step by step to the place where the belt was buried, it
14 emerges clearly that the investigators had no prior knowledge of where it was located until the defendant gave these
15 concealed details which were known to him exclusively. There is no more solid foundation in the world from this
16 statement regarding the involvement in the suicide mission, which included 2 explosive belts, than the surrender of
17 the remaining explosive belt.

18 - also the defendant who was present when preparing Abd-al-Baset for the suicide mission notes in his statement³¹
19 that he was dressed in a woman’s clothing, and thereby he revealed a concealed fact known only to members of the
20 close circle of those responsible for the attack, which conforms to what was said by survivors of the attack with
21 regard to the outer appearance of the bomber (see the chapter discussing Abbas al-Sayed, paragraph 4.)
22

23 Therefore for all the reasons stated above we have found it proper to attribute full evidentiary weight to the
24 statements of the defendant Muhanad Sharim and on the foundation of these words we have established findings that
25 are based on this statement, both as the defendant’s confession (in relation to Muhanad Sharim) and as a statement
26 of an incriminating witness (in relation to the other defendants)
27

28 **The statements of Abbas al-Sayed**

29
30 This material witness worked as the mastermind who was in charge of all the mechanics of the attack and who held
31 command over the defendants. The memoranda of his interrogations by the ISA were filed by consent of the defense
32 within the framework of the prosecution’s evidence. In such a situation it would be normal to argue, based on
33 judgments by the military courts, that there is a distinction in the evidentiary weight between these memoranda and a
34 police statement. This is because they lack the legally mandated warning, they were not gathered by a person of
35 authority and they lack the suspect’s signature. Nonetheless in the circumstances of the case there is no significance
36 to this distinction since the memoranda were filed by consent of the defense. Had the defense wished to appeal their
37 weight the door was open to them to do so by cross-examining the witness or those recording the memoranda. In
38 avoiding doing so and in agreeing to the filing of the memoranda, the defense in fact adopted its contents. Thereby it
39 gave equal weight to the memoranda as it did to the police statements, with regard to the findings which we may
40 draw from their content. Aside from all this we should note the following:
41

42 A. Perusing the memoranda shows that Abbas consistently gave elaborate detail of the plot behind the attack to his
43 ISA interrogators but at a certain stage he time and again avoids giving a police statement thinking that he could
44 thus avoid legal responsibility for his actions. The witness emphasizes that the things said to his ISA interrogators
45 are true and even confirms what they tell him about the others including the words of all four defendants before us³².

46 B. On one occasion a police statement was taken from the witness, which was filed by consent (marked V/210). The
47 statement was taken from the witness after he was duly warned; the witness signed the statement which he had
48 written in his own hand. The statement’s content corroborates with the material the witness delivered in the
49 memoranda and also provided details regarding the attack at the Park Hotel.

L_C180841

²⁹ Compare: **Muhanad V/205** p. 6, line 27 and up to p. 7 line 12; **Abbas: V/208** para. 4i2.)

³⁰ See **V/226**, p. 2, lines 6- 13; p. 5 lines 5-24.

³¹ See **V/225** p. 8 lines 21 25.

³² See **V/211**, V/212 para. 31-; **V/212A** para. 2-1; **V/226** and especially para. 9-10.

1 C. The witness testified before us on October 31, 2002 as a witness for the prosecution in case 6160/02. The
 2 transcripts of his testimony have been filed as testimony in cases 6115/02, 6171/02 by consent of the parties, in
 3 place of a main and cross examination³³. From the testimony it emerges that despite the fact that the witness did not
 4 cooperate with the prosecution and was declared a hostile witness, he did not explicitly deny the acts of the attack
 5 and even confirmed his familiarity with the bomber. From his answers it emerges incidentally that he practically
 6 confirms his responsibility for the execution of the attack and he is even proud of it.

7 D. Also this witness notes concealed facts in his testimony which are known only to those who were secretly
 8 involved in the small group responsible for carrying out the criminal act and which was verified by an independent
 9 external source. This involved detailed and concrete knowledge from a primary source of the clothes and appearance
 10 that the perpetrators of the suicide attack gave the suicide bomber Abd-al-Baset Odeh. From reading the detailed
 11 memoranda of Abbas from his interrogation it emerges that the bomber was dressed in a woman's clothes in order to
 12 make it easier to penetrate the attack site. Abbas on a number of separate occasions accurately describes the clothes
 13 of Abd-al-Baset, whom he dressed and personally prepared before the latter went out on the murderous mission,
 14 using the following words: "Abd-al-Baset was prepared for the attack, he had shaved his beard, put on makeup and
 15 dressed like a woman: blue jeans slacks, women's shoes, a wig with straight black hair and a brown blouse with a
 16 brown leather coat on top of it with a leopard skin collar with stripes on it; "Abd-al-Baset went dressed as a woman
 17 since it was easier to disguise the explosive belt on woman's clothing and therefore Abd-al-Baset himself looked
 18 with makeup like a homosexual. Wearing black low-heeled shoes..."³⁴ For these words of Abbas we find shocking
 19 confirmation from the survivors of the attack who saw the angel of death Abd-al-Baset Odeh, and described his
 20 appearance seconds before he exploded. One saw him dressed in "a brown hair wig well shaven, wearing a long
 21 coat"³⁵. Another person describes a "man entering the hotel...and he looked strange, he looked like a transvestite,
 22 we did not know if he was a man or woman, he was dressed like a young woman with long hair parted at the sides,
 23 he had a long black coat...I managed to see that the hair was not his own and it was a wig"³⁶ Another survivor
 24 describes the bomber as having 'long black hair which looked like a wig...he was dressed in a long black coat... he
 25 had dark colored jeans, the slacks were sowed horizontally and it looked like fashionable women's slacks, I think
 26 there were also black boots³⁷ (All the emphases are mine- EH). Other survivors from the inferno describe the
 27 bomber as wearing a wig and being clean-shaven.³⁸The extent of corroboration between the survivors' descriptions
 28 of the bomber (most of whom gave statements soon after the attack) and the precise descriptions of Abbas (who
 29 dressed him shortly before the attack) is both shocking and chilling and shows the solid weight of the memoranda
 30 from the interrogation of Abbas by the ISA.

31
 32 From all the things stated above we have deemed it proper to accept Abbas al-Sayed's statements as binding
 33 testimony on behalf of the prosecution in the cases of all the defendants and we have deemed it proper to rely on
 34 them when establishing the findings against the defendants.

35 36 37 **Sufficiency of evidence for the purpose of a conviction**

38
 39 We have detailed at length, even great length, why we have deemed it appropriate to attribute the full evidentiary
 40 weight to the prosecution's evidence, firstly by virtue of it having been filed by consent and secondly by virtue of
 41 the dozens of widespread solid supporting pieces of proof which solidifies their full weight.

42
 43 The conviction of each one of the defendants in their case is based first and foremost on their confessions which
 44 were received and which were given full weight. Each one of the defendants fully details his role

L_C180842

³³ See transcript in **V/66115/02** dated October 31, 2002, p. 6, lines 9-11; transcript in **V/6171/02** dated October 21, 2002 p. 1 lines 28-30.

³⁴ See **V/206**, para. 8ee; **V/215** para. 2e.

³⁵ Statement by Yael Shahar Kirilov dated April 23, 2002 (**V/103**) p. 1 lines 5-6.

³⁶ Statement by Sylvana Legerluf dated March 27, 2002 (**V/104**) p. 1 lines 7-16.

³⁷ Statement by Anders Legerluf dated March 27, 2002 (**V/112**) p. 1 lines 11-21.

³⁸ Statement by Eliyahu Shomla dated March 29, 2002, statement by Sigalit Shomla dated March 29, 2002 (**V/107**)³⁸

1 and responsibility for the murderous act. None of the defendants testified in the defense case or gave a version
 2 contradicting the confession, neither in the testimony nor in the conclusions. Quite the opposite, the defense
 3 summaries centered on filing a confession document signed by each and every defendant.

4
 5 Some are of the opinion that where material has been filed by consent, and certainly if it is the defendant's
 6 confession, it is sufficient to base a conviction on this material without presenting extra evidence (since there is
 7 consent as to the content of these statements, consent which stems from a lack of a cross-examination – see again
 8 Appeal against J&S Military Court 114/01, above) it appears that this applies all the more so here, where alongside
 9 filing the external confession of the defendant by consent, it also seeks to admit what has been attributed to him in
 10 the confession document which it signed and filed with court. Thus it is only out of a sense of caution of watching
 11 our steps that brought us to require more evidence.

12
 13 As is known one may not convict a man, even on the basis of an external confession which he made without further
 14 evidence of something substantial being presented alongside the confession. Many fountain pens have been broken
 15 under the weight of this extra evidence (see Gaza Strip case 71+72/99 for the references mentioned there from
 16 legislation and case law). Everyone agrees that it involves extra verification which is supposed to back the
 17 defendant's statements with external support, not necessarily incriminating but verifying, and not necessarily with
 18 regard to matters at the heart of the conviction. Everyone agrees that there is an inverse relationship between the
 19 weight of a confession and the weight of a "something" and where the weight of one of them increases, the weight
 20 of the other decreases.

21
 22 More than once the courts have expressed the opinion that alongside a confession whose evidentiary weight is solid
 23 and well established, they require that "something" small, and light to act as a "featherweight". Clearly in the
 24 circumstances of the case before us, in light of the weight of the confession which was filed by consent and where
 25 the defendant even signed a confession document, there is a need for that "something" which carries the weight of
 26 the feathers of a newly born chick. However a perusal of the evidence will indicate the existence of something
 27 alongside the defendants' confession which weighs like ten sacks of lead and like millstones around the neck of the
 28 defendants:

29
 30 **A. The accomplices' statements.** As mentioned there are four separate trials before us, even if per the request of
 31 the parties we joined all these together for the sake of rendering the reasons for the verdict. In light of the detailed
 32 analysis above we found that we should allot the full evidentiary weight to the defendants' statements. It emerges
 33 then that in each case there is the defendant's confession alongside three incriminating statements. Added to these
 34 we should add the heavy weighted statement of Abbas, which applies equally to each case. Therefore for each one of
 35 the cases, alongside the defendant's confession we have placed before us: 4 detailed incriminating statements which
 36 are solid from an evidentiary perspective, and which were filed by consent. Each one of the statements would have
 37 been sufficient on their own to bring about the conviction of each one of the defendants as he has been individually
 38 charged. This is even more so when it involves 4 statements; and even greater when these four statements serve as a
 39 mere "something" whose reliance thereon is limited, if at all required.

40 **B. Description of the suicide bomber:** as is well known the "something" refers to an external verification of the
 41 objective reality of things recorded in a statement, even things that are not at the heart of the conviction. The
 42 defendants' description of the bomber's appearance, which correlates with the external reality (see full details
 43 above) serves in the circumstances of the case as the "something" alongside the confessions.

44 **C. The surrender of weapons of warfare:** 3 of the defendants, Mu'mar Abu al-Sheikh, Fathi Khatib and Muhanad
 45 Sharim describe in their statements the weapons that were in their possession and indeed from the evidence it
 46 emerges (see breakdown at length above) that they surrendered their weapons and explosive belts and that the
 47 existence of each of these has been completely proven in external reality. It is clear that it involves a very strong
 48 unparalleled "something" alongside the confessions of these defendants.

49 **D. Existence of the event:** finally, as is known the rationale behind the requirement for "something" is to remove
 50 from one's heart the fear that perhaps the defendants, despite there being no illegal pressure exerted on them and
 51 their confession being completely admissible, may be boasting or may be chatting about incidents and events which
 52 never took place. For this reason a narrow standard was established for this requirement which focuses on the nature
 53 of the verifying addendum. In the circumstances of the case there is no fear that perhaps the defendants' detailed
 54 descriptions of the Park Hotel attack have been pure fantasy removed from reality. The existence of similar
 55 incidents, the death of dozens as a result of the defendants' detailed acts, the link between the dates which were
 56 given by the defendants and

L_C180843

1 the actual date of the attack. All these cry out from the hundreds of pathologists' opinions, death certificates,
2 medical certificates and reports from the Criminal Forensic Unit which were filed for our perusal.
3

4 **Interim Summary:**
5

6 Therefore at the end of our detailed analysis of the evidence which was filed by consent it emerges that even from an
7 independent examination of the material the evidentiary weight is solid and persuasive. From the perspective of
8 sufficiency of proof to convict it emerges that the strength of the evidence against each and every one of the
9 defendants is absolute and way above the threshold of what is required for a criminal conviction.

10
11 Each one of the defendants is faced with a detailed confession alongside a list of incriminations and verifications
12 from a host of sources. None of the defendants gave a version contradicting the defense's case and even the
13 defense's summaries centered on the filing of a confession document signed by the defendants.
14

15 Therefore it has been proven to our satisfaction that the evidence for conviction has been laid down in such a way as
16 to remove any shadow of a doubt. Now we shall turn to the aspect of the defendants' responsibility on the factual
17 and legal plain for the offenses attributed to them.
18
19

20 **The defendants' responsibility for causing death at the Park Hotel.**
21

22 **The factual element:**
23

24 **The defendants' actions:** the indictment accurately elaborates the various stages which preceded the bloody attack
25 at Park Hotel; while noting the actions carried out by the defendants, every person according to his role and
26 responsibility for the overall action. From a careful examination of the evidence which we conducted above we
27 found that what explicitly emerges is that the defendants executed the actions attributed to them in the indictment
28 and that the description in the indictment was appropriately based on solid evidentiary foundations. We would need
29 more paper to go back and repeat everything at length. We should note briefly that according to the evidence which
30 we have indicated until now the following are the central factual conclusions:
31

32 All 4 of the defendants were active members of the Hamas organization acting on its behalf. Mu'mar Abu al-Sheikh
33 belonged to a terror network headed by Amer Hodeiri, who was already involved in putting into place a terror attack
34 in Kfar Sava. This infrastructure recruited Abd-al-Baset Odeh, who agreed to serve as the bomber as well as Nidal
35 Qalaq. Mu'mar was in constant contact with them. Abbas al-Sayed, commander of the military wing of Hamas in
36 Tulkarem imposed his authority on the defendants, after the death of Amer Hodeiri, and they worked under his
37 orders and within the framework of the organization in order to carry out a mass suicide attack in which two suicide
38 bombers would participate.
39

40 Muhanad Sharim served as Abbas's right hand man and would deliver dispatches on his behalf to various operatives
41 concerning the explosive belts, and he assisted in organizing various meetings including a meeting with the driver
42 who was to transport the bomber. Under Abbas's orders, through Muhanad, Mu'mar approached operatives in
43 Nablus and at a hiding place he received 2 explosive belts on 2 separate occasions. Nasr Yatayima, who worked
44 under Mu'mar's orders, accompanied him on these two occasions in order to take the explosive belts and to hide
45 them.
46

47 Fathi Khatib was asked by Abbas to serve as driver who would transport the bomber and he agreed to this at the
48 meeting which was conducted between the two of them through Muhanad. Muhanad delivered a fake I.D. from
49 Abbas to Mu'mar and the latter took care of forging it in a way which would serve Fathi.
50

51 Muhanad expressed his consent to take part in the organizing of the suicide attack. He delivered the fake I.D. to
52 Fathi and also delivered to him a sum of money together with the order to purchase an Israeli vehicle under the fake
53 I.D. Fathi did so. At the same time Mu'mar saw to it that the explosive belts would be inspected by Ahmad Jayusi in
54 order to ascertain their working condition and their readiness for their deadly function.

L_C180844

Date: April 14, 2003

Case No.: 6165/02; 6171/02; 6160/02; 6115/02

1 Under Abbas's instructions Muhanad rented a video camera and brought with him posters and a rifle in order that
2 they would be used to film the bomber. Mu'mar updated Abbas that Nidal was sick and since he could not merit the
3 death of a Shahid [martyr] it was decided that the attack would be performed by one bomber. Mu'mar and Nasr
4 brought the explosive belts which were covered in blankets and transported from a hiding place to the apartment
5 which served as the preparation room for the bomber. Muhanad and Mu'mar brought Abd-al-Baset to the apartment.
6 Muhanad brought Fathi to the apartment from where he went with the suicide bomber to the attack. At the apartment
7 the bomber was filmed wearing women's clothes. Fathi agreed to commit suicide if they would apprehend him, and
8 he was also filmed. Before Fathi and the bomber left for their mission there was an agreement as to how to report it
9 after the attack had already taken place.

10
11 Fathi drove the bomber to Israel in the vehicle which he purchased and after the journey he let him off in Netanya,
12 close to the Park Hotel. Abd-al-Baset entered the hotel and activated the device. Fathi established contact with
13 Muhanad and informed him of the success of the attack. Muhanad arranged a march in memory of Abd-al-Baset in
14 the streets of Tulkarem.

15
16 **Causing death:** amongst the factual elements which must be proved as a condition for conviction under section 51
17 of the Security Orders is the element which caused a human being's death. A number of folders which are loaded
18 with medical certificates, pathologists' opinions from the Abu Kabir Pathology laboratory, Criminal Forensic Unit,
19 schedules of photographs from the crime scene and heartbreaking testimony from the family members and survivors
20 were filed as evidence. We read these with an agonizing heart. What emerges from these is a portrait of mass murder
21 of 29 individuals who died as a result of the explosion at the Park Hotel. At pp. 17 -18 of the prosecution's
22 summaries the learned prosecutor concentrated all the evidentiary support for the cause of death of each and every
23 one of the attack victims, and for each one he attributed the cause of their deaths to the defendants. We meticulously
24 examined the evidence and we found that the prosecutor's labors were undertaken scrupulously and without error.
25 Therefore we shall not repeat every detail, but we shall refer to the table which appears in the prosecution's
26 summaries which shall serve for this purpose a part of the reasons for this verdict. From the evidence it emerges that
27 there was injury to dozens upon dozens of people who were present in the dining hall in the hotel and its environs.
28 From the medical certificates we may see the extent of the serious injuries, the disability and suffering which was
29 caused to the injured from this bloody incident.

30
31 **The mental element:**

32
33 From the breakdown of the facts which we have cited above and from the indictment it emerges that the defendants
34 worked tirelessly, many hours during the day, in the service of a deadly and terror filled organization in order to
35 bring about the murderous result which they had hoped for. At any time, and certainly on blood filled days like ours
36 we need no proof that those who undertake suicide missions do so under the guidance of those who send them
37 money, and someone who receives an explosive belt weighing 10 kilograms with metal pieces, and one who rents a
38 video camera in order to film a bomber reading out his will, one who arranges technical matters in order to inspect
39 the working condition of the explosive belt, one who enters Israel on a festival night in a falsely registered car under
40 a fake identity in order to transport a human bomb to the murder scene, all of them are well aware of the nature of
41 their acts and are working out of a clear intention to cause death.

42
43 This does not involve actions which were done without paying attention or without knowledge. It does not involve
44 spontaneous and transient actions. It involves actions which no intelligent human can interpret as being anything
45 other than an intentional murderous act. The defendants operated out of a murderous ideology for a base terror
46 organization within the framework of a long network which they joined voluntarily in full knowledge and with clear
47 intent.

48
49 The defendants' actions speak for themselves and expose the intention underlying them. Without lessening anything
50 and merely to draw one's attention we shall now detail how even their confessions show that the defendants
51 explicitly and consciously agreed to take part in the murderous act:
52

L_C180845

Date: April 14, 2003

Case No.: 6165/02; 6171/02; 6160/02; 6115/02

1 **Muhanad** describes in his confession that Mu'mar approached him and said to him that he was planning a suicide
2 attack and that the bomber was ready. Muhanad expressed agreement to preparing such an attack³⁹. Muhanad took
3 an active part in the whole logistical organization of preparing the bomber, including a video camera as well as the
4 posters and the rifle which were used as a backdrop, while noting that he saw the explosive belt when it contained
5 pieces of metal and saw Abbas inspect it. Muhanad notes that he went home and watched television while waiting
6 for an announcement of the attack⁴⁰. After the attack Muhanad arranges a parade in memory of Abd-al-Baset and he
7 calls out from a loudspeaker, which he had placed in his car, to the residents of Tulkarem to join the parade.
8 Muhanad brings chairs to the mourning tent which was set up around the home of Abd-al-Baset and he even hires
9 someone to serve coffee to the comforters⁴¹ for 3 days paying him NIS 400. In answer to a direct question in his
10 interrogation Muhanad replies that he played a role in the incident in the Park Hotel attack and he justified this by
11 referring to his belief in the right to protect his nation⁴².

12
13 **Fathi** describes how he approached Abbas and asked him "to work in military activities. To transport people into
14 Israel who wish to execute suicide activities against Jews".⁴³ Fathi goes on to describe Abbas's consent, the meeting
15 in the apartment from where Abd-al-Baset left on his way to the attack and eventually the fact that he travelled for
16 quite a while with the bomber in Israel, and while passing a number of towns Abd-al-Baset remained "unafraid and
17 determined to execute the suicide attack at all costs"⁴⁴ As mentioned, Fathi also expressed a willingness to give up
18 his life for the sake of the success of the mission and he was also filmed as a "Shahid"⁴⁵

19
20 **Mu'mar**, who served as a senior figure in the unraveling of the attack and who was involved in every aspect of the
21 abominable chain of terror, notes that he himself was offered to commit suicide but he refused; however he
22 expressed readiness for any type of activity which did not entail suicide⁴⁶. At the request of Amer Hodeiri he
23 enlisted Nidal Qalaq while emphasizing that it involved an enlistment to execute a suicide attack and he gave the
24 directive to write a will⁴⁷. Mu'mar was present when Abbas filmed the will of Abd-al-Baset which emphasized that
25 he was going out to execute an attack in the name of "Kataib [Brigades] Izz ad-Din al-Qassam." Mu'mar was
26 present when Abd-al-Baset was wearing an explosive belt. Mu'mar films Fathi in the event that he would also
27 commit suicide.⁴⁸

28
29 **Nasr** notes that he was asked by his recruiter for military activities "to identify people who would carry out suicide
30 attacks," and also looked into the possibility of enlisting into Hamas a bomber from the Islamic Jihad who would go
31 out and execute a suicide attack, but avoided doing so⁴⁹. Nasr was a member of a band, two of whose members
32 carried out a suicide attack and another one was meant to commit suicide⁵⁰. Mu'mar told Nasr that two of his friends
33 from the band were supposed to carry out suicide attacks. Nasr was accompanied by Mu'mar on 3 different
34 occasions to take the explosive belts, each one weighing 10 kilograms, and on one of the occasions it was to the
35 apartment from which the bomber was expected to leave to embark on his suicide mission. After the bomber left on
36 his mission Nasr received the film from Mu'mar and developed it, while scrupulously making sure that the
37 developer would not see the pictures. In the pictures he sees Abd-al-Baset reading his will. He too was waiting by
38 the television to see the reports regarding the attack for which he was a collaborator⁵¹. Nasr takes part in the
39 planning of another suicide attack and even buys clothes for the bomber.⁵²

40

L_C180846

³⁹ See V/225 p. 3, lines 13-21

⁴⁰ *Ibid.* pp. 6-7

⁴¹ See V/227 p. 6, lines 2- 28

⁴² See V/227 p. 7, lines 18-24.

⁴³ See V/185 p. 1, lines 14- 20

⁴⁴ *Ibid.* p. 3, lines 20-24

⁴⁵ See V/217 p. 8, lines 3-I, 9.

⁴⁶ See V/217 p. 1, lines 20-22

⁴⁷ *Ibid.* p. 2, line 23 until p. 3 line 5.

⁴⁸ *Ibid.* pp. 7-8

⁴⁹ See V/221 p. 2, line 18 until p. 3 line 1

⁵⁰ *Ibid.* p. 3 lines 2-11

⁵¹ *Ibid.* p. 4 lines 8-26

⁵² *Ibid.* p. 4 lines 9-18.

1 **Causation and responsibility as the main perpetrators**
 2

3 The indictment and the evidence unleash the long chain of murder that the defendants embarked upon on their way
 4 to carrying out the deadly attack. The bomber activating the explosive belt in the center of the dining room filled to
 5 capacity with people did not operate and could not have operated in an empty vacuum. The offense of murder does
 6 not center on the bomber pressing the activating button, quite the opposite, it is only the final stage of a series of acts
 7 all of which are part of a general act. Behind the suicide bomber is a long chain of angels of destruction all of whom
 8 tangibly contribute to the solid causation for the outcome of the murderous attack.
 9

10 Up until now we have detailed at length the part of each and every defendant in the unraveling of the attack. Each
 11 one of them was an essential cog operating this murderous machine. Each one expressed a willingness to murder
 12 civilians and each one acted, everyone within his field of expertise, in order to bring about the murderous results.
 13 Each one of them was a full partner in the murderous results and each one of them bears full responsibility as the
 14 main perpetrator of the murderous act. Starting from the person who enlisted one of the bombers and going over to
 15 those who received the explosive belts and prepared them for action, to the one who coordinated the logistic process
 16 and liaised between all the players and finally to the person who delivered the human bomb to the hotel – the chain
 17 of causation cannot be broken and full responsibly lies at every link thereof for the final act.
 18

19
 20 **For all the reasons stated above we convict the defendants for every one of the 29 counts which charges them**
 21 **with causing the intentional death under section 51 of the Order in Respect of Security Provisions, by the fact**
 22 **that they intentionally caused the death of 29 of those present at the Park Hotel as well as the injury of dozens**
 23 **of others on March 27, 2002, the Seder Night of 5762.**
 24

25
 26 **The additional offenses in the indictment**
 27

28 We have deemed it correct to convict the defendants for other offenses attributed to them in the indictments which
 29 were filed, and this in accordance with the following breakdown:
 30

31 From the evidence it emerges that there is a solid basis for the count that the defendants were members of an illegal
 32 organization - Hamas organization and its military wing, the "Izz ad-Din al-Qassam".⁵³ After executing the attack at
 33 the Park Hotel the defendants conspired to execute another attack, in which the remaining bomber, Nidal Qalaq
 34 would commit suicide with the remaining explosive belt. Nidal was arrested before the attack was put into motion.
 35 The evidence solidifies the foundation for such a count in the indictment⁵⁴.
 36

37 With regard to the defendants Mu'mar Abu al-Sheikh, Muhanad Sharim and Nasr Yatayima, they are charged with
 38 the offense of attempting to intentionally cause death, and this is because they fired together, each one by means of
 39 an M-16 rifle which they possessed and which was aimed at IDF soldiers who were active in Tulkarem. The
 40 defendants admit this offense in their police confessions and each one supports the words of the other⁵⁵. The
 41 defendants also purchased weapons and possessed them illegally as emerges from their statements⁵⁶.

L_C180847

⁵³ See **Muhanad V/225** p. 1 line 28 up to p. 2 lines 20-22, p. 3 lines 1-5; **Nasr V/221** p. 1, lines 20-27, p. 2 lines 12-20; b p. 1, lines 16-20 Fathi: describes in his confession that he enlisted 2 men into the military activities of Hamas, from here we learn of his membership in the organization, see **V/185** p. 4, lines 22-26.

⁵⁴ See: **Mu'mar: V/217** p. 11 line 26 until p. 12 line 12; **Nasr: V/222** p. 4 lines 9-18; **Muhanad V/226** p. 1 line 28 up to p. 3 line 16; Fathi: **V/185** p. 4 lines 16-21; **Abbas V/205** para. 24 **V/213** para. 4.

⁵⁵ See; **Mu'mar V/217** p. 11, lines 2-9, **Nasr: V/221** p. 3 line 20-24; **V/222** p. 1 lines 18-21, **Muhanad V/225** p. 3 lines 6-12.

⁵⁶ See **Muhanad V/225** p. 2 lines 20- 28 (an error seems have to have crept in which is probably a typo, especially in the third count of the indictment, see there, in **Muhanad V/6160/02**; the defendant received a sum of money from Mu'mar Abu al-Sheikh and not from Amer Hodeiri who had already been killed at this stage, as is noted in the indictment. We instruct that the indictment be corrected accordingly) and also **V/226** p. 4 line 26 up to p. 4 line 9, **V/227** p. 3 line 10 up to p. 4 line 3. Muhanad surrendered an M-16 rifle to the investigators, see **V/177-181**; **Mu'mar V/217** p. 3, lines 6-16, **V/218** p. 3 line 20 up to p. 4 line 8. Mu'mar surrendered an M-16 rifle to the investigators, see **V/170 -176**; **Nasr: V/221** pp. 15-19, **V/223** p. 3 line 23 up to p. 4 line 10.

1 Muhanad is charged with holding a position in Hamas organization by having been responsible for organizing the
 2 march in memory of Hamas organization's "Shahids" and for delivering speeches at these marches, providing legal
 3 services for detainees of the organization which included paying the fees of attorneys representing these detainees
 4 and monitoring the confessions which these detainees make as well as acting as an assistant to Abbas al-Sayed, and
 5 was responsible for communications and for transferring fees and monies for it. Muhanad admits to these things
 6 completely⁵⁷.

7
 8 Mu'mar is charged with rendering services for an illegal organization by approaching Nidal Qalaq and persuading
 9 him to execute suicide activities. Mu'mar elaborates upon this in his confession, and this is also confirmed by
 10 Nidal.⁵⁸

11
 12
 13 Before we sign this verdict we would like to note our appreciation to counsel for the parties in this complicated and
 14 difficult trial. Despite the difficulty attendant with conducting a trail such as this, and especially against the
 15 background of the defendants' conduct and refusal to cooperate with procedures in a regulated manner, counsel for
 16 the parties conducted themselves professionally and appropriately, while trying to ease the conduct of trial and while
 17 focusing mainly on these things.

18
 19 A very special word of appreciation goes to the person in charge of the Military Prosecution in Samaria, Capt.
 20 Nitzan Soltani. The learned prosecutor demonstrated full control of the jam-packed evidence, drafted the indictment
 21 in a clear and accurate manner and edited the prosecution's summaries in an enlightening way, thus assisting us
 22 greatly in our judicial work at this trial.

23
 24 **In conclusion for all the reasons recorded at length in this verdict we deem it proper to convict the four**
 25 **defendants, of every one of the offenses with which they have been charged in the indictment which was filed**
 26 **against them, including causing the death of 29 persons at the Park Hotel, Netanya on the Seder Night of 5762**
 27 **[2002].**

28
 29
 30
 31 [stamp:] No. 3105583 Moshe Ohad, Lieut. Col.
 32 Samaria Military Court Judge

[stamp:] Lieut. Col. Asher Shor
 No. 2082800
 Samaria Military Court Judge

33
 34 [signature] [signature]
 35 **Judge Presiding Judge**

[signature]
Judge

36
 37
 38 Handed down and published today, April 14, 2003 in open court and in the presence of the parties.
 39
 40

L_C180848

⁵⁷ See V/225 p. 2, lines 5-19

⁵⁸ See **Mu'mar V/217** p. 2, lines 17 and up to p. 3 line 5 and also **Nidal**: statement dated April 15, 2002, p. 2 lines 15-27 as well as the transcript of his confession at Nidal's trial, **V 5582/02**.

[stamp:] Correct copy [signature] [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: April 14, 2003

Case No.: 6165/02; 6171/02; 6160/02; 6115/02

1 Prosecution + Defense: We request that the sentencing pleas be joined for all 4 cases
2

3 **Aggravating evidence**
4

5 Prosecution: I would like to admit the testimony of Roni Farid.
6

7 The witness has been warned to tell the truth.
8

9 **Main examination**
10

11 Prosecution: tell us please of your connection to the attack at the hotel.

12 Witness: As was the custom of my family members the last three years, my grandfather, grandmother and uncle
13 celebrate the Seder Night at the Park Hotel with other friends who are immigrants from Transylvania and are
14 Holocaust survivors. On Wednesday March 27 I went on my way together with my wife to the Park Hotel to wish
15 my family members a happy festival. As I arrived at the hotel I noticed a few meters in front of me something very
16 strange in the vicinity of the hotel. When I stopped near the hotel I looked at the lobby which was lit up, full of
17 smoke, and people in shock standing and lying down. I drove for a few more meters down the road and parked my
18 car and entered the hotel. The scenes to which I was exposed were shocking, they were of people wounded crying
19 and screaming spread across the lit lobby. I continued onwards to the hall itself since I was familiar with the place. I
20 entered the hall and tried to find my family members, there was water on the floor, chairs and tables were
21 overturned, complete disorder. I made my way in the dark with the aim of finding my family members and helping
22 them but the darkness prevented me from seeing anything, the hall was completely dark. I made my way back to the
23 street, ambulances began to arrive. I left on the assumption that they had already evacuated some of the wounded
24 and I made my way to Laniado Hospital together with my cousins who had already -so we discovered later-lost their
25 parents. Most of the night we went on searches at the Laniado and Hillel Yaffe hospital in Hadera. At a certain stage
26 at Hillel Yaffe hospital I found my grandmother Anna Yakobovitch coming out of the emergency room in the
27 direction of the X-ray room. My grandmother was hospitalized in intensive care for two weeks while suffering from
28 60% burns and fractures. On April 11 she died. My grandfather and grandmother were Holocaust survivors with my
29 grandmother having been a survivor of Auschwitz but she died on Seder night on an evening where families unite
30 around the festival table. At 4 in the morning I returned to the place of the attack, where the police gathered
31 testimony from me and from there I continued to Abu Kabir. Just before morning I identified my grandfather who
32 had been killed on the spot and Doctor Andre Fried my uncle who was also killed on the spot as was his wife my
33 aunt Ida Fried. My uncle immigrated to Israel in 1976 from Transylvania where they began life as new immigrants
34 and in recent years my uncle worked at two different dental clinics which he owned - he was a talented and
35 successful man. They raised two children, Tom and Shiri. On the eve of Passover I lost most of my family which
36 was small to begin with. As a result of World War II we lost a great portion of our family.

37 Prosecution: I have no further questions.

38 Defense: I have no questions.

39 Defense: There is no evidence in support of sentencing.
40

41 **Prosecutor concludes:**
42

43 Irit Rashel ob”m, Ernest Weiss ob”m, Eva Weiss ob”m, Furuk Na’imi ob”m, Dvora Karim ob”m, Michael Karim
44 ob”m, Laukodia Levkovitch ob”m, Shlomit Abramowitz ob”m, Idit Fried ob”m, Andre Stephen Fried ob”m, Shimon
45 Ben-Aroya ob”m, Miriam Gutenzgan ob”m, Yulia Talmi ob”m, Perla Hermele ob”m, George Yakobovitch ob”m,
46 Anna Yakobovitch ob”m, Nakash Eliahu ob”m, David Anichowitz ob”m, Frieda Britvich ob”m, Alter Britvich
47 ob”m, Sarah Levy ob”m, Vider Ze’ev ob”m, Chanah Rogan ob”m, Ami Hamami ob”m, Korman Yehudit ob”m,
48 Korman Eliezer ob”m, Lehman Mario ob”m, Berckrman Avi ob”m, Vider Sivan ob”m.
49

50 29 names. 29 people. 29 life stories that were cut short, each one of them a world unto themselves. Each one
51 precious to their loved ones. All of them found themselves coincidentally celebrating Seder night at the park Hotel
52 in the city of Netanya. Each person left their troubles at home, gathered together with their families, dressed in
53 festive clothing,

L_C180849

1 and going out to sit at the Seder. But within that accursed dining hall songs from the Haggadah were not heard that
2 evening, blessings were not said and even the four cups of wine were not poured. Instead of this the noise of a
3 massive explosion rung out in that dining hall followed by screams of pain of the wounded, shocked members of
4 family members torn away from them, the wailing of children and the terrible silence of those who could no longer
5 say a word.

6 And thus without gathering to read the first words of the Haggadah it became clear that the saying “in each and
7 every generation they want to destroy us” was not merely a verse but the terrible reality of life.
8

9 No natural disaster no recklessness, but a series of disgusting acts, planned scrupulously and with the coolness of the
10 devil, became responsible for the flicker of lights of the victims of the attack. We should recall what emerges from
11 the indictment: The explosion which occurred at the beginning of the evening of March 27, 2002 was the finale of
12 continued effort which had already begun in July 2001, 9 months previously with one goal: the murder of as many
13 Jews as possible. Within the framework of this effort two suicide bombers were recruited who were ordered to wait
14 to be called without doing any irregular activity so as not to be apprehended, and to this end they were paid money
15 from members of the cell, two explosive belts were ordered and received from the explosives experts from the city
16 of Nablus. A driver who was very familiar with Israeli roads was recruited, an Israeli I.D. was forged for the driver,
17 and by means thereof the latter purchased a vehicle in Israel while disguised as the owner of the I.D., and eventually
18 when all the preparations had been completed the entire gang was summoned to the apartment from where the
19 bomber was dispatched in Tulkarem. At this stage it became clear that Nidal Qalaq, who was meant to act as the
20 second suicide bomber, was sick and therefore the gang members decided to satisfy themselves with sending one
21 suicide bomber. At this apartment Abd-al-Baset Odeh was filmed reading his will, wearing the explosive belt on his
22 body and dressed up in woman’s clothing in order to make it easier to carry out the attack, and from there Abd-al-
23 Baset Odeh was driven to Israel proper and after not finding a suitable target in the cities of Herzliya and Tel Aviv,
24 Abd-al-Baset Odeh directed the driver to Netanya. There the suicide bomber entered the dining hall of the Park
25 Hotel and amongst all the hotel guests who had gathered there at the beginning of the Seder night he activated the
26 explosive belt which he wore on his body.
27

28 In view of the wave of violence which has reared its ugly head in the last two years this court has had the
29 opportunity of trying quite a few defendants with blood on their hands. Nonetheless it appears that the attack at the
30 Park Hotel is set apart in a number of characteristics which makes it necessary to devote special attention. First, the
31 number of deaths; the attack at the Park Hotel was responsible for the highest number of victims amongst the host of
32 terror acts which were committed over the last two and a half years. To this list of dead one must also add the long
33 list of wounded who survived the attack but who suffer from serious injuries to their body and soul. Some of them
34 were so seriously injured that despite the passing of time and medical treatment which they received their bodies
35 will never return to what they were and they will carry with them the burden of disability for the rest of their lives.
36 Second, the relationship between the victims – as transpires from the names of the victims there were many family
37 members amongst them who sought to celebrate the festival together and together they found their deaths. There is
38 no measure of pain of a family member who loses his loved ones, however when it involves losing a mother and
39 father together the pain becomes intolerable. Thirdly the intentions of the perpetrators of the attack when they
40 carried it out – as emerges from the memoranda of the interrogation of Abbas al-Sayed relating to the purpose of the
41 attack – the purpose of the attack was to change the reality which prevailed in the area by committing an attack with
42 a multitude of victims. Indeed after the attack the IDF embarked on the Defensive Shield campaign. Third, and this
43 flows from the point above, the scrupulous planning of the defendants in carrying out the attack. The defendants
44 were for many days and for many hours over a long period attempting to kill as large a number as possible of Jews,
45 whose only sin was being Jewish in the land of Israel. And fourth, the shameful of the action; anyone who
46 murders a human being commits a lowly act deserving of scorn, however the conduct of the suicide bomber who
47 was brainwashed with radical religious ideology, who was prepared to sacrifice his life provided that it would cause
48 the death of as many people as possible from the other religion, and on an evening of ingathering and religious ritual
49 is a shameful and lowly act placing its perpetrator and dispatchers at the lowest rung of social development.
50

51 From the verdict it emerges that even after the terrible results of the attack became clear, the murderers were still not
52 satisfied. Their thirst for the blood of extra victims drove the defendants mad and they therefore hurriedly attempted
53 to send another suicide bomber to carry out another attack.

L_C180850

1 Most fortunately the defendants' intentions were not put into motion in view of the security forces' actions.
 2
 3

4 In light of all the aforesaid it appears that it would be difficult to apply the traditional considerations that apply to
 5 penal theory as a testing stone in determining the defendant's punishment. Is there any payback for acts such as
 6 these? Could they deter the defendants from carrying them out? What about those individuals who have chosen to
 7 destroy the human image and to kill as many people as possible who they do not know and have done no harm to
 8 them. As to the consideration of rehabilitation, is that a consideration the court can even take into account? There is
 9 no escape from the conclusion that no punishment administered by man fits the actions of the defendants.

10 Nonetheless, and from a deep understanding that society's strength is not measured by wielding force but by
 11 moderating it, not by giving into passionate feelings but rather a discretion borne of clear thinking, we are of the
 12 opinion – and in this regard I wish to note that the prosecution's petition for punishment is in accordance with the
 13 Military Advocate General – that the fitting punishment is a life sentence for each one of the victims in the attack
 14 and a punishment of more years for the other acts so that every sentence will be served consecutively.

15 Pursuant to the provisions of the Security Order, this honorable judicial panel is authorized to impose the death
 16 penalty on the defendants. As stated, it is our opinion that such authority of the court not be exercised. Moreover the
 17 position in principle in this regard – and I wish to file the opinion of the State Attorney in this regard in court – is
 18 that with respect to the defendants there is a further reason namely the fact that the leader of the cell Abbas al-Sayed
 19 is presently on trial at the Tel Aviv District Court. From the offenses with which he is charged and from the policies
 20 of the prosecution authorities in Israel it transpires that he is unlikely to face the death penalty for the offenses with
 21 which he is charged and there is no doubt that his acts are even more severe than those of the defendants before us.
 22 In view of the aforesaid, and if only for the last reason I mentioned, it appears that there is no place for imposing the
 23 death penalty on the defendants.
 24
 25

26 Defense attorney's summary

27
 28 I wish to note that we have all seen on our television screens the awful pictures which a person does not see daily
 29 and it is true that the attack on the Seder night was responsible for the highest toll of victims for one attack. I also
 30 tried to understand what motivated the defendants to execute such a severe act. And nothing in my words should
 31 serve as an excuse but rather they are a message which the defendants wish me to convey on their behalves to the
 32 honorable court. At the end of the day the defendants will sit in jail. And they have a lot to lose. For example Fathi
 33 had two wives and 14 children to feed and raise like a normal father. Nasr, Mu'mar and Muhanad even if they have
 34 not married yet, they also had something to lose. However the killing that has also taken place on their [Palestinian]
 35 side gave rise to ideas and motivated them to plan these things. It is impossible to distinguish between blood and
 36 blood, Israeli blood is just as red as Palestinian blood. The defendants saw a lot of blood and they wish to convey a
 37 message to our side – the Israeli side. To say that we have an occupation and a people that suffers. The defendants
 38 themselves saw what happened on their side and by their deeds they wish to deliver this message. The rest of the
 39 pleas I will leave to the defendants. Whether the imprisonments are concurrent or consecutive we do not wish to set
 40 hard and fast rules in this regard. Let the Supreme Court be the guide (files a folder of case law).
 41

42 **Defendant Fathi Khatib:** With this attack we wished to deliver a message to the People of Israel, every Jew that
 43 they should know, if he does not look at his television and feel in his heart that there are other people being killed
 44 and slaughtered. That there is a slaughter from the Palestinian side and that they are aware that they are occupying
 45 land that is not theirs by force. They know that the Palestinians have a right to self defense and to defend his land
 46 even if it leads to his death. The Shahids are going to execute attacks proudly and the reason for this is that what is
 47 happening in Palestine is murder of women, and children, the destruction of homes. You only see one side and not
 48 the other. You see your pain and you do not see our pain. We say that the solution to these problems and to the talks
 49 is that you leave our land. You are occupying us by force, it is the crime that you are committing against our people
 50 which brings on the attacks to drive away the occupation.
 51
 52
 53

L_C180851

Date: April 14, 2003

Case No.: 6165/02; 6171/02; 6160/02; 6115/02

1 **Defendant Nasr Yatayima:** I do not regret what I did. What I did was in answer to the murder of Shahids and my
2 brothers like Amer Hodeiri and also friends. Right now I would like to be outside avenging the deaths of the
3 murdered and of the Shahids such as Ali Walal Hodeiri. Our dead will go to paradise. And we, with the help of
4 Allah, will be freed and we will drive you out of our land.
5

6 **Defendant Mu'mar Abu al-Sheikh:** My standing before this court does not mean that I acknowledge or recognize
7 this court or the State of Israel. I hope that with the help of Allah we shall live in this world, sit here and judge
8 Sharon and Mofaz.
9

10
11
12
13
14

L_C180852

Date: April 14, 2003

Case No.: 6165/02; 6171/02; 6160/02; 6115/02

Sentence**Case (6165/02): Fathi Raja Ahmad Khatib ID No.: 953436454****Case (6171/02): Mu'mar Fathi Sharif Abu al-Sheikh ID No. 904604808****Case (6160/02): Muhanad Talal Mansur Sharim ID No.: 905007573****Case (6115/02): Nasr Sami Abd Al-Razak Yatayima ID No.: 901527358**

On the eve of the Seder Night of 5762 [2002] an enormous blast penetrated the Park Hotel in Netanya. The suicide bomber wearing a very powerful explosive belt exploded in the middle of the dining hall in the midst of hundreds of celebrants, amongst families which came to enjoy the festival meal. As a result of the explosion 29 of those present died. Dozens more were injured, some very seriously, as a result of the metal shards and pieces contained in the explosive belt.

Rivers of blood flowed in the months before the attack. Rivers of blood have flowed in the months since. And still the "Seder Night slaughter" remains in our memories as a particularly gruesome event. The set tables, the lights and the festival were replaced with sorrow, mourning, and darkness. Few terror events in the history of the state carried such a heavy price. There are just a few indictments that the court has discussed which charges causing the death of so many people.

The suicide bomber who caused the slaughter did not operate in a vacuum. He was sent by a chain of evil messengers who recruited him for service in the terror organization, equipped him with a deadly explosive belt, recorded him setting off for his mission and drove him to the entrance of the hotel. For their part and responsibility in setting the Park Hotel attack into motion the four defendants have had to answer to the law.

We described at length in the verdict the role of each and every one of the defendants in the deadly result. We shall not repeat these things since they are written in the verdict. It shall be briefly stated that the defendants were responsible for the suicide bomber whom they called upon to carry out the murder mission; they received the explosive belt and saw to it that it was in working order before fastening this deadly belt around the suicide bomber, and then they sent him on his bloody path. The defendants worked tirelessly and for a long time they joined one link to another in a long deadly chain which they produced by their blood tainted hands. It also emerges from the verdict that the terrible sea of blood at the Park Hotel failed to satisfy the defendants' evil cravings and because they had sought to uproot everything they planned to carry out another attack. The explosive belt and the bomber were already in their possession. Neither regret nor remorse were responsible for preventing this attack; rather it was the penetration of IDF forces into Tulkarem and the arrest of the defendants.

We have learned about bloody attacks, on more than one occasion we have seen the shocking pictures within the frame of the television set. We have become all too used to seeing video clips broadcast like the one filmed by the defendant of their bomber friend. Nonetheless within the circle of death and murder visited upon the cities of Israel by terror bombers the Park Hotel sticks out for its shock factor. It is not just the high number of victims that perished in a single event within the framework of bloody events. It isn't also only because of the extremely powerful bomb or because of the great number of victims.

The defendants out of a sense of willful malice and abominable coldness sent the human bomb which they had nurtured, into the Festive meal while others were seeking to enter their warm families' circle. It is no wonder that at this attack many members of the same family found their deaths together. Mr. Roni Fried testified before us and relayed how the sword of death had mercilessly cut short his family taking his grandfather and grandmother, a Holocaust survivor, as well as his two uncles who all died as result of that terrible night. It is no wonder that so many elderly lost their lives including aged individuals 70 and over as well as a 90-year-old woman. It is no wonder that the Ben-Aroya family was caught in this inferno while dining at the table resulting in the loss of the head of the family who perished from it and which left the daughter fighting for her life with severe wounds and disability placed upon her by the acts of the defendants. A group of innocent individuals, Holocaust survivors

L_C180853

1 experienced the terrors of the twentieth century all found their deaths at the despicable hands of the defendants.
2 Guests who came to gladden their hearts with the Festival mea were smothered by the ropes of death, by the straits
3 of hell, leaving pain and suffering as an inheritance to their loved ones.
4

5 When we read the evidence which was filed before us with wide open eyes our hearts melted. In all our years as
6 judges we had not encountered such shocking scenes, appalling and tragic descriptions like those screaming out of
7 the pages and the violent pictures which were filed for our perusal. The events of that bloody night which was a
8 night of panic for the families of the victims comes across in the terrifying testimony of Mr. Roni Fried who
9 described how the entire night he wandered between one hospital and the next searching for his relatives. From
10 another testimony a daughter of a woman who was killed in the attack describes her grandmother looking for her
11 mother the entire night and when it seemed to her that she had identified her as one of the injured at the Rambam
12 Hospital she received the terrible news which came in the form of a pendant with a picture of her grandson found
13 amongst the possessions of an unidentified woman in the forensic laboratory of Abu Kabir. At once many families
14 were struck with these awful tidings.
15

16 This bloody event where the defendants slaughtered people eating around a table, most of them mature individuals,
17 continued to bleed and squeeze out the essence of life of those involved for a sustained period of time. The number
18 of victims which remained hanging on between life and death continued for days until their strength could no longer
19 sustain them and they died. One of the victims Mr. Eliezer Korman carried on living for a month and a half while
20 the medical team fought for his life with all different medical instruments until his soul gave way.
21

22 Death cuts everything short with no distinction between older people, women, fathers of children, grandfathers to
23 their grandchildren, to their mothers. However the pain and suffering did not end here. Dozens of people were
24 gravely injured as a result of the incident. From medical reports a tough portrait emerges of permanent disabilities,
25 difficulties in adjusting to the new realities and traumas that remain in the hearts of the survivors of the attack, who
26 carry in their bodies the metal shards which exploded to every corner of the dining hall. More than a few of the
27 injured were released after many days of hospitalization from hospital to the Beit Levenstein rehabilitation home
28 where they are expected to spend many days of rehabilitation before returning to their daily schedules.
29

30 The suicide bomber left behind him destruction and ruin. The ceiling of the roof collapsed on the heads of the dead
31 and injured, the set tables were strewn everywhere. Puddles of blood gathered on the floor. The pictures of this
32 terrible destruction cannot be removed from our eyes.
33

34 In the wake of this bloody event the area became a whirlpool of blood. One incident followed the next, widespread
35 fighting erupted. Dozens of innocent civilians died as a result. The mind finds it hard to fathom how a small group
36 of men manage with their accursed hands to bring about such disaster and tragedy.
37

38 The murder of dozens on the eve of a festival at a time when family members are gathered around a table is a
39 shameful filthy act and words are too poor to describe the revulsion and mental abhorrence every person with a
40 conscience feels towards it. Nothing in the world justifies the random slaughter. However the defendants still today
41 refuse to show even a drop of remorse for their crimes. Throughout the trial, even when the verdict was being read
42 out to them spelling out their guilt, and even when Mr. Fried described how in one moment he lost an entire
43 universe, the defendants had a malicious smile planted on their faces, a revolting and blood curdling smile.
44

45 The defendants do not deserve to live amongst a human community and by their actions they have removed
46 themselves from human society. What should their punishment be? Which punishment befits a person who removed
47 the flicker of life from dozens of people? What answer does society have to invent for someone who drove the
48 human bomb into the hub of a lively city? Which punishment is suitable for Mu'mar Abu al-Sheikh who cowardly
49 admitted that at first they offered him to perform suicide but he refused and agreed only to send others to their
50 deaths? Fathi Khatib who was prepared to give up his life for the success of the mission and even filmed himself as
51 a "Shahid"?
52

53 It may already be stated at this juncture that we saw no difficulty in accepting the prosecution's petition to impose
54 29 life sentences for each soul which was cut down. The precise question which accompanied us passed over this
55 question.

L_C180854

Date: April 14, 2003

Case No.: 6165/02; 6171/02; 6160/02; 6115/02

1 We asked ourselves primarily if the time had not arrived to exercise the authority given to the military Court and to
 2 impose a sentence fitting the crime they carried out, the death penalty?
 3

4 One of the judges objects to the imposition of the death penalty in principle and therefore he sees it fit to adopt the
 5 prosecution's petition. Two of the judges are of the opinion that there may indeed be room to consider imposing the
 6 death penalty. Nonetheless those same judges have avoided doing so and they join in their colleague's opinion,
 7 mainly as a result of the fact that the Military Prosecution has chosen not to petition for the exercise of the death
 8 penalty. It is not appropriate for the court to impose a sentence which is greater than that which was requested of it
 9 and we have followed this rule here as well. This is especially the case since the leader of their cell, Abbas al-Sayed,
 10 whose acts are worse and more severe than the actions of the defendants, is standing trial in the Tel Aviv District
 11 Court and even if convicted of the crimes with which he is charged, the District Court is not authorized to impose
 12 the death penalty. We also paid attention to the "Silwan" cell whose actions were more severe and painful than those
 13 of the defendants, but who were sentenced to long life sentences. We have decided to follow this same idea this
 14 time.
 15

16 Nonetheless two of the judges request that the Military Prosecution deliver a copy of this sentence to the Military
 17 Advocate General and to the State Attorney. These judges are of the opinion that it is doubtful one may violate what
 18 is stated in section 51 of the Security Orders more severely than was done by the defendants. If this case does not
 19 justify imposing the penalty established alongside it, what case does? The time has arrived, according to those
 20 judges, to test whether what is stated alongside section 51 is a "dead letter" (in both senses of the word).
 21
 22
 23

24 Owing to all the aforesaid we have decided unanimously to sentence the defendants to a sentence of 29 consecutive
 25 life sentences as well as a sentence of 20 years on top of that for the other offenses. The defendants leave here
 26 straight to prison for perpetuity and we are hopeful that they will rot away in jail until they die. We are hopeful that
 27 they will never see the light of day that they will not know a moment of freedom and until the very last day they will
 28 pay for the shocking act in which they took part.
 29
 30

31 In two days time we shall once again sit around the Seder table. We shall be comforted by our warm families; we
 32 shall eat from the festive food. In the heart of some of these families a great wound has erupted which will never
 33 heal. The vacuum which the 29 innocent corpses have left behind them will never be filled. We direct the Military
 34 Prosecution to deliver a copy of this sentence to the victims' families which perished in this bloody event. In heaven,
 35 may there be invoked upon them such merit as will bring enduring peace and may their souls be bound in the bond
 36 of life
 37

38 **Right to appeal as set down by Law.**

39 Handed down and published today April 13, 2003 in open court and in the presence of the parties

40 We order that a copy of this sentence be delivered to General of the Central Command through the State Attorney
 41 for Judea and Samaria.

42 An additional copy shall be sent to the mayor of Netanya, Mrs. Miriam Fierberg.
 43

44 [stamp:] No. 3105583 Moshe Ohad, Lieut. Col.
 45 Samaria Military Court Judge

[stamp:] Lieut. Col. Asher Shor
 No. 2082800
 Samaria Military Court Judge

47 [signature]

[signature]

[signature]

48 **Judge**

Presiding Judge

Judge

L_C180855

בית המשפט הצבאי
ש ו ר ו ן
פ ר ו ט ו ק ו ל -

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20:
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48

דיון בית משפט מיום: 14/04/03 בפני ההרכב: סא"ל ארז חסון - אב"ד
סא"ל משה אוהד - שופט
סא"ל אשר שור - שופט

תובע: סרן ניצן סולטני
סניגור: עו"ד תאופיק בסול, עו"ד פתחי שביטה

נאשם (תיק 6165/02): פתחי רג'א אחמד חטיב ת.ז.: 953436454
נאשם (תיק 6171/02): מעמר פתחי שריף אבו אלשייך ת.ז.: 904604808
נאשם (תיק 6160/02): מוהנד טלאל מנצור שרים ת.ז.: 905007573
נאשם (תיק 6115/02): נצר סאמי ע/ראזק יתאימה ת.ז.: 901527358

מתורגמן: סמל מרואן
רשמת: רב"ט נטע

אין: 9

- אב"ד זיהה את הנאשמים -

הנאשם מוהנד שרים מסרב לקום עם כניסת השופטים ומוצא מן האולם

נאמן למקור

הכרעת דין

לידתה של הכרעת דין מפורטת זו בזהירות המופלגת שנתחייבנו בה טרם שנטלנו על עצמנו לישב בדיני נפשות. זאת שכן, למעשה, על אף כפירתם הראשונית של הנאשמים במיוחד להם, ביקשו מאוחר יותר לחזור בהם מכפירתם זו וסניגוריהם אף הודו בשמם בעבירות בהן הואשמו. עקב העובדה כי הנאשמים סירבו להכיר בבית המשפט, התנהגו באופן מביש ובשל כך הוצאו מן האולם, לא ניתן היה לקבל את הודאתם במו פיהם. עם זאת יצויין כי לא זאת בלבד שסניגוריהם הודו בשמם בעבירות המיוחסות והצטרפו לבקשת התביעה להרשיעם אלא שאף הנאשמים מסרו ביום 20/11/02 הודאות כתובות וחתומות בחתימת ידם בעבירות המיוחסות להם¹. הודאות אלו, נמסרו בידי סניגוריהם (אשר אחד מהם, נוטריון, אף אימת את חתימותיהם של הנאשמים על המסמך).

תיתכן בהחלט הדעה כי ניתן היה להסתפק בדברים מפורשים אלו ולהרשיע את הנאשמים במיוחד להם בלא דרישה ועיון בחומר הראיות הרב שהוגש בתיק זה. אלא שבתרנו שלא להסתפק בדברים אלו וזאת בשל הדברים הבאים.

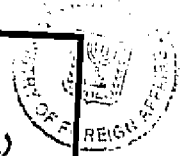
כנגד הנאשמים הוגש כת"א, מן החמורים שהוגשו במדינת ישראל, המייחס להם אחריות ישירה לפיגוע הדמים הנורא שהתרחש בליל הסדר התשס"ב במלון פארק בנתניה, אירוע רצחני בו מצאו את מותם 29 אזרחים ונפצעו עשרות רבות. כת"א מייחס לנאשמים עבירות רבות של גרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות ביטחון, עבירה אשר ביהמ"ש, בהרכבו הנוכחי, מוסמך לגזור בגינה עונש מוות. תזקה עלינו הוראתו של סעיף 27 לצו בדבר הוראות ביטחון, לפיו היכן שצפוי נאשם לעונש מוות ובית המשפט מוסמך

¹ סומנו נ/ 1. הנאשם בתיק 6165/02 מסר מסמך הודאה זומה שחתם בפני עורך דינו, הוגש לבית המשפט בישיבת התזכורת ביום 25/12/02.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזני אלינור
BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מרגב	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צמא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	לידר רחימה
LIDAR RAHIMA
CONSULAR BUREAU	על-ידי החטיבת הקונסולרית	.7
8. NO 528785.		מס' 528785	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		תתימה, ירושלים	.10

לגזור עליו עונש זה, אין שומעים להודאתו וחובתו של ביהמ"ש לראות בו כמי שכפר באשמה. כזאת אכן קבענו בהחלטתנו מיום 20/11/02. ואכן, על אף שהנאשמים גם הסכימו להגשת חומר ראיות התביעה בהסכמה, חזרו בהם מטענות הזוטא, נמנעו מחקירת עדי התביעה אשר העידו, נמנעו מהעיד בפרשת ההגנה או מקיום פרשת הגנה בכלל², ראינו חובה לעצמנו ליצוק תוכן של ממש בהוראות הסעיף הנזכר ובחובתנו כשופטים, בפרט בזכרנו את חומרת העניינים הנידונים ואת העובדה כי הנאשמים צפויים אף לעונש מוות, ומצאנו לנכון לנמק ארוכות מדוע מצאנו את הנאשמים חייבים בדינם. למלאכה זו נפנה כעת.

לאור בקשת הצדדים המפורשת³, ומאחר וההרכב הנוכחי משותף לכל תיקי הנאשמים⁴, ולצורך יעילות הדיון, הסכמנו למסור הכרעת דין משותפת, על בסיס הסיכומים וחומר הראיות שהוגש וסומן בתיק 6165/02 אשר הצדדים הסכימו להגשתם גם בשאר התיקים. חלק ניכר מן המשפט התנהל בלא נוכחות הנאשמים, זאת לאחר שהללו, פעם אחר פעם, מיאנו לקום בפני בית המשפט וסירבו להכיר בו ועל כן הוצאו מן האולם תוך שהם מחורפים ומגדפים. עם זאת, יש להדגיש כי לאורך כל ההליך היו הנאשמים מיוצגים על ידי 2 סניגורים אשר היו נוכחים במשפט ואשר עמדו בקשר מתמיד עם הנאשמים ועדכנו אותם בהתפתחויות של ההליך, כנדרש בסעיף 35(ב) לאגב. הוראות בטחון.

נאמן למקור

האישומים

כנגד הנאשמים הוגש כת"א ובו פירוט ארוך, כנ"ל ומזעזע של חלקם בביצוע פיגוע התופת הנורא במלון פארק, ערב ליל הסדר התשס"ב. באירוע זה מצאו את מותם 29 איש, נפצעו עשרות רבות ונגרם נזק כבד. פרט האישום המרכזי שעניינו גרימת מותם של 29 מאורחי המלון, מגולל ארוכות את עוללות החוליה, את חלקם של כל אחד מהנאשמים במעשה העבירה ואחריותו של כל אחד מהם לתוצאה הקטלנית.

על פי כתב האישום, ארבעת הנאשמים שבפנינו, חברי ארגון החמא"ס, פעלו בשירותו של מפקד הזרוע הצבאית של הארגון בטול כרם, עבאס א-סייד. בהוראתו של עבאס, נטלו כל אחד מהנאשמים, ביחד ולחוד, חלק בשרשרת הוצאת הפיגוע מן הכוח אל הפועל. מועמר אבו אלשייך עמד בקשר עם המתאבד, ע"א בסאט עודה, וכן מתאבד נוסף שאמור היה לפעול עמו, נדאל קלאק. ביחד עם עוזרו, נאצר יתאימה, פעל לקבל לידו את הגורת הנפץ ששימשה בפיגוע ולוודא את תקינותה. מוהנד שרים, אשר שימש כעוזרו של עבאס, פעל בשליחותו בהעברת מסרים בין חברי החוליה ואף שימש כמוציא ומביא לענין הכנת הדירה בה הולבש המתאבד בחגורת הנפץ, שכירת מצלמת הוידאו בה צולם המתאבד ועוד כהנה וכהנה. פתחי חטיב קיבל על עצמו את מלאכת העברת המתאבד לתחומי ישראל ולצורך כך הצטייד בתעודת זהות מזויפת ורכש רכב בעל לוחית צהובה תחת אותה זהות מזויפת, עמו העביר את המתאבד אל העיר נתניה והורידו בסמוך למלון פארק. על פי האישום, כל הנאשמים היו מודעים לכך שהם נוטלים חלק בפיגוע התאבדות והביעו את נכונותם לכך.

עוד מייחס כת"א לכל הנאשמים עבירה של חברות בארגון החמא"ס וכן עבירה נוספת של קשירת קשר לביצוע פיגוע התאבדות נוסף, לאחר "הצלחת" הפיגוע במלון פארק, פיגוע שנמנע עקב כניסת כוחות צה"ל לטול כרם. באשר לנאשמים מועמר אבו אלשייך, נאצר יתאימה ומוהנד שרים, מיוחסים להם אישומים נוספים של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שנטלו שלושתם חלק בירי לעבר כוחות צה"ל שנכנסו לעיר טול כרם, עבירות של החזקת נשק וסחר בציוד מלחמתי וכן נשיאת משרה וביצוע שירות עבור ארגון החמאס.

מטעמים הקשורים במדיניות התביעה, לא הועמד עבאס א-סייד לדין בפני בית משפט זה, וההליכים בעניינו מתנהלים בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

² ראה פרוטוקולים בתיק 6165/02 מיום 07/10/02 ו 22/10/02 וכן פרוטוקול הדיון בשאר התיקים מיום 20/11/02.
³ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6165/02 מיום 25/12/02.
⁴ גם זאת על בסיס הסכמת הצדדים, ראה פרוטוקול דיון בתיקים 6171/02 ; 6160/02 ; 6115/02 ; 22/10/02

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

חומר הראיות

1 חומר הראיות מטעם התביעה בתיקים אלו הוגש בהסכמת בייכ הנאשמים, ללא חקירה
2 נגדית כלל וברובו הגדול אף בלא חקירה ראשית. המדובר בהגשה של תומר לפי סעיף
3 10(ב) לפקודת הראיות, שכן התנאים הקבועים בו (ייצוג ע"י סניגור והסכמה באשר לתוכן)
4 מתקיימים. משמעות הגשה על פי סעיף זה, היא כי הצדדים מאמצים למעשה את תוכן
5 הראיה בלא ערעור על מהימנות הדברים (שאחרת היו רשאים לחקור את מגיש הראיה).
6 ואכן הנאשמים לא ביקשו לערער על מהימנות ראיות התביעה, בכלל זה הודאותיהם
7 המשטריות ואמרות עדי מפתח נוספים, לא קיימו חקירה נגדית של העדים, לא הציגו
8 גרסה בפרשת ההגנה ואף לא נדרשו לענין בסיכומים מטעמם.
9
10
11

12 המדובר, אם כן, במקרה מובהק של הגשת ראיות בהסכמה שדינה כדין הסכמה לתוכן
13 העובדתי העולה מאותן ראיות (ראה גם עדי"י אי"ש 114/01). לא ראינו לנכון להרהר אחר
14 מהימנות ראיות אלו או לערער על תוכן, היכן שהצדדים עצמם אינם חלוקים בנקודות
15 אלו. יצויין כי עיקר החומר שהוגש הוא חומר טכני ורפואי במהותו.
16

17 בלא שאנו באים לסטות מן הדברים האמורים מעלה, ראינו לנכון לפרט בהרחבה באשר
18 למשקלן הראייתי של חלק מסוים מראיות התביעה. כוונתנו להודאות הנאשמים
19 מחקירתם במשטרה וכן לזכרון הדברים מחקירתו של עבאס א-סאייד בשב"כ. כאמור, גם
20 כל אלו הם בגדר החומר שהוגש בהסכמה ואין מחלוקת באשר לתוכנו, אלא שבשל אותה
21 חובת זהירות בה נתחייבנו מצאנו להוסיף ולנמק מדוע ראינו לנכון לייחס לאמרות אלו את
22 מלוא המשקל הראייתי, שכן הללו שימשו כנדבך מרכזי בהרשעתם של הנאשמים בכתב
23 האישום.
24

25 כידוע אין אדם משמש כעד מטעם התביעה במשפטו שלו. ואכן חשוב להדגיש כי על אף
26 שמתעמי קיצור במלל, וכאמור על בסיס בקשת הצדדים, איחדנו את נימוקי הכרעת הדין
27 ביחס ל 4 הנאשמים, הרי שמבחינה מהותית בפנינו 4 אישומים נפרדים, 4 תיקי בית משפט
28 בעלי מספור שונה, אשר בכל אחד מהם הועמד לדין אחד הנאשמים בעוד שאר השלושה
29 משמשים כעדי תביעה.
30

31 כאן המקום להזכיר כי "הלכת קנזי" איננה חלה, כידוע, בבתי המשפט הצבאיים הפועלים
32 באיזור (ראה ערעור אי"ש 282/94, סעידי בדארנה ותיק בית משפט 5616/00 על
33 האסמכתאות המצוטטות שם) ולאחרונה אף רבו הקולות הקוראים לביטולה גם בפני בתי
34 המשפט בישראל (בבג"צ 6319/95, 6836/95, יוסף חכמי נ' דוד לוי, פ"ד נא(3) 750 ומן הזמן
35 האחרון גם פ"ח (ים) 4059/01, מ"י נ' כאלותי הייתם). משום כך, לא היתה כל מניעה
36 מהותית כי כל אחד מהנאשמים ישמש כעד תביעה במשפטו של רעהו. ההגנה אף לא
37 התנגדה לכך, לא התנגדה לזימונם לעדות טרם סיום משפטם וכזכור אף הסכימה להגשת
38 האמרות.
39

40 כאמור, עבאס א-סאייד לא הועמד לדין בפני בית משפט זה ואיננו נאשם בתיקים אלו.
41 אשר על כן משמש הוא כעד בלבד מטעם התביעה ואמרותיו בחקירה משמשות כהפלה
42 ישירה וכחיזוק לצד הודאות הנאשמים.
43

44
45 **נאמן למקור**

46 אמרתו של פתחי חטיב

47 אמרתו של פתחי חטיב הוגשה בהסכמת ההגנה, הן כהודאת נאשם במשפטו שלו והן
48 כעדות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. אמנם הנאשם העלה טענות זוטא
49 בראשית ההליכים אולם עד מהרה זנת אותן וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה
50 של גובה אמרתו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתה⁵. בנסיבות אלו אין

4584482
סי"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

⁵ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6165/02 מיום 22/10/02 עמ' 1, שי 30-32.

אלא לייחס את מלוא המשקל הראייתי לאמרה. לשם הזהירות בלבד נציין נימוקים נוספים המבססים עוד יותר את משקל האמרה, העולים מתוך תומר הראיות עצמו:

א. עיון באמרה עצמה, יגלה כי הוראות "תקנות השופטים" לענין גביית אמרה משטרית מחשוד, נתקיימו בה במלואן. התקירה התנהלה בשפה הערבית אותה דובר הנאשם, הנאשם הוזתר כחוק טרם שמסר את אמרתו וחתם בתחתית האזהרה כי הבינה, האמרה כתובה בשפה הערבית והנאשם חתום בתחתית כל עמוד. הנאשם כתב את האמרה בכתב ידו ומכאן משקלה המוצק. האמרה נגבתה חמישה ימים לאחר מעצרו של הנאשם בשעות הבוקר.

ב. לצד אמרה זו, הוצגו בפנינו גם דו"חות מסדר זיהוי שנערכו לנאשם (ת/ 186, ת/ 220). הנאשם זיהה בהם את שותפיו, מוהנד שרים ומעמר אבו אלשייד תוך שהוא מציין שהללו גייסו אותו להוביל את ע"א באסט אשר ביצע את פיגוע ההתאבדות ושילמו לו בעבור כך 1000 דינר. במילים מפורשות אלו קושר עצמו הנאשם פעם נוספת בעבותות ברזל לאירוע.

ג. אמרתו של פתחי חטיב משתלבת היטב באמרות של העדים, ולאחר הצלבה של התיאור העובדתי הרשום בה עולה ההתאמה המלאה לשאר העדויות שהונחו בפנינו, למשל לענין המעורבים, רכישת הרכב, תיאור אירוע הכנתו של המתאבד והנוכחים בו וכן הקשר לביצוע פיגוע נוסף (כל אלו מתוארים בהרחבה בפרק הדין במעמר אבו אלשייד, סעיף ד ועל כן לא נתוזר על כך ונסתפק בהפנייה).

ד. להודאתו המשטרית של הנאשם אף תימוכין במציאות האובייקטיבית אשר מתוך לחדרי התקירה:

- בהודאתו מציין הנאשם, בתשובה לשאלה האם החזיק בנשק, כי הוא עצמו לא החזיק בנשק אולם אדם בשם מוטיע סליט, אשר את שמו העביר למוהנד כמי שמוכן להצטרף לפעילות, החזיק בשני רובי M-16. הנאשם מפרט באמרתו את מקום הימצאות הנשק, ליד הבית של מוטיע מתחת לעץ הזית⁶. מחומר הראיות עולה כי דבריו אלו של הנאשם לא נאמרו בעלמא וכי הנאשם, יום לאחר שמסר את הדברים בהודאתו, אף הוביל את חוקריו אל מקום מחבוא הנשק. מדו"ח הפעולה (ת/ 182) עולה כי הנאשם הוביל את השוטרים למסלעה באזור הכפר קפין ושם נחשף, על פי המיקום שנתן, האמליית. עולה באופן מובהק כי לחוקרים לא היתה ידיעה מוקדמת על קיומו של אותו אמליית או על מקום הימצאו ורק הנאשם מסר לדיהם פרט מוכמן זה, אשר קיומו במציאות החיצונית, משתלב בדברים אותם מסר באמרתו ומבסס עוד יותר את משקלה הראייתי המוצק ממילא.

- הנאשם מתאר בהודאתו את תעודת הזהות המזוייפת אותה קיבל ואשר באמצעותה רכש רכב רנו אקספרס תחת אותה זהות כוזבת, רכב בו הוביל את המתאבד אל מלון פארק⁷. הנאשם מציין כי הרכב נשאר לשימוש בכפר קפין לאחר שהחליף את לוחית הזיהוי הישראלית בלוחית פלסטינית כחולה. חומר הראיות כולל אישור (ת/ 187) רישום שינוי בעלות ברכב מסוג רנו מ.ר. 6-2722206 צבע לבן שנערך ביום 26/03/02 על פי הרישום נערכה העסקה בין מוכרת ישראלית לבין ע"א לטיף חאגי יחיא. מן האמרה שנגבתה ממר ע"א לטיף חאגי יחיא ואשר כלולה בחומר הראיות שהוגש בהסכמה (ת/ 188), עולה כי המדובר באזרח ישראלי תושב טייבה אשר לפני כ 5 שנים נגנבה ממנו תעודת הזהות וכי דיווח על הגניבה למשטרה. מר חאגי יחיא מסר באמרתו כי לא רכש כל רכב מבחורה יהודיה בשנים האחרונות. דברים אלו מחזקים ומעגנים במציאות האובייקטיבית את דבריו של הנאשם אודות תעודת הזהות המזוייפת של אזרח ישראלי אותה קיבל ואשר באמצעותה רכש תחת זהות כוזבת מבחורה יהודיה רכב רנו אקספרס בצבע לבן סמוך לביצוע הפיגוע. מדו"חות פעולה ותפיסה (סומנו ת/ 189-190) עולה כי בביתו של הנאשם בכפר קפין נתפס רכב רנו לבן נושא לוחיות זהות פלסטיניות, אשר בבדיקה נמצא כי הוא הרכב האמור לעיל. שוב נמצא במציאות האובייקטיבית עיגון מוצק וברור לדברים אותם מוסר הנאשם באמרתו.

נאמן למקור

⁶ ראה ת/ 185, עמ' 4 שי 22 ועד עמ' 5 שי 3.
⁷ ראה ת/ 185, עמ' 1 שי 25 ועד עמ' 2 שי 21; עמ' 3 שי 12 ועד עמ' 4 שי 2; עמ' 4 שי 15-13

4584482
רס"ן אלינור בזני
קצינת העיר נתניה

הנאשם, שהיה נוכח בעת הכנתו של המתאבד ואשר הובילו למלון פארק, מתאר באמרתו⁸ כי היה לבוש בבגדי אישה ובכך מסגיר פרט מוכחן הידוע רק לחברי המעגל הקרוב של המשלטים, ואשר תואם את התיאור שמוסרים ניצולי הפיגוע אודות חזונו החיצונית של המתאבד (ראה הפרק הדין בעבאס א-סאייד, סעיף ד).

אם כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרתו של הנאשם פתחי חטיב משקל ראייתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס האמרה, הן כהודאת נאשם (ביחס לפתחי חטיב) והן כאמרת עד מפליל (ביחס לשאר הנאשמים).

אמרותיו של מעמר אבו אלשייך

דומים הם הדברים ביחס לנאשם זה אשר אף אמרותיו הוגשו בהסכמת ההגנה, הן כהודאות נאשם במשפטו שלו והן כעדויות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. גם מעמר אבו אלשייך העלה טענות זוטא בראשית ההליכים אולם עד מהרה זנח אותן וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה של גובי אמרותיו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתו⁹. בנסיבות אלו אין אלא לייחס את מלוא המשקל הראייתי לאמרות. בשם הזהירות בלבד נציין נימוקים נוספים המבססים עוד יותר את משקל האמרות והעולים מתוך חומר הראיות עצמו:

א. מעיון באמרות עצמן עולה כי סימני האמת אותן ציינו קודם (בהם האזהרה כחוק, שפת החקירה והחתימה בתחתית) מתקיימים במלואם באמרות, אותן כתב הנאשם, סטודנט שנה שלישית, בכתב ידו. האמרות נגבו בשני מועדים נפרדים ובשניהם מפרט הנאשם ארוכות אודות חלקו בפיגוע.

ב. באמרה המאוחרת שב הנאשם ומאשר את נכונותה של האמרה הראשונה¹⁰.
ג. לצד אמרות אלו השתתף הנאשם במסדר זיהוי (ת/ 219) בו הוא מזהה את פתחי חטיב אותו תיאר באמרותיו ומציין כי פתחי הוביל את ע"א באסט לביצוע פיגוע ההתאבדות. בכך קושר עצמו הנאשם פעם נוספת לאירוע.

ד. התיאורים שמוסר הנאשם באמרותיו משתלבים בעשרות פרטים שונים בעדויות רבות מתוך חומר הראיות. הנאשם, אשר שימש כבורג מרכזי וכמשנה לעבאס א-סאייד, היה מעורב בעשרות צדדים של האירוע, ותקצר היריעה מלפרטם כאן במלואם. נציין רק כי מעיון קפדני באמרות הנאשם ובהצלבתן לשאר האמרות שבחומר הראיות, נמצאת התאמה מלאה בתיאורי הנאשם אודות תכנון הפיגוע והוצאתו לפועל, בין היתר לענין גיוסו של נדאל קלאק כמתאבד נוסף ומסירת כספים לו על ידי הנאשם¹¹; רובים שקיבל הנאשם מידי עאמר חודירי ואשר שניים מתוכם העביר לידי מוהנד שרים ונאצר יתאימה¹²; כספים שהעביר הנאשם לידי המתאבדים ואותם קיבל מידי עבאס א-סאייד¹³; קבלת חגורות הנפץ ביחד עם נאצר יתאימה בשירותי הנשים במסגד בטול כרם על פי הוראת עבאס, איתו עמד בקשר אגרות אותן העביר מוהנד¹⁴; בדיקת חגורות הנפץ ע"י אחמד גיוסיל¹⁵; תעודת הזהות אותה קיבל מעבאס ואשר דאג לזייפה ולשגרה חזרה באמצעות מוהנד¹⁶; תיאור אירוע הכנתו של ע"א באסט למשימת

⁸ ראה ת/ 185 עמ' 2 שי 26 ועד עמ' 3 שי 1

⁹ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6171/02 מיום 20/11/02 עמ' 1, שי 23-23.

¹⁰ ראה ת/ 218, עמ' 1 שי 5-7.

¹¹ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 2 שי 17 ועד עמ' 3 שי 5; עבאס: ת/ 208 סי 5.10, ת/ 212 סי 5.10; נדאל: אמרה מיום 15/4/02 (שעה 13:45), אמרה מיום 15/4/02 (שעה 17:00) ובעיקר עמ' 2 שי 22-25 וכן עמ' 3 שי 1-3. הדגל והדגה בקשירת הקשר לביצוע פיגוע ההתאבדות והורשע בגין כך בתיק 5582/02 בו נדון ל 8.5 שנות מאסר לריצו בטוול. פרוטוקול ההודאה בתיק זה (בצירוף כתיאור ובו פירוט עובדות התכנון להתאבד בשם החוליה בה חברים הנאשמים) הוגש כראיה (ראה פרוטוקול הדיון בתיק 6160/02, עמ' 12 שי 11-13, הוגש בהסכמה גם בשאר התיקים).

¹² השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 3 שי 16-6, ת/ 218 עמ' 3 שי 20 ועד עמ' 4 שי 8; נאצר: ת/ 223 עמ' 3 שי 25-23; עבאס: ת/ 208 סי 6.

¹³ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 4 שי 19-12 עבאס: ת/ 208 סי 5.ח.

¹⁴ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 5 שי 14-4; נאצר: ת/ 221 עמ' 3 שי 25 ועד עמ' 4 שי 5, ת/ 222 עמ' 3 שי 22-16, ת/ 223 עמ' 1 שי 22 ועד עמ' 3 שי 13; מוהנד: ת/ 227 עמ' 1 שי 17-11; עבאס: ת/ 212 סי 11.א-ג.

¹⁵ השווה: מעמר: ת/ 218 עמ' 1 שי 8 ועד עמ' 2 שי 6; עבאס: ת/ 205 סי 22, ת/ 206 סי 8.ג, ת/ 208 סי 1.ה.5, ת/ 212 סי 11.ד, ת/ 213 סי 6.ב.11-12.

¹⁶ השווה: מעמר: ת/ 217 עמ' 6 שי 9-6; מוהנד: ת/ 225 עמ' 5 שי 12 ועד עמ' 6 שי 2; עבאס: ת/ 206 סי 8.ג.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאמו למקור

ההתאבדות בו היו נוכחים עבאס, פתחי ומוהנד אשר מתארים אותו באופן דומה¹⁷ ;
הירי שביצע עם מוהנד ונאצר לעבר חיילי צה"ל¹⁸ ; קשירת הקשר לבצע פיגוע נוסף¹⁹ .
ה. אלא שגם במקרה זה, לאמרותיו של הנאשם עיגון וביסוס במציאות האובייקטיבית
התיצונית לחדרי החקירה :

באמרותיו²⁰ מתאר הנאשם נשקים אותם קיבל לידיו ואשר את חלקם מסר הלאה
ומוסיף כי נשאר ברשותו רובה מסוג M-16. מדו"חות פעולה, לוחות תצלומים ודו"חות
תפיסה הכלולים בחומר הראיות (סומנו ת/ 176-170), עולה כי הנאשם הסגיר לידי
כוחות הביטחון נשק מסוג M-16 ותחמושת. בלוח התצלומים נראה הנאשם באופן
ברור כמי שמצביע בפני החוקרים על הנשק. מן התיאור של הנשק המוסלק ("חבילה
עטופה בשקית ניילון") ומתמונות ההצבעה על הנשק על הפתוח, עולה בבירור כי
לחוקרים לא היתה ידיעה מוקדמת על קיום הנשק ועל מקום הימצאו, עד אשר מסר
הנאשם פרטים מוכמנים אלו. מכל אלו עולה עיגון מוצק לאמרותיו של הנאשם וסר
החשש כי דבריו נאמרו בעלמא.

באמרתו²¹ מתאר הנאשם את הנהג אשר הוביל את המתאבד לנתניה במלים אלו :
"כבן 45, מכפר קפין שבנפת טו"כ, נשוי ומכונה 'אבו-מצעבי' והוא נשוי לשתי נשים,
גובהו 185 ס"מ, מרכיב משקפי ראייה, גוון עורו 'חונטי' עם שיער דליל מקדמת המצח
ומעל מצחו כתם עור לבן וכפי שידוע לי שיש לו 12 ילדים". תיאור זה הולם להפליא
את פתחי חטיב אשר שימש כנהג באירוע זה. הפרטים הביוגרפיים תואמים בנסיבות
הענין לאלו שמוסר פתחי באמרתו²² ואילו באשר לתיאור החזותי, הרי שפתחי חטיב
ניצב לפנינו, הן כנאשם והן כעד, ובמו עניינו חזינו עד כמה הולם אותו תיאורו של
הנאשם באמרתו. שוב מתאששת הודאתו של הנאשם בפרטים אובייקטיביים
שבמציאות התיצונית.

באמרתו²³ מתאר מעמר במדויק את אופן לבושו של ע"א באסט עודה טרם צאתו
לפיגוע באופן התואם את תיאורי הניצולים בפיגוע (ראה הפרק הדין באמרותיו של
עבאס א-סאייד, סעיף ד).

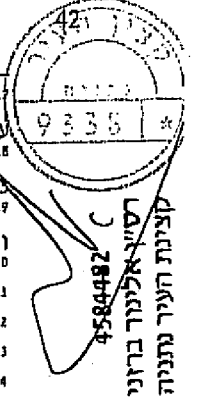
הנה כי כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרותיו של הנאשם מעמר אבו
אלשייך משקל ראייתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס האמרות,
הן כהודאות נאשם (ביחס למעמר אבו אלשייך) והן כאמרות עד מפליל (ביחס לשאר
הנאשמים).

אמרותיו של נאצר יתאימה

אמרותיו של נאשם זה הוגשו בהסכמת ההגנה, הן כהודאות נאשם במשפטו שלו והן
כעדויות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. אף הוא העלה טענות זוטא בראשית
ההליכים אולם עד מהרה זנח אותן וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה של גובה
אמרתו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתן²⁴. בנסיבות אלו אין אלא
לייחס את מלוא המשקל הראייתי לאמרות. שוב נציין נימוקים נוספים המבססים עוד
יותר את משקל האמרות, העולים מתוך חומר הראיות עצמו :

א. עיון באמרות יגלה בהן את כל הסממנים אותם ציינו לעיל המאשרים כי נגבו כחוק.
האמרות כתובות בעברית בכתב ידו של החוקר, אולם זאת לאחר שהוצע לנאשם

¹⁷ השווה: מעמר: ת/ 217 עמי 7 שי 12 ועד עמי 8 שי 3 ; מוהנד: ת/ 225 עמי 6 שי 27 ועד עמי 8 שי 25 ; פתחי: ת/ 185
עמי 22 ועד עמי 3 שי 10 עבאס: ת/ 205 סי 12.ה., ת/ 206 סי 8.כד-לט.
¹⁸ השווה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 9-2 ; נאצר: ת/ 221 עמי 3 שי 20-24, ת/ 222 עמי 1 שי 21-18 ; מוהנד: ת/ 225 עמי
6-12.
¹⁹ השווה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 26 ועד עמי 12 שי 12 ; נאצר: ת/ 222 עמי 4 שי 18-9 ; מוהנד: ת/ 226 עמי 1 שי 28
ועד עמי 3 שי 16 ; פתחי: ת/ 185 עמי 4 שי 21-16 ; עבאס: ת/ 205 סי 24, ת/ 213 סי 4.
²⁰ ראה ת/ 217 עמי 3 שי 19-6 ; ת/ 218 עמי 3 שי 22 ועד עמי 4 שי 8.
²¹ ראה ת/ 217 עמי 7 שי 27 ועד עמי 8 שי 8.
²² ראה ת/ 185 עמי 1 שי 11-8.
²³ ראה ת/ 217 עמי 7 שי 19-13.
²⁴ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6115/02 מיום 20/11/02 עמי 1, שי 23-23.

לכתוב את אמרותיו בכתוב ידו אך הוא מחל על זכותו מאחר ואינו יודע לכתוב.
 האמרה הוקראה בפני החשוד ותורגמה לו לשפה הערבית. נגבו מן הנאשם 3 אמרות ב
 3 מועדים, אמרות בהן הוא מפרט ארוכות את חלקו בביצוע הפיגוע במלון פארק.
 ב. באמרה האחרונה מאשר הנאשם את נכונות 2 האמרות הקודמות.²⁵
 ג. לצד אמרות אלו השתתף הנאשם אף במסדר זיהוי (ת/ 224) בו זיהה את פתחי חטיב
 כ"נהג אשר ראיתי אותו בתמונה עם ע"א באסט ואשר הוביל את ע"א בסאט לבצע
 פיגוע בנתניה" ובמילים מפורשות אלו שב וקושר עצמו לפיגוע.
 ד. גם נאשם זה מוסר תיאורים מפורטים של ההכנות והשלבים בדרך לביצוע הפיגוע.
 תיאורים אלו של הנאשם, תואמים באופן מלא את העולה משאר חומר הראיות
 בעשרות הצלבות עובדתיות. הנאשם שימש כעוזרו של מעמר אבו אלשיך ומתאר את
 האירועים באופן דומה, בעיקר לענין חגורות הנפץ, ועל כן במקום לחזור על תיאור
 ההתאמות נפנה לסעיף ד לעיל בפרק העוסק באמרותיו של מעמר.
 ה. גם תיאוריו של נאצר באמרותיו תואמים פרטים מן המציאות החיצונית. כך מתאר גם
 הוא את הנהג, הלא הוא הנאשם פתחי חטיב, אשר את תמונתו פיתח לבקשת מעמר
 ואשר ראה כי הוא "בעל משקפיים, קרח בקדמת ראשו"²⁶, שוב תיאור הולם לחזותו
 החיצונית של הנאשם פתחי אשר ניצב מולנו. כמו כן מתאר הנאשם את פרטי חזותו
 החיצונית של ע"א באסט טרם שנשלח למשימת ההתאבדות, פרטים שנמסרו לו מפי
 מעמר ואשר מעידים על שייכות למעגל הקרוב של משלחי המתאבד, שכן פרטים אלו
 תואמים את תיאור הניצולים מן הפיגוע (ראה בהרחבה להלן בפרק העוסק בעבאס
 א-סאייד, סעיף ד).

הנה כי כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרותיו של הנאשם נאצר
 יתאימה משקל ראיתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס
 האמרות, הן כהודאות נאשם (ביחס לנאצר יתאימה) והן כאמרות עד מפליל (ביחס לשאר
 הנאשמים).

אמרותיו של מוהנד שרים

לבסוף, גם נאשם זה, אמרותיו הוגשו בהסכמת ההגנה, הן כהודאות נאשם במשפטו שלו
 והן כעדויות מטעם התביעה במשפטי הנאשמים האחרים. אף הוא זנח את טענות הזוטא
 אשר העלה בראשית ההליכים וחזר בו מהן מפורשות, לא קיים כל חקירה של גובני
 אמרותיו, נמנע מלהעיד בפרשת ההגנה וכאמור הסכים להגשתן.²⁷ בנסיבות אלו אין אלא
 לייחס את מלוא המשקל הראיתי לאמרות. בשם הזהירות בלבד נציין נימוקים נוספים
 המבססים עוד יותר את משקל האמרות, העולים מתוך חומר הראיות עצמו:

א. מעיין באמרות עצמן עולים שוב כל סימני האמת אותן ציינו לעיל. הנאשם, סטודנט
 שנה רביעית, כתב את כל 3 האמרות בכתב ידו. האמרות נגבו ב 3 מועדים נפרדים בפני
 שני חוקרים שונים ובכולן מפרט הנאשם ארוכות אודות חלקו בפיגוע.
 ב. באמרות המאוחרות שב הנאשם ומאשר את נכונותן של האמרות הקודמות.²⁸
 ג. לצד אמרות אלו השתתף הנאשם במסדר זיהוי (ת/ 229) בו הוא מזהה את מעמר אבו
 אלשיך ומציין כי זה "מעמר אבו אלשיך המוכר בשם מועמר שחרורי ואשר צירף
 אותי לפעילות הצבאית בכתאאב עז אלדין אלקאסם ואשר תיכנן אותי ואת עבאס
 לפיגוע בנתניה" ובמילים מפורשות אלו קושר עצמו פעם נוספת לאירוע.
 ד. התיאורים שמוסר הנאשם באמרותיו משתלבים בעשרות פרטים שונים בעדויות רבות
 מתוך חומר הראיות. הנאשם, אשר שימש כמוציא ומביא בעבור עבאס א-סאייד
 וכאיש קשר בינו לבין מעמר, נטל חלק בשורת צדדים של ביצוע פיגוע התופת.
 התיאורים אותם הוא מוסר משתלבים באופן מלא בשאר האמרות, ולא נחזור על
 הדברים, הרשומים במפורט בפרק הדן במעמר, סעיף ד. יש לציין במיוחד את
 ההתאמה שבין אמרתו של מוהנד לבין דבריו של עבאס, לענין חלקו של מוהנד בשכירת

רס"ר אלימלך ברזילי
 4584492
 קצנת העיר תל אביב

נאמן למקור

²⁵ ראה ת/ 223 עמי 1 שי 19-21.
²⁶ ראה ת/ 221 עמי 4 שי 8-16.
²⁷ ראה פרוטוקול דיון בתיק 6160/02 מיום 20/11/02 עמי 1, שי 23-23.
²⁸ ראה ת/ 226, עמי 1 שי 3-8, ת/ 227 עמי 1 שי 10-8.

מצלמת הווידאו בה צולם המתאבד והבאת "תפאורה" (כגון פוסטרים ורובה בו החזיק עי"א באסט שעה שהוא מקריא את צוואתו)²⁹.
ה. אלא שגם במקרה זה, לאמרותיו של הנאשם עיגון וביסוס במציאות האובייקטיבית החיצונית:

באמרתו³⁰ מתאר הנאשם כי קיבל מנאצר חגורת נפץ, אחת מן השתיים המעורבות בפיגוע ואשר מתוארות ארוכות בעובדות האישום ובחומר הראיות. עוד מציין הנאשם כי קיבל רובה מידי נאצר והטמינו ליד חגורת הנפץ, סמוך לבית סבו. מדו"חות פעולה, לוחות תצלומים ודו"חות תפיסה הכלולים בחומר הראיות (סומנו ת/ 177-181), עולה כי הנאשם הסגיר לידי כוחות הביטחון חגורת נפץ מוצפנת וכן נשק מסוג M-16 ותחמושת. בלוח התצלומים נראה הנאשם באופן ברור כמי שמסגיר לידי החוקרים את חגורת הנפץ. התיאור של אופן התבאת החגורה באמרה (בתוך דלי צבע) תואם לגמרי את מימצאי החוקרים בשטח. מן התיאור המפורט בדו"ח ההובלה והחצבעה כיצד מנחה הנאשם את החוקרים צעד אחר צעד לעבר מקום הטמנת החגורה, עולה באופן מובהק כי לחוקרים לא היתה כל ידיעה מוקדמת על מקום הימצאה, עד אשר מסר הנאשם פרטים מוכמנים אלו שבידיעתו הבלעדית. אין לך בעולם עוגן אובייקטיבי מוצק יותר לאמרה שעניינה מעורבות במשימת התאבדות הכוללת 2 חגורות נפץ, מאשר הסגרה של הנאשם את חגורת הנפץ הנותרת.

גם הנאשם, אשר היה נוכח בעת הכנתו של עי"א באסט למשימת ההתאבדות, מציין באמרתו³¹ כי היה לבוש בבגדי אישה ובכך מוסר פרטים מוכמנים הידועים לחברי החוג הצר של האחראים לפיגוע, ואשר תואמים את מה שמוסרים הניצולים באשר לחזותו של המתאבד (ראה הפרק הדין בעבאס א-סאייד, סעיף ד).

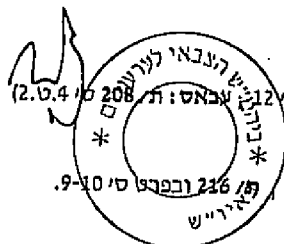
הנה כי כן, מכל הנימוקים האמורים לעיל מצאנו לייחס לאמרותיו של הנאשם מוהנד שרים משקל ראיתי מלא ועל יסוד דברים אלו באנו לקבוע מימצאים על בסיס האמרות, הן כהודאות נאשם (ביחס למוהנד שרים) והן כאמרות עד מפליל (ביחס לשאר הנאשמים).

אמרותיו של עבאס א-סאייד

עד מהותי זה, שימש כמורה המפעיל את מכונת הפיגוע ופיקד על הנאשמים. זכרונות הדברים מחקירותיו בשבי"כ הוגשו בהסכמת ההגנה במסגרת חומר הראיות מטעם התביעה. במצב דברים רגיל ניתן היה לטעון, בהסתמך על פסיקת בתי המשפט הצבאיים, כי ישנה הבחנה במשקלם הראייתי של זכרונות דברים אלו, לעומת אמרה משטרית. זאת שכן הם נעדרים אזהרה כחוק, לא נגבו בפני איש מרות וחסרים חתימה של החשוד. עם זאת, בנסיבות הענין, אין משמעות להבחנה זו שכן הזכ"דים הוגשו בהסכמת ההגנה. לו רצתה ההגנה לערער על משקלם, פתוחה היתה בפניה הדרך לעשות זאת על דרך של חקירה נגדית של העד או רושמי הזכ"דים. בהימנעותה מעשות כן ובהסכימה להגשת הזכ"דים, אימצה ההגנה למעשה את תוכנם. בכך השווה משקלם של הזכ"דים לאלו של האמרות המשטריות, לענין המימצאים שרשאים אנו לשאוב מתוכם. לצד כל זאת נציין את אלו:

א. עיון בזכ"דים מגלה כי באופן עקבי פירט עבאס ארוכות בפני חוקריו בשבי"כ את עוללות הפיגוע, אולם נמנע החל משלב מסוים פעם אחר פעם מלמסור אמרה משטרית, מתוך מחשבה כי יהיה בכך לאפשר לו לחמוק מלתת את הדין על מעשיו. העד מדגיש כי הדברים שהוא מוסר בפני חוקרי השבי"כ הם אמת ואף אישר את מה שמוסרים עליו אחרים, בהם דברי כל ארבעת הנאשמים שבפנינו³².

ב. בהזדמנות אחת נלקחה מן העד אמרה משטרית אשר הוגשה בהסכמה (סומנה ת/ 210). האמרה נלקחה מן העד לאחר שהוזהר כחוק, העד תתום על האמרה אותה כתב בכתב ידו. תוכנה של האמרה משתלב עם החומר אותו מוסר העד בזכ"דים והעד מפרט בה גם לגבי הפיגוע במלון פארק.

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיד נתניה

²⁹ השווה: מוהנד: ת/ 205 עמ' 6 שי 27 ועד עמ' 7 שי 12 עבאס: ת/ 208 סי 4.10.
³⁰ ראה ת/ 226 עמ' 2 שי 13-6; עמ' 5 שי 24-5.
³¹ ראה ת/ 225 עמ' 8 שי 25-21.
³² ראה ת/ 211; ת/ 212 סי 13-4; ת/ 212 סי 1-2; ת/ 216 ובפרט סי 10-9.

ג. העד העיד בפנינו ביום 31/10/02 כעד מטעם התביעה בתיק 6160/02. פרוטוקול עדותו זו הוגש כעדות בתיקים 6115/02, 6171/02 בהסכמת הצדדים, חלף חקירה ראשית ונגדית³³. מן העדות עולה כי על אף שהעד לא שיתף פעולה עם התובע והוכרז כעד עויין, לא הכחיש מפורשות את מעשה הפיגוע ואף אישר את היכרותו עם המתאבד. מתשובותיו אף עולה במובלע כי הוא למעשה מאשר את אחריותו לביצוע הפיגוע ואף גאה בכך.

ד. גם עד זה מצייין בחקירתו פרטים מוכמנים אשר ידועים רק למי שהיה בסוד החבורה המצומצמת האחראית לביצוע מעשה הפשע ואשר זוכים לאימות ממקור חיצוני בלתי תלוי. המדובר בידיעה מפורטת וקונקרטית ממקור ראשון של הלבוש והמראה אשר שיוו מבצעי הפיגוע למתאבד, ע"א באסט עודה. מקריאת זכרונות הדברים המפורטים של עבאס מחקירתו, עולה כי המתאבד הולבש בבגדי אישה על מנת להקל את חזירתו לזירת הפיגוע. עבאס מתאר במספר הזדמנויות נפרדות באופן מדויק את לבושו של ע"א באסט, אותו הלביש והכין באופן אישי טרם יציאתו למשימת הרצח, באלו המילים: "ע"א באסט התכוון לפיגוע, גילח את זקנו, התאפר והתלבש כר"מ: מכנסי גינס כחולים לנשים, נעלי נשים, פאה עם שיער שחור חלק וחולצה חומה מעליה מעיל עור בצבע חום כשהצוארון דומה לעור נמר עם חברבורות ; "ע"א באסט יצא לבוש כאשה היות וקל יותר להסוות חגורת נפץ בתוך בגדי אישה וכן ע"א באסט עצמו נראה היה עם האיפור כמו הומוסקסואל..נעל נעלי עקב לא גבוהות בצבע שחור.."³⁴ לדברים אלו של עבאס אנו מוצאים אישור מצמרר מפי ניצולי הפיגוע אשר ראו את מלאך המוות, ע"א באסט עודה, ותיארו את מראהו שניות ספורות טרם שהתפוצץ. אחת ראתה אותו חובש "פיאת שיער חום, מגולח יפה, לבש מעיל ארוך"³⁵ ואחרת מתארת "אדם שנכנס בכניסה למלון..הוא נראה מוזר, הוא נראה טרנסז'ינסט, לא ידענו אם הוא בתור או בחורה, הוא היה לבוש כמו בחורה עם שיער ארוך מחולק לצדדים, היה לו מעיל שחור ארוך..אני הצלחתי לראות שהשיער לא היה שלו וזה היה פיאה"³⁶. ניצול נוסף מתאר את המחבל כבעל "שיער ארוך שחור שנראה כמו פיאה..הוא לבש מעיל עור שחור ארוך..היה לו ג'ינס בצבע כהה, למכנסים היו תפירות לרוחב וזה נראה כמו מכנסיים של נשים אופנתיות, אני חושב שהיו לו מגפיים שחורות"³⁷ (כל החדגשות שלי - א.ח). עוד ניצולים מן התופת מתארים את המתאבד כחובש פיאה ומגולח³⁸. מידת התתאמה שבין תיאורי הניצולים את המתאבד (אשר רובם מסרו אמרות שעה קלה לאחר הפיגוע) לבין תיאוריו המדויקים של עבאס (אשר הלבישו שעה קלה לפני הפיגוע) היא מהממת ומצמררת כאחד ומצביעה על משקלם המוצק של זכרונות הדברים מחקירתו של עבאס בשב"כ.

מכל הדברים האמורים מעלה ראינו לנכון לקבל את אמרותיו של עבאס א-סאייד כראייה מכרעת מטעם התביעה בתיקיהם של כל הנאשמים ומצאנו לנכון להסתמך עליהן בבואנו לקבוע מימצאים לחובת הנאשמים.

נאמן למקור

דיות הראיות לצורך הרשעה

פירטנו באריכות, ואף באריכות יתרה, מדוע מצאנו לנכון לייחס את מלא המשקל * הראייתי לראיות התביעה, ראשית מכוח הגשתן בהסכמה ושנית מכוח עשרת העוננים המוצקים הפוזורים לאורכן ואשר מבססים את משקלן המלא.

הרשעתו של כל אחד מן הנאשמים בתיקו שלו, מתבססת בראש ובראשונה על הודאתו אשר נתקבלה וניתן לה משקל מלא. כל אחד מן הנאשמים מפרט באופן מלא את חלקו

³³ ראה פרוטוקול בתיק 6115/02 מיום 31/10/02, עמ' 6 שי 9-11 ; פרוטוקול בתיק 6171/02 מיום 31/10/02, עמ' 1 שי 28-30.

³⁴ ראה ת/ 206, ט' 8 לב ; ת/ 215, ט' 2 ה ;

³⁵ אמרתה של יעל שחר-קירילוב מיום 23/4/02 (ת/ 103) עמ' 1 שי 5-6.

³⁶ אמרתה של טילבנה לגרלוף מיום 27/3/02 (ת/ 104), עמ' 1 שי 7-16.

³⁷ אמרתו של אנדרס לוגלוב מיום 27/3/02 (ת/ 112) עמ' 1 שי 11-21.

³⁸ אמרתו של אליחו שמלה מיום 29/3/02 (ת/ 106) ; אמרתה של סגלית שמלה מיום 29/3/02 (ת/ 107).

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

ואחריותו למעשה הרצת. איש מן הנאשמים לא העיד בפרשת ההגנה או מסר גרסה שונת
להודאה, לא בעדות ולא בסיכומים, אדרבא סיכומיה של ההגנה התמצו בהגשת מסמך
ההודאה עליו חתם כל נאשם ונאשם.

נשמעה הדעה כי מקום שמוגש חומר בהסכמה, ובוודאי הודאת נאשם, ניתן יהיה לסמך
הרשעה על בסיס חומר זה אף בלא הצגת תוספות ראייתיות (שהלא ישנה הסכמה באשר
לתוכן הדברים, הסכמה הנובעת מהיעדר החקירה הנגדית - ראה שוב עדיי אי"ש 114/01
הנוכרי). נראה כי על אחת כמה וכמה נכונים הדברים מקום שלצד הגשת הודאת החוץ של
הנאשם בהסכמה, אף הוא עצמו מבקש להודות במיוחס לו במסמך הודאה חתום על ידו
המוגש לבית המשפט. אין זו אלא מידת הזהירות השומרת את צעדינו אשר תביאנו
להידרש לנושא התוספת הראייתית.

כידוע, אין להרשיע אדם, גם אם על סמך הודאת חוץ שמסר, בלא שמוצגת לצידה של
הודאה זו תוספת ראייתית מסוג "דבר מה". קולמוסי דיו רבים נשברו זה מכבר על אפיונה
של תוספת ראייתית זו (ע' אזח"ע 71+72/99 על האסמכתאות המוזכרות שם מן החוק ומן
הפסיקה). מוסכם על הכל כי המדובר בתוספת מאמתת אשר נועדה לתמוך את דברי
הנאשם באמרה בעיגון חיצוני, לאו דווקא מפליל כי אם מאמתת, גם לא בנושאים שבלב
ההרשעה. מוסכם על הכל כי ישנו יחס הפוך בין משקל ההודאה למשקל ה"דבר מה" וככל
שיגבר משקלה של זה, יקטן משקלו של זה.

בתי המשפט התבטאו לא פעם כי לצד הודאה שמשקלה הראייתי מוצק ומבוסס היטב,
ידרש "דבר מה" פשוט, קל, "כמשקל נוצה". ברור כי בנסיבות הענין שלפנינו, לאור משקל
ההודאה אשר הוגשה בהסכמה מקום בו הנאשם אף חתם על מסמך הודאה, יהיה צורך,
אם בכלל, ב"דבר מה" שמשקלו כמשקל נוצה מפלומת אפרוח שזה עתה בקע. אלא שעיון
בחומר הראיות יצביע על קיומו של "דבר מה" לצד הודאות הנאשמים אשר משקלו
כמשקל עשרות שקי עופרת וכמוהו כאבן ריחיים לצווארי הנאשמים:

א. אמרות השותפים: כזכור בפנינו 4 משפטים נפרדים, גם אם לבקשת הצדדים איחדנו
את נימוקי הכרעת הדין. לאור הניתוח המפורט לעיל מצאנו להעניק את מלוא המשקל
הראייתי לאמרות הנאשמים. נמצא, אם כך, כי בכל תיק לפנינו הודאת נאשם אשר
לצידה 3 אמרות מפלילות. על כך יש להוסיף את אמרונו רבות המשקל של עבאס
המשותפות לכל התיקים. אם כך, בכל אחד מן התיקים, לצד הודאת הנאשם, מונחות
בפנינו 4 אמרות מפלילות, מפורטות, מוצקות מבחינת המשקל הראייתי, אשר הוגשו
בהסכמה. די היה בכל אמרה כזו כשהיא לבדה להביא להרשעת כל אחד מן הנאשמים
במיוחס לו. על אחת כמה וכמה כאשר המדובר ב 4 אמרות. על אחת כמה וכמה כאשר
אמרות אלו משמשות כ"דבר מה", אשר ממילא הצורך בו מוגבל, אם בכלל.

ב. תיאור המתאבד: כידוע, "דבר מה" משמעו אימות חיצוני במציאות האובייקטיבית
לדברים הרשומים באמרה, גם כאלו שאינם עומדים בלב ההרשעה. תיאורם של
הנאשמים את תזונו ומראהו של המתאבד, אשר תואם את המציאות החיצונית (ראה
פירוט מלא לעיל), משמש בנסיבות הענין כ"דבר מה" לצד הודאתם.

ג. הסגרת אמל"ח: 3 מן הנאשמים, מעמר אבו אלשיך, פתחי חטיב ומוהנד שרים,
מתארים באמרותיהם אמל"ח שהיה ברשותם, ואכן מחומר הראיות עולה (ראה פירוט
בהרחבה לעיל) כי הסגירו את הנשקים וחגורת הנפץ וכי קיומם של אלו הוכח באופן
חותך במציאות החיצונית. ברור כי המדובר ב"דבר מה" מובהק מאין כמוהו לצד
הודאותיהם של נאשמים אלו.

ד. קיומו של האירוע: לבסוף, כידוע הראציונל העומד מאחורי קיומה של דרישת ה"דבר
מה", הוא להסיר מן הלב חשש שמא הנאשם, על אף שלא הופעלו כנגדו אמצעים
פסולים והודאתו קבילה לחלוטין, מתרברב בפני חוקריו או משיח לתומו אודות
אירועים ועבירות אשר לא היו ולא נבראו. בשל כך נקבע סטנדרט צר לדרישה זו
המתמקד באופיה כתוספת מאמתת. בנסיבות הענין, אין כל חשש שמא בתיאורם
המפורט של הנאשמים בהודאותיהם את פגעי פארק מפלגים הם אל מתוזות
הפנטזיה התלושה מן המציאות. קיומו של אירוע הדמים, מותם של עשרות כתוצאה
ממעשיהם המפורטים של הנאשמים, וקשרו בין התאבדותם שמוסרם הנאשמים לבין

Handwritten signature and two circular stamps. The left stamp contains the number 4584482 and the right stamp contains the number 9336.

נאמן למקור

מועד הפיגוע, כל אלו זועקים מתוך מאות דפי חוות הדעת הפתולוגיות, תעודת הפטירה, התעודות הרפואיות ודו"חות מז"פ שהוגשו לעיוננו.

סיכום ביניים:

הנה כי כן, בתום ניתוחנו המפורט את חומר הראיות, אשר הוגש בהסכמה, נמצא כי אף בבחינה עצמאית של החומר עולה משקלו הראייתי המוצק והמשכנע. בבחינת דיות הראיות להרשעה, נמצא כי עוצמת הראיות כנגד כל אחד ואחד מן הנאשמים, היא מוחלטת, מעל ומעבר והרבה מעל לסף הנדרש להרשעה בפלילים.

כנגד כל אחד מן הנאשמים עומדת הודאתו המפורטת אשר לצידה שורת הפללות ואימותים משלל מקורות. איש מן הנאשמים לא מסר גרסה סותרת בפרשת ההגנה ואף סיכומי ההגנה התמצו בהגשת מסמך הודאה חתום בידי הנאשמים.

אשר על כן, הוכח להנחת דעתנו כי התשתית הראייתית להרשעה הונחה באופן המסיר צל צלו של ספק. ניגש כעת לבחינת אחריותם של הנאשמים במישור העובדתי והמשפטי לעבירות המיוחסות להם.

Handwritten signature or mark.

אחריות הנאשמים לגרימת המוות במלון פארק

היסוד העובדתי:

מעשי הנאשמים: כתב האישום מפרט ארוכות ובאופן מדויק את השלבים השונים שקדמו לפיגוע הדמים הנורא במלון פארק, תוך שהוא מציין את המעשים שביצעו הנאשמים, כל אחד על פי חלקו ואחריותו למעשה הכולל. מבחינה מדוקדקת שבחנו לעיל את חומר הראיות, מצאנו כי עולה ממנו במפורש כי הנאשמים ביצעו את המעשים המיוחסים להם בכתב האישום וכי התיאור בכתב האישום נסמך כראוי על אדנים ראייתיים מוצקים. תקצר היריעה מלשוב ולפרט כל אלו בהרחבה. נציין בתמצית כי על פי חומר הראיות עליו הצבענו עד כה, עולות המסקנות העובדתיות המרכזיות הבאות:

כל 4 הנאשמים פעלו כחברי ארגון החמא"ס ובשמו. מעמר אבו אלשייך השתייך לתשתית טרור שבראשה עמד עאמר חודירי, אשר היתה מעורבת זה מכבר בהוצאתו לפועל של פיגוע טרור בכפר סבא. תשתית זו גייסה את ע"א באסט. עודה, אשר הסכים לשמש כמתאבד וכן את נדאל קלאק. מעמר היה עמם בקשר רצוף. עבסא א-סאייד, מפקד הזרוע הצבאית של החמא"ס בטול כרם, הטיל את מרותו על הנאשמים, לאחר מותו של עאמר חודירי, וחללו פעלו בהוראתו ובמסגרת הארגון על מנת להוציא אל הפועל פיגוע התאבדות המוני בו ישתתפו 2 מתאבדים.

מוהנד שרים שימש כיד ימינו של עבאס והעביר בשמו אשגרים לפעילים שונים שעניינם חגורות הנפץ, וסייע בארגון פגישות שונות, בהן פגישה עם הנהג אשר יוביל את המתאבד. בהוראת עבאס, באמצעות מוהנד, פנה מעמר לפעילים בשכם וקיבל לידיו במקום מוסתר 2 חגורות נפץ, ב 2 הזדמנויות שונות. נאצר יתאימה, אשר פעל בהוראת מעמר, נלווה אליו בשתי הפעמים על מנת למשוך את חגורות הנפץ ולהסתירן.

פתחי חטיב, נתבקש ע"י עבאס לשמש כנהג אשר יסיע את המתאבד והסכים לכך בפגישה שנערכה בין השניים באמצעות מוהנד. מוהנד העביר תעודת זהות מזוייפת מעבאס למעמר וזה דאג לזייפה באופן שימש את פתחי.

מוהנד הביע את הסכמתו ליטול חלק בארגון פיגוע התאבדות. הוא העביר את תעודת הזהות המזוייפת לפתחי ואף העביר לו סכום כסף בצירוף הוראה לרכוש רכב ישראלי תחת הזהות המזוייפת. פתחי עשה כן. במקביל דאג מעמר כי חגורות הנפץ ייבדקו ע"י אחמד גיוסי על מנת לוודא את תקינותן ומוכנותן לתפקידן הקטלני.

Handwritten signature.

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

בהוראת עבאס שכר מוהנד מצלמת ווידאו וכן הביא עמו פוסטרים ורובה על מנת שישמשו
בצילום המתאבד. מעמר עדכן את עבאס כי נדאל חולה ומאחר ולא יזכה למות קדושים
הוחלט כי הפיגוע יהיה באמצעות מתאבד אחד. מעמר ונאצר הביאו את חגורות הנפץ
כשהן עטופות בשמיכות ממקום המסתור לדירה אשר שימשה בהכנתו של המתאבד.
מוהנד ומעמר הביאו את עי"א באסט לדירה. מוהנד הביא את פתחי לדירה ממנה יצא עם
המתאבד לפיגוע. בדירה צולם המתאבד והולבש בבגדי אישה. פתחי הסכים להתאבד אם
יתפסו וצולם גם הוא. טרם צאתם של פתחי והמתאבד למשימה, הוסכם על נוהל דיווח
לאחר ביצוע הפיגוע.

פתחי הסיע את המתאבד לעבר ישראל ברכב שרכש ולאחר נסיעה הורידו בנתניה בסמוך
למלון פארק. עי"א באסט נכנס למלון והפעיל את המטען. פתחי יצר קשר עם מוהנד והודיע
לו על הצלחת הפיגוע. מוהנד ארגן מסע לזכרו של עי"א באסט בחוצות טול כרם.

גרימת המוות: בין הנסיבות העובדתיות אשר יש להוכיחן כתנאי להרשעה על פי סעיף 51
לצו בדבר הוראות ביטחון, היא הנסיבה כי נגרם מותו של אדם. מספר קלסרים גדושי
תעודות רפואיות, חוות דעת פתולוגיות מאת המכון הפתולוגי באבו-כביר, דו"חות מז"פ,
לוחות תצלומים מזירת הרצח ועדויות קורעות לב של בני משפחה וניצולים, הוגשו כראיה.
קראנו אותם בלב דואב. עולה מהם תמונת הקטל ההמוני של 29 אנשים אשר מצאו את
מותם כתוצאה מן הפיצוץ במלון פארק. בעמ' 17-18 לסיכומי התביעה ריכז התובע
המלומד את הסימוכין הראייתיים לגרימת מותו של כל אחד ואחד מקורבנות הפיגוע אשר
בגין כל אחד מהם יוחסה לנאשמים עבירה של גרימת מוות. בחנו בקפדנות את חומר
הראיות ומצאנו כי מלאכת התובע נעשתה בדייקנות ובלא טעויות. לפיכך לא נחזור כעת על
כל הפירוט, אלא נפנה לטבלה המופיעה בסיכומי התביעה אשר תשמש לצורך זה חלק
מנימוקי הכרעת דין זו. מתומר הראיות עולה באופן ישיר עובדת פציעתם של עשרות רבות
של אנשים אשר נכחו בחדר האוכל במלון וסביבותיו. מן התעודות הרפואיות אנו למדים
על מידת הפציעה הקשה, הנכות והסבל שנגרמו לפצועים באירוע דמים זה.

היסוד הנפשי:

מפירוט העובדות אשר הבאנו למעלה ומכתב האישום, עולה כי הנאשמים פעלו ללא לאות;
שעות וימים ארוכים, בשירותו של ארגון המוות והטרור, על מנת לקדם את התוצאה
הרצחנית אליה שאפו. בכל עת, ובוודאי בימים אדומים ושטופי דם כימינו אלו, אין אתה
נוקק לראיה כי מי שמתאבדים סרים למרותו והוא שולח להם כספים, מי שמקבל לידיו
חגורת נפץ במשקל 10 ק"ג ובה חתיכות מתכת, מי ששוכר מצלמת ווידאו על מנת לצלם
מתאבד מקריא את צוואתו, מי שעורך סידורים טכניים על מנת לבדוק תקינותה של
חגורת נפץ, מי שנכנס לישראל בערב חג ברכב מזוייף ותחת זהות כוזבת על מנת להוביל
פצצה אנושית אל זירת הרצח, כל אלו מודעים היטב לטיב מעשיהם ופועלים מתוך כוונה
גלויה ומובהקת לגרום למוות.

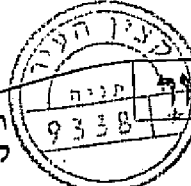
אין המדובר במעשים שנעשו בהיסח הדעת או מבלי ידיעה. אין המדובר במעשים רגעיים
וחולפים. המדובר במעשים שכל בר-דעת אינו יכול לפרשם אחרת מאשר מעשי רצח
מכוונים. הנאשמים פעלו מתוך אידאולוגיה רצחנית של ארגון טרור שפל במסגרת תהליך
שרשרת ארוך אליו התגייסו בלב שלם ומתוך ידיעה ברורה וכוונה מלאה.

מעשיהם של הנאשמים מדברים בעד עצמם וחושפים את הכוונה המובהקת והעמדתם
מאחוריהם. בלא שאנו באים להפחית מכך, ורק על מנת לסבר את האוזן, נפרט כעת ציב
גם מתוך הודאותיהם עולה כי הנאשמים הסכימו במפורש ובמודע לטול חלק במעשה
הרצח:

[Handwritten signature]

נאמן למקרה
4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

מוהנד מתאר בהודאתו כי מעמר פנה אליו ואמר לו כי הוא מתכנן פיגוע התאבדות וכי המתאבד מוכן. מוהנד הביע את הסכמתו להכנת פיגוע שכזה³⁹. מוהנד נטל חלק פעיל בכל הארגון הלוגיסטי של הכנת המתאבד, כולל מצלמת הווידאו וכן הפוסטרים והרובה המשמשים כתפאורה, תוך שהוא מציין כי ראה את חגורת הנפץ כשהיא מכילה חתיכות מתכת ואת עבאס בודק אותה. מוהנד מציין כי הלך לביתו וצפה בטלוויזיה מתוך המתנה להודעה על הפיגוע⁴⁰. לאחר הפיגוע מארגן מוהנד תהלוכה לזכר ע"א באסט וקורא מתוך רמקולים שהרכיב על רכב לתושבי טול כרם להצטרף לתהלוכה. מוהנד מעביר כסאות לסוכת האבלים שנפתחה בבית משפחת ע"א באסט ואף שוכר תמורת 400 ש"ח מחלק קפה במשך 3 ימים למנחמים⁴¹. בתשובה לשאלה ישירה בחקירתו משיב מוהנד כי יש לו יד בפיגוע במלון פארק ומצדיק זאת באמונתו בזכות להגן על הלאום⁴².

פתחי מתאר כי פנה אל עבאס וביקשו "לעבוד בפעילות צבאית... להעברת אנשים לתוך ישראל שרוצים לבצע פעולות התאבדות נגד היהודים"⁴³. פתחי מתאר עוד את הסכמת עבאס, את הפגישה בדירה ממנה יצא ע"א באסט לפיגוע ולבסוף כי נסע משך זמן מה עם המתאבד בישראל, תוך שהם עוברים במספר ערים בעוד ע"א באסט "אינו מפתח ונחוש לבצע את פעולת ההתאבדות בכל מחיר"⁴⁴. כזכור, פתחי אף הביע את הסכמתו לאבד את חייו שלו במחיר הצלחת המשימה ואף צולם בעצמו כ"שהיד"⁴⁵.

מעמר, אשר שימש כדמות בכירה בגלגול הפיגוע ואשר לא משך ידו כמעט משום פן של שרשרת החבלה המתועבת, מציין כי לו עצמו הוצע להתאבד והוא סירב אולם הביע נכונותו לכל סוג של פעילות שאינה כרוכה בהתאבדות⁴⁶. לבקשת עמאר חודירי גייס את נדאל קלאק תוך הדגשה כי מדובר בגיוס לבצע התאבדות ומתן הנחיה לכתוב צוואה⁴⁷. מעמר נוכח שעה שעבאס מצלם את צוואתו של ע"א באסט המדגיש כי הוא יוצא לביצוע הפיגוע בשם "כתאיב עז-אלדין אלקאסס". מעמר נוכח כשע"א באסט מולבש בחגורת הנפץ. מעמר מצלם את פתחי במידה ויתאבד אף הוא⁴⁸.

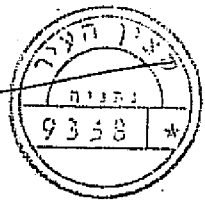
נאצר מציין כי התבקש ע"י מגייסו לפעילות הצבאית "לאתר אנשים לבצע פיגועי התאבדות" ואף בדק אפשרות לגייס לחמאס מתאבד מארגון הג'יהאד האיסלאמי שיצא לבצע פיגוע התאבדות וחזר בו⁴⁹. נאצר חבר בתזמורת ששניים מחבריה ביצעו פיגוע התאבדות ואחד נוסף אמור היה להתאבד⁵⁰. מעמר מספר לנאצר כי שניים מחבריו ללהקה אמורים לבצע פיגוע התאבדות. נאצר מתלווה למעמר ב 3 הזדמנויות שונות לקחת את חגורות הנפץ, כל אחת במשקל 10 ק"ג, באחת מן הפעמים אל הדירה ממנה צפוי המתאבד לצאת למשימת הרצת. לאחר צאת המתאבד למשימה מקבל נאצר ממעמר את הפילם ומפתח אותו, תוך הקפדה כי המפתח לא יראה את התמונות. בתמונות הוא רואה את ע"א באסט מקריא את צוואתו. גם הוא ממתין בטלוויזיה לראות הדיווח אודות הפיגוע לו היה שותף⁵¹. נאצר נטל חלק בתכנון פיגוע התאבדות נוסף ואף רוכש עבור המתאבד בגדים⁵².

נאמן למקור

- ³⁹ ראה ת/ 225 עמי 3 שי 13-21.
- ⁴⁰ שם, עמי 6-7.
- ⁴¹ ראה ת/ 227 עמי 6 שי 2-28.
- ⁴² ראה ת/ 227 עמי 7 שי 18-24.
- ⁴³ ראה ת/ 185 עמי 1 שי 14-20.
- ⁴⁴ שם, עמי 3 שי 20-24.
- ⁴⁵ ראה ת/ 217 עמי 8 שי 1-3, 9.
- ⁴⁶ ראה ת/ 217 עמי 1 שי 20-22.
- ⁴⁷ שם, עמי 2 שי 23 ועד עמי 3 שי 5.
- ⁴⁸ שם, עמי 7-8.
- ⁴⁹ ראה ת/ 221 עמי 2 שי 18 ועד עמי 3 שי 1.
- ⁵⁰ שם, עמי 3 שי 2-11.
- ⁵¹ שם, עמי 4 שי 8-26.
- ⁵² שם, עמי 4 שי 9-18.

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

קשר סיבתי ואחריות כמבצעים עיקריים

כתב האישים וחומר הראיות פורשים את שרשרת הרצח הארוכה אותה אותה הנאשמים בדרך אל הוצאתו של הפיגוע הקטלני. המתאבד המפעיל את חגורת הנפץ בלב חדר האוכל הומה האדם אינו פועל, ואינו יכול לפעול, בחלל ריק. עבירת הרצח אינה מתמצה בלחיצת המתאבד על כפתור ההפעלה, אדרבא זהו אך ורק השלב הסופי בשורת מעשים שכולם חלק מן המעשה הכולל. מאחורי המתאבד עומדת שרשרת מלאכי חבלה אשר לכולם תרומה ממשית וקשר סיבתי מוצק לקרות התוצאה הקטלנית.

בדברינו עד כה פירטנו ארוכות את חלקו של כל נאשם ונאשם בגלגול הפיגוע. כל אחד מהם שימש גלגל מהותי במכונת הרצח. כל אחד הביע כוונה לרצוח אזרחים וכל אחד פעל, איש איש בתחמו, על מנת להביא לתוצאה הרצחנית. כל אחד מהם הוא שותף מלא לתוצאה הקטלנית וכל אחד מהם נושא באחריות מלאה כמבצע עיקרי של מעשה הרצח. החל ממי שגייס את אחד המתאבדים, עבור באלו שקיבלו לידיהם את חגורות הנפץ והכינום לפעולה, מי שתאם את כל המהלך הלוגיסטי וקיסר בין כל הקצוות ולבסוף מי שהוביל את הפצצה האנושית לעבר המלון - לא ניתן לנתק את השרשרת הסיבתית ואת האחריות המלאה של כל חוליה וחוליה למעשה הסופי.

מכל הנימוקים האמורים לעיל, אנו מרשיעים את הנאשמים בכל אחד מ 29 פרטי האישים המייחסים להם עבירה של גרימת מוות בכוונה לפי סעיף 51 לצו בדבר הוראות ביטחון, בכך שגרמו בכוונה את מותם של 29 מן הנוכחים במלון פארק וכן את פציעתם של עשרות רבות ביום 27/3/02, ליל הסדר תשס"ב.

העבירות הנוספות שבכתב האישום

מצאנו לנכון להרשיע את הנאשמים בעבירות הנוספות המיוחסות להם בכתב האישום שהוגשו כנגדם וזאת על פי הפירוט הבא:

מחומר הראיות עולה כי ישנו בסיס מוצק לאישום כי הנאשמים היו חברים בהתאחדות בלתי חוקית, ארגון החמאס בפלג הצבאי "עז-אלדין אלקאסם"⁵³. לאחר ביצוע הפיגוע במלון פארק רקמו הנאשמים קשר להוצאתו לפועל של פיגוע נוסף, בו יצא המתאבד הנותר, נדאל קלאק, להתאבד באמצעות חגורת הנפץ הנותרת. נדאל נעצר טרם שהפיגוע יצא אל הפועל. חומר הראיות מבסס את התשתית הראייתית המוצקה לפרט אישום זה⁵⁴.

ביחס לנאשמים מעמר אבו אלשייך, מוחמד שרים ונאצר יתאימה, הללו מואשמים בעבירה של ניסיון לגרימת מוות, זאת בכך שביצעו ירי בצוותא, כל אחד באמצעות רובה M-16 שהיו ברשותם, לעבר חיילי צה"ל שפעלו בטול כרם. הנאשמים מודים בעבירה זו בהודאותיהם המשטריות ומחזקים האחד את דברי השני⁵⁵. הנאשמים גם רכשו כלי נשק והחזיקו בהם שלא כחוק, כעולה מאמרותיהם⁵⁶.

⁵³ ראה: מוהנד: ת/ 225 עמי 1 שי 28 ועד שי 5, עמי 2 שי 20-22, עמי 3 שי 5-1; נאצר: ת/ 221 עמי 1 שי 20-27, עמי 2 שי 12-20; מעמר: ת/ 217 עמי עמי 1 שי 16-20 פתחי: מותאר בהודאתו כי גייס 2 אנשים לפעילות הצבאית של החמאס, מכאן נלמדת מינה וביה חברותו בארגון, ראה ת/ 185 עמי 4 שי 22-26.

⁵⁴ ראה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 26 ועד עמי 12 שי 12; נאצר: ת/ 222 עמי 4 שי 9-18; מוהנד: ת/ 226 עמי 1 שי 28 ועד עמי 3 שי 16; פתחי: ת/ 185 עמי 4 שי 16-21; עבאס: ת/ 205 סי 24, ת/ 213 סי 4.

⁵⁵ ראה: מעמר: ת/ 217 עמי 11 שי 9-2; נאצר: ת/ 221 עמי 3 שי 20-24, ת/ 222 עמי 1 שי 18-21; מוהנד: ת/ 225 עמי 3 שי 6-12.

⁵⁶ ראה: מוהנד: ת/ 225 עמי 2 שי 20-28 (נפלה טעות, ככל הנראה טעות קולמוס, בפרט האישום השלישי בכתב עיש מוהנד בניק 6160/02, הנאשם קיבל את טכום הכסף מידי מעמר אבו אלשייך ולא מידי עאמר חודירי אשר כבר נהרג בשלב זה, כפי שרשום בפרט האישום. אנו מורים על תיקון כתיב בהתאם) וכן ת/ 226 עמי 4 שי 26 ועד עמי 4 שי 9, ת/ 227 עמי 3 שי 10 ועד עמי 4 שי 3. מוהנד הסגיר רובה מסוג M16 לידי החוקרים, ראה ת/ 177-181; מעמר: ת/ 217 עמי 3 שי 6-16, ת/ 218 עמי 3 שי 20 ועד עמי 4 שי 8. מעמר הסגיר את רובה ה-M16 לידי החוקרים, ראה ת/ 176-170; נאצר: ת/ 221 עמי 15-19, ת/ 223 עמי 3 שי 23 ועד עמי 4 שי 10.

2 מוהנד נאשם כי נשא משרה בארגון החמאס, בכך שהיה אחראי על ארגון תהלוכות לזכר
3 "שהידים" של ארגון החמאס ונשא נאומים בתהלוכות אלו, סיפק שירותים משפטיים
4 לעצורים של הארגון בכלל זה תשלום שכ"ט עורכי דין שייצגו עצורים אלו ומעקב אחר
5 ההודאות שמסרו עצורים אלו וכן ששימש כמלווה של עבאס א-סאייד והיה אחראי על
6 התקשורת ועל העברת אגרות וכספים בעבורו. מוהנד מודה בדברים אלו במלואם.⁵⁷

7
8 מעמר נאשם כי ביצע שירות בעבור התאחדות בלתי מותרת, זאת בכך שפנה אל נדאל
9 קלאק ושכנעו לבצע פעולת התאבדות. מעמר מפרט על כך בהודאתו, אותה מאשר גם
10 נדאל.⁵⁸

11
12
13 טרם שנחתום את הכרעת דיננו זו, נבקש לציין את הערכתנו לבי"כ הצדדים במשפט סבוך
14 וקשה זה. על אף הקושי הנלווים לניהול משפט מעין זה, ובפרט על רקע התנהגותם של
15 הנאשמים אשר סירבו לשתף פעולה עם קיום ההליכים באופן סדיר, התנהגו בי"כ הצדדים
16 באופן מקצועי וראוי, תוך נסיון להקל על ניהול המשפט ותוך התמקדות בעיקרם של
17 דברים.

18
19 למילת הערכה מיוחדת ראוי הממונה על התביעה הצבאית בשומרון, סרן ניצן סולטני.
20 התובע המלומד הפגין שליטה מלאה בחומר הראיות הגדוש, ניסח את כתב האישום באופן
21 בהיר ומדויק וערך את סיכומי התביעה בצורה מאירת עיניים, ובכך סייע לנו רבות
22 במלאכתנו השיפוטית במשפט זה.

23
24 סוף דבר, מכל הנימוקים הרשומים בהרחבה בהכרעת דין זו, אנו מוצאים לנכון
25 להרשיע את ארבעת הנאשמים בכל העבירות המיוחסות להם בכתבי האישום
26 שהוגשו כנגדם, ובכלל זה גרימת מותם של 29 אנשים במלון פארק נתניה, ליל
27 הסדר תשס"ב.

30
31
32
33 סאייל אשר שור
34 מ/2082800
35 שופט ביהמ"ש הצבאי
36 שומרון
37 שופט

38 אב"ד

39 מ/3105583
40 שופט צבאי
שופט

ניתן והודע היום, 14/4/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.

נאמן למקור

Handwritten signature or mark.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

⁵⁷ ראה: ת/ 225 עמי 2 שי 19-5.
⁵⁸ ראה: מעמר: ת/ 217 עמי 2 שי 17 ועד עמי 3 שי 5 וכן נדאל: אמרה מיום 15/4/02, עמי 27-29 וכן פרוטוקול
ההודאה במשפטו של נדאל, תיק 5582/02.

ת+ס: נבקש לאחד את הדיון בטיעונים לעונש ב 4 התיקים.

ראיות לעונש

ת: אבקש להעיד את רוני פריד

העד מוזהר לומר את האמת

חקירה ראשית

ת: ספר בבקשה על הקשר שלך לפיגוע במלון.
 ע: כדרכם של בני משפחתי מזה 3 שנים סבי וסבתי ודודי חוגגים את ליל הסדר במלון פארק, לצד חברים נוספים יוצאי טרנסילבניה וניצולי שואה. ביום רביעי 27/3, יצאתי לדרכי ביחד עם אישתי למלון פארק, לומר חג שמח לבני משפחתי, בהגיעי למלון, מסי מטרים לפני ראיתי כי יש דבר שונה ומוזר באיזור המלון. כאשר נעצרתי סמוך למלון, הבטתי בלובי המלון שהיה מואר, אפוף עשן, ואנשים המומים עומדים ושוכבים. נסעתי מסי מטרים במורד הרחוב והחנתי את הרכב, ונכנסתי למלון. המראות אליהם נחשפתי היו מראות זוועה, של אנשים פצועים בוכים וצועקים. פזורים ברחבת הלובי המואר, המשכתי קדימה לאולם עצמו היות ואני מכיר את המקום, נכנסתי לאולם וניסיתי למצוא את בני משפחתי, על הרצפה היה מים, כיסאות ושולחנות הפוכים, אי סדר מוחלט. פיניתי את דרכי בחשכה, במטרה למצוא את בני משפחתי ולעזור, אך החשכה מנעה ממני לראות דבר מה, האולם היה חשוך לחלוטין. עשיתי את דרכי תזרה לרחוב, התחילו להגיע אמבולנסים יצאתי מנקודת הנחה כי פינו חלק מן הפצועים ועשיתי דרכי לבית חולים לניאדו. יחד עם בני דודי שאיבדו את הוריהם בדיעבד. מרבית הלילה עשינו בחיפושים, בבתי החולים לניאדו והילל יפה בתדרה. כאשר בשלב מסוים בבית חולים הלל יפה מצאתי את אנה יעקובוביץ' סבתי, יוצאת מחדר המיון לכיוון מחלקת צילומי רנטגן. סבתי, אושפזה במחלקה לטיפול נמרץ כשבועיים תוך שהיא סובלת מכויות ב 60% ושברים. ב - 11/4, היא נפטרה. סבי וסבתי ניצולי שואה אשר סבתי ניצולת אושבץ' ואת מותה היא מצאה דווקא בליל הסדר, בערב שהמפחות מתאחדות סביב שולחן החג. ב 4 לפנות בוקר, חזרתי למקום הפיגוע, נגבתה ממני עדות במשטרה, ומשם המשכתי לאבו כביר, לפנות בוקר זיהיתי בעצם את סבי שנהרג במקום, את דוקטור אנדרי פריד דודי, שגם כן נהרג במקום ואת דודתי אידה פריד. דודי עלו לארץ ב 1976 מטרנסילבניה, החלו את דרכם כעולים חדשים ודודי בשנה האחרונה, עבד בשתי מרפאות שיניים שהיו בבעלותו, אדם מצליח וכישרוני. גידלו שני ילדים, תום ושירי, בערב פסח, איבדתי את מרבית משפחתי שהייתה קטנה בין כה וכה. לאור מלחמת העולם השניה והשואה בהן גם איבדנו חלק גדול ממשפחתנו.

ת: אין לי שאלות נוספות.

ס: אין לי שאלות

ס: אין ראיות לעונש

תובע מסכם:

עיריית רשאל ז"ל, ארנסט וייס ז"ל, אווה וייס ז"ל, פרוק נעימי ז"ל, דבורה קרים ז"ל, מיכאל קרים ז"ל, לאוקדיה לבקוביץ ז"ל, שלומית אברמוביץ ז"ל, אדית פריד ז"ל, אנדרי סטיפן פריד ז"ל, שמעון בן ארויה ז"ל, מרים גוטזון ז"ל, יוליה תלמי ז"ל, פרלה הרמלה ז"ל, גיורגי יעקובוביץ' ז"ל, אנה יעקובוביץ' ז"ל, נקש אליהו ז"ל, דוד אנהוביץ ז"ל, פרידה בריטביץ ז"ל, אלתר בריטביץ ז"ל, שרה לוי ז"ל, וידר זאב ז"ל, חנה רוגן ז"ל, עמי חממי ז"ל, קורמן יהודית ז"ל, קורמן אליעזר ז"ל, להמן מריו ז"ל, ברקמן אבי ז"ל, וידר סיוון ז"ל.

29 שמות. 29 אנשים. 29 סיפורי חיים שנגדעו באחת. כל אחד עולם לעצמו. כל אחד יקיר ליקיריו. כולם נתכנסו להם בדרך של מקרה לחוג את ליל הסדר במלון פארק בעיר נתניה. עזבו איש איש את טרדות היום יום, נתכנסו עם בני משפחותיהם, לבשן בגדיים של חג

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 ויצאו להסב לסדר. אבל בחיכלו של חדר האוכל האומלל לא נשמעה אותה הערב שירת
2 ההגדה, ברכות לא נאמרו ואף ארבע הכוסיות לא זכו להימזג. חלף אלה נשמע באותו חדר
3 אוכל רעש של פיצוץ עז, ואחריו צרחות הכאב של הפצועים, קולות הבהלה של הנוכחים
4 שבני משפחותיהם נקרעו מהם, בכיים של הילדים ושתיקה איומה של אלה שכבר לא יכלו
5 לומר דבר.

6 וכך, ומבלי שהחלו המתכנסים בקריאת מילותיה הראשונות של הגדה, נתברר כי האמירה
7 "... שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו" אינה פסוק בלבד, אלא מציאות חיים איומה.
8

9 לא מכת טבע אף לא רשלנות, אלא שורת מעשי נבלה, מתוכננים בקפידה ובקור רוח שטני
10 הם אלה שקיפדו את פתיל חייהם של קורבנות הפיגוע. נזכיר את העולה מכתב האישום:
11 הפיצוץ שאירע סמוך בליל 27 במרץ 2002 היה שיאו של מאמץ מתמשך, שהחל עוד בחודש
12 יולי 2001, 9 חודשים קודם לכן, שמטרתו אחת: רציחתם של יהודים רבים ככל האפשר.
13 במסגרתו של מאמץ זה גוייסו שני מחבלים מתאבדים, אשר הונחו להמתין לקריאה מבלי
14 לבצע פעולות חריגות על מנת שלא להתפס וקיבלו לשם כך כספים מבני התוליה, הוזמנו
15 ונתקבלו שתי חגורות נפץ ממומחי התבלה שבעיר שכם, גוייס נהג, אשר מכיר את כבישי
16 ישראל היטב, זוייפו תעודת זהות ישראלית עבור הנהג, ובאמצעותה רכש האחרון רכב
17 בישראל כשהוא מתחזה לבעליה של תעודת הזהות, ולבסוף שעה שכל ההכנות הושלמו,
18 נקראו בני החבורה כולה אל דירת השילוח בטול כרם. בשלב זה נתברר כי נדאל קלק, אשר
19 אמור היה לשמש כמחבל המתאבד השני חולה ולכן החליטו בני החבורה להסתפק בשילוח
20 של מחבל מתאבד אחד. בדירה זו צולם ע"א באסט עודה כשהוא מקריא את צוואתו, לבש
21 על גופו את חגורות הנפץ והתחפש בבגדי אישה על מנת להקל עליו להוציא את הפיגוע אל
22 הפועל, ומשם הוסע ע"א באסט עודה אל תוככי ישראל, ולאחר שלא נמצאה מטרה
23 מתאימה בערים הרצליה ותל אביב, הוביל ע"א באסט עודה את הנהג אל העיר נתניה. שם
24 נכנס המחבל המתאבד אל חדר האוכל של מלון פארק, ובין אורחי המלון שנאספו לקראת
25 תחילתו של ליל הסדר הפעיל את חגורת הנפץ שנשא על גופו.
26

27 נוכח גל האלימות המכוער שהרים את ראשו באזור בשנתיים האחרונות, נזדמנו לבית
28 המשפט הזה נאשמים לא מעטים שידיהם מלאו דמים. עם זאת, נדמה כי הפיגוע במלון
29 פארק מתייחד במספר מאפיינים שיש בהם כדי להציבו במקום מיוחד. ראשית, מספרם
30 של ההרוגים. הפיגוע במלון פארק גבה את מספר הקורבנות הרב ביותר בין שלל מעשי
31 הטרור שבוצעו במהלך השנתיים וחצי האחרונות. למספרם של הקורבנות יש להוסיף
32 רשימה ארוכה של פצועים אשר שרדו את הפיגוע בחיים, אך סובלים מפגיעות קשות בגופם
33 ובנפשם. חלקם נפצעו באורח כה קשה, שחרף תלוף הזמן והטיפול הרפואי לו זכו, גופם לא
34 ישוב להיות כשהיה והם ישאו עימם את משא הנכות ליתרת חייהם. שנית, הקשר שבין
35 הקורבנות - כעולה משמותיהם של הקורבנות היו רבים מתוכם בני משפחה, שביקשו
36 לחגוג יחדיו את החג ומצאו יחדיו את מותם. אין שיעור לכאבו של בן משפחה שמאבד את
37 יקירו, ואולם מקום שמדובר באובדנם של אם ואב יחדיו הופך הכאב לבלתי נסבל.
38 שלישית, כוונותיהם של מבצעי הפיגוע בעת ביצועו - כעולה מזיכרונות הדברים מחקירתו
39 של עבאס אלסייד של מטרת הפיגוע - מטרתו של הפיגוע הייתה לשנות את המציאות
40 השוררת באזור בדרך של פיגוע רב נפגעים. ואכן, לאחר הפיגוע יצא צה"ל למבצע חומת
41 מגן. שלישית, והדבר נובע מהנקודה הקודמת, התכנון הקפדני של הנאשמים בהוצאתו אל
42 הפועל של הפיגוע. הנאשמים עסקו יום יום, שעה שעה במשך תקופה ארוכה בניסיון
43 לקטול מספר גדול ככל האפשר של יהודים, שכל חטאם היה היותם יהודים המצויים
44 בארץ ישראל. ורביעית, הנבזיות שבפעולה. כל הרוצח אדם מצבע מעשה שפל וראוי לכל
45 גנאי, אולם התגנבותו של מחבל מתאבד, שמותו שטוף באידיאולוגיה דתית קיצונית,
46 המוכן להקריב את חייו ובלבד שבצעד זה יגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר מבני
47 דת אחרת, אל ערב של התכנסות ופולחן דתי, הינה מעשה בזוי ושפל, המעמיד את מבצעו
48 ומשלחיו באחד משלבי הנמוכים ביותר של סולם ההתפתחות החברתית.
49

50 מהכרעת הדין עולה כי אף לאחר שנתבררו תוצאותיו האיומות של הפיגוע, לא באו
51 הרוצחים על סיפוקם. צימונאם לדמם של קורבנות נוספים, הטריף את דעתם של
52 הנאשמים עליהם ועל כן מיהרו אלה לנסות ולשלה מחבל מתאבד אחר לביצוע

מאמן למקור
רס"ן אלינור ברק
קצינת העיר נתניה

למרבח המזל, כוונתם זו של הנאשמים לא יצאה מן הכוח אל הפועל, נוכח פעולתם של כוחות הביטחון.

לאור כל האמור לעיל, נדמה כי השיקולים המסורתיים הנוהגים בתורת הענישה יתקשו מלשמש כאבן בוחן בקביעת עונשם של הנאשמים. היש תגמול למעשים כגון אלה? הניתן להרתיע את הנאשמים מביצועם? מה לבני אדם אשר בחרו לאבד צלם אנוש ולקטול בבני אדם אחרים שאינם מוכרים להם ואשר לא ביצעו כלפיהם כל רע ולשיקול השיקום, המצוי ברגיל מול עינו של בית המשפט? ואין מנוס מהמסקנה כי אין עונש, מעשה ידי אדם, הראוי למעשיהם של הנאשמים.

עם זאת, ומתוך ההבנה העמוקה, כי עוצמתה של חברה אינו נמדד בהפעלתו של כוח אלא בריסונו, לא בהיענות לנטיית הלב בעידנא דריתחא אלא בשיקול דעת מתוך יישוב הדעת, סברנו - ובעניין זה אבקש לציין כי עתירת התביעה לעונש היא על פי הנחייתו של הפרקליט הצבאי הראשי - כי העונש הראוי הינו מאסר עולם עבור כל אחד מהקורבנות בפיגוע ועונש של שנות מאסר נוספות בגין יתר המעשים, כך שכל העונשים ירוצו במצטבר. בהתאם להוראות הצו בדבר הוראות ביטחון מוסמך מותבו זה של בית המשפט נכבד לגזור על הנאשמים עונש מוות. כאמור, דעתנו היא כי אין להשתמש בסמכותו האמורה של בית המשפט. בנוסף לעמדה העקרונית בעניין זה - ואני מבקש להגיש לבית המשפט את חוות דעתו שהוגשה ליועץ המשפטי לממשלה בעניין זה - הרי שבעניינם של הנאשמים ישנו טעם נוסף, הנובע מהעמדתו של ראש החוליה, עבאס אלסייד, בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב. מהעבירות המיוחסות לו שם וממדיניותה של רשויות התביעה בישראל, עולה כי הלה אינו צפוי לעונש מוות בגין מעשיו, ואין ספק כי אלה חמורים ממעשיהם של הנאשמים שבפנינו. נוכח האמור, ולו מהטעם האחרון שהזכרתי, נראה כי אין מקום לגזירת עונש מוות על הנאשמים.

סיגור מסכם:

ברצוני לציין שכולנו ראינו במסכי הטלוויזיה את התמונות הקשות אשר עיני בני אדם לא רואה מדי יום ביומו ונכון הוא כי הפיגוע בליל הסדר גבה את מסי הקורבנות הגבוה ביותר בפיגוע אחד. גם אני ניסינו להבין מה הניע את הנאשמים לבצע מעשה כה חמור. ואין בדברי כדי לתרץ אלא זהו מסר אשר הנאשמים מבקשים כי אעביר בשמם, לכבוד בית המשפט. הרי בסופו של יום הנאשמים אם אלו שישבו בכלא. והיה להם המון מה להפסיד. למשל פתחי, היו לו 2 נשים 14 ילדים לדאוג לפרנסתם, לגדל אותם כמו אבא רגיל. נסר, מואמר ומוהנד היו גם הם לפני חתונה, והיה להם מה להפסיד. אך הקטל הרב גם בצד שלהם הוליד אצלם מחשבות והניע אותם לתכנן דברים אלו. אי אפשר להבדיל בין דם ודם, דם ישראלי אדום כמו דם פלשתיני. והנאשמים ראו הרבה דם והם רצו להעביר מסר, לצד שלנו, הצד הישראלי. ולהגיד כי ישנו כיבוש, ישנו עם שטובל, הנאשמים בעצם ראו את המתרחש אצלם ובמעשיהם ביקשו להעביר את המסר הזה. את שאר הטיעונים שאמר לנאשמים. בעניין המאסרים חופף ומצטבר, אנו לא מבקשים לקבוע מסמרות בעניין. פסיקת בית המשפט העליון מנחה, (מגיש קובץ פסיקה).

נאשם, פתחי חטיב: בפיגוע הזה, היינו רוצים להעביר מסר לעם הישראלי כל יהודי כדי שידע, אם הוא לא יסתכל לטלוויזיה וירגיש בליבו שישנו עוד עם שנהרג, ונטבח. שישנו טבח מהצד הפלשתיני והם יודעים כי הם כובשים אדמה בכח שלא שלהם. הם יודעים שלפלשתינים יש זכות להגן על עצמו ואדמתו אפילו שזה יגיע למותו. השחיידים הולכים לבצע פיגועים ברוח גבוהה והסיבה לזה היא מה שקורה בפלשתינן זה רצח של נשים וילדים, הריסת בתים. אתם מסתכלים לצד אחד ולא לשני. מסתכלים על הכאב שלכם ולא רואים את הכאב שלנו, אנחנו אומרים כי הפתרון לבעיות הללו והדיבורים הוא שתעזבו את אדמתנו. אתם כובשים אותה בכוח, זה פשע שאתם עושים נגד עמנו, הוא זה שהביא לפיגועים כדי לגרש את הכיבוש.

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאשם, נאצר יתאימה: אני לא מתחרט על מה שעשיתי, מה שעשיתי זה תשובה לרצח של שהידים אחים שלי כמו עאמר חודרי, וגם חברים. כעת הייתי רוצה להיות בחוץ כדי לנקום את מותם של הנרצחים והשהידים אצלנו כמו עלי ולאל חודרי. ההרוגים שלנו יגיעו לגן עדן. ואנחנו בעזרת השם נשתחרר ונגרש אותכם מאדמה שלנו.

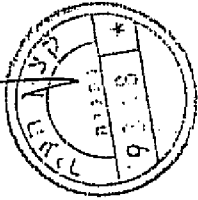
נאשם, מעמר אבו אל שייך: עמידתי מול בית המשפט זה לא אומר שאני מודה או מכיר בבית משפט זה או במדינת ישראל. אני מצפה שאנחנו בעזרת האל נהיה בעולם הזה, נשב כאן ונשפוט את שרון ומופז.

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

נאמון למקור

Handwritten signature and the number 4584482. Below the signature is the text: 'רס"ן אלינור ברזני קצינת העיר נתניה'.

גזר דין

(תיק 6165/02): פתחי רג'א אחמד חטיב ת.ז.: 953436454
(תיק 6171/02): מעמר פתחי שריף אבו אלשייך ת.ז.: 904604808
(תיק 6160/02): מוהנד טלאל מנצור שרים ת.ז.: 905007573
(תיק 6115/02): נצר סאמי ע/ראזק יתאימה ת.ז.: 901527358

נאמן למקור

בערב ליל הסדר תשס"ב החריד פיצוץ אדיר את מלון פארק בנתניה. מחבל המתאבד, נושא חגורת נפץ רבת עוצמה, התפוצץ בתוככי חדר האוכל, בקרב מאות חוגגים, בקרב משפחות שבאו להסב אל ארוחת החג. כתוצאה מן הפיצוץ מצאו את מותם 29 איש מן הנוכחים. עשרות רבות של אנשים נפצעו, חלקם באורח קשה מאוד, כתוצאה מן הרסיסים וחתיכות המונכת שהכילה חגורת הנפץ.

נהרות של דם ניגרו בחודשים שלפני הפיגוע. נהרות של דם זלגו בחודשים שמאז. ועדיין "טבח ליל הסדר" נותר בזכרון כליל דמים נורא. את השולחנות הערוכים, את אורות החג, החליפו יגון, אבל ואפלה. מעטים הם האירועים התבלניים בתולדות המדינה אשר גבו מחיר אנושי קשה כל כך. מעטים הם כתבי האישום אשר נדונו בבית משפט והמייחסים את גרימת מותם של כל כך הרבה אנשים.

המחבל המתאבד אשר חולל את הקטל, לא פעל בחלל ריק. הוא נשלח בידי שרשרת מלאמי רעים אשר גייסה אותו לשורות ארגון הטרור, ציידה אותו בחגורת הנפץ הקטלנית, תיעדה את צאתו לעבר משימת המוות והסיעה אותו עד לפתח המלון. בגין חלקם ואחריותם בחוצאתו לפועל של פיגוע מלון פארק, נותנים ארבעת הנאשמים שבפנינו את הדין.

תיארנו ארוכות בהכרעת הדין את חלקם של כל אחד ואחד מן הנאשמים בתוצאה הקטלנית. לא נחזור על הדברים, שכן הם כתובים בהכרעת הדין. נאמר בקיצור כי הנאשמים היו אחראים על המחבל המתאבד אשר נקרא על ידם לביצוע משימת הרצח, קיבלו לידיהם את חגורת הנפץ ודאגו לוודא את תקינותה, הלבישו את המחבל המתאבד בחגורת המוות ושילחו אותו לנתב הדמים. הנאשמים פעלו ללא לאות ובמשך זמן רב חיברו חוליה לחוליה בשרשרת המוות הארוכה אשר הוציאו תחת ידיהם המגואלות בדם. עולה עוד מהכרעת הדין, כי סאת המוות הנוראה במלון פארק לא סיפקה את יצרם הנאלח של הנאשמים ומתוך שביקשו לעקור את הכל, תכננו הוצאת פיגוע נוסף. חגורת הנפץ והמתאבד היו כבר ברשותם. לא חרטה או מוסר כליות מנעו פיגוע זה, אלא כניסת כוחות צה"ל לטול כרם ומעצרים של הנאשמים.

למודים אנו פיגועי דמים, צפינו לא אחת בתמונות הזוועה הניבטות מעל מרקעי הטלוויזיה. סרטי וידיאו, כמות זה שצילמו הנאשמים את חברם המתאבד, התרגלנו זה מכבר לצפות בהם בחלחלה. עם זאת, בתוך מחול המוות והרצח הפוקדים את ערי ישראל מידי טרור המתאבדים, בולט אירוע מלון פארק בזוועה החריגה שבו. אין זה רק מספר הקורבנות הרב, מספר האנשים הרב ביותר שנספו באירוע בודד במסגרת אירועי הדמים בהם אנו נתונים. אין זה רק המטען רב העוצמה או מספר הפצועים הרב.

הנאשמים, מתוך זדון מרושע וקור רוח נפשע, שילחו את הפצצה האנושית אשר טיפחו תחת ידם אל תוך סעודת חג, שעה בה אנשים מבקשים להתכנס בתוך החיק המשפחתי החם. אין זה פלא כי בפיגוע זה מצאו את מותם רבים מבני אותה משפחה. העיד בפנינו מר רוני פריד על חרב המוות אשר קצרה במשפחתו ללא רחם, באשר סבו וסבתו, ניצולת שואה וכן שני דודיו, מצאו את מותם בעקבות אותו לילה נורא. אין זה פלא כי באירוע זה מצאו את מותם אנשים מבוגרים רבים, בהם קשישים בני 70 שנה ואף אשה בת 90 שנה. אין זה פלא כי אל תוך התופת נקלעה משפחתו של ארלו, אשר הסבה אל השולחן ואשר איבדה את אבי המשפחה שנספה באירוע, בעוד שני נאבקות היום בפציעה הקשה ובנכות אשר הטילו בה מעשי הנאשמים. חבורת אנשים תמימים אלה, ניצולי שואה אשר

נאמן למקור

עברו את אימי המאה העשרים כולה, מצאו את מותם מידיהם הנקלות של הנאשמים.
אורחים שבאו לשמח את ליבם בארוחת החג, חבלי מוות אפפוס, מיצרי שאול מצאום,
צרה ויגון היא נחלת יקיריהם.

שעה שקראנו בעיניים קרועות לרווחה את חומר הראיות שהוגש בפנינו, נחמץ לבנו. בכל
שנותינו כשופטים לא נתקלנו במראות זועה, בתיאורי פלצות ובטרגדיות כמו אלו שזעקו
מתוך הדפים והתמונות האילמות שהוגשו לעיונינו. קורות ליל הדמים, ליל הבלהות אשר
עבר על משפחות הקורבנות, בא בעדותו המהרדה של מר רוני פריד, אשר תיאר כיצד
שוטט אותו לילה בין בתי חולים בחיפוש אחר קרובי משפחתו. מעדות אחרת מתארת בת
לאם שנהרגה בפיגוע, סבתא, כיצד כל הלילה חיפשה את אמה, וכשנדמה היה לה כי
איתרה אותה כפצועה בבית החולים רמב"ם, באה בשורת האיוב בדמות תליון ובו תמונת
הנכד אשר נמצא בין תפציה של אישה לא מזוהה במכון אבו כביר. באחת נחתה על בני
משפחות רבות אותו הליל בשורת שטן שכוז.

אירוע דמים זה, בו טבחו הנאשמים בחבורת סועדים, רובם אנשים מבוגרים, המשיך
לדמם ולהקזו את לשד חייהם של המעורבים בו זמן רב. מספר קורבנות נותרו מפרפרים
בין חיים ומוות ימים רבים עד אשר לא עמד להם כוחם ונפטרו. אחד מן הקורבנות, מר
אלעזר קורמן ז"ל, גסס משך חודש וחצי בעוד הצוות הרפואי נלחם על חייו בכל אמצעי
רפואי, עד אשר נפת את-נשמתו.

שורת המוות קצרה ללא הבחן במבוגרים, בנשים, באבות לילדים, בסבים לנכדים,
באמהות. אולם בכך לא תמו הכאב והסבל. עשרות אנשים נפצעו קשה בעקבות האירוע. מן
התעודות הרפואיות עולה תמונה קשה של הנכות התמידית, קשיי ההסתגלות והטראומה
שנותרו בלב ניצולי הפיגוע, אשר נושאים בגופם את רסיסי המתכת אשר נפוצו לכל עבר
באותו חדר אוכל. לא מעטים מן הפצועים שוחררו לאחר ימי אישפוז ארוכים מבית
החולים אל בית לווינשטיין, מצפים לעוד ימים ארוכים של שיקום וחזרה למסלול חיים.

המחבל המתאבד הותיר מאחוריו הרס וחורבן, תקרת הגג קרסה על ראשי המתים
והפצועים, שולחנות החג הערוכים התפזרו לכל עבר. שלוליות דם נקוו על הרצפה. תמונות
ההרס הנורא לא ימושו מנגד עינינו.

בעקבות אירוע הדמים, נגרר האזור למערבולת דמים נוספת. פיגוע רדף פיגוע, קרבות
נרחבים פרצו. עשרות רבות של אזרחים חפים מפשע מצאו את מותם. הדעה אינה תופסת
כיצד קומץ אנשים מצליח במו ידיו הנקלות להמיט אסון וטרגדיה שכאלו.

רצח עשרות בערב חג, עת בני משפחה מסבים לשולחן החג, הוא מעשה נבלה מזוהם אשר
המילים הן דלות מלתאר את מידת הסלידה ושאת הנפש אשר כל בן מצפון חש כלפיו. אין
דבר בעולם המצדיק טבח חסר הבחנה שכזה. אלא שהנאשמים, מסרבים עד עתה להביע
ולו בדל של חרטה על פשעיהם. לאורך כל המשפט וגם כיום, שעה שהוקראה הכרעת הדין
המפרט את אשמתם ואף שעה שמר פריד תיאר כיצד איבד ברגע אחד עולם שלם, היה
נסוך על פני הנאשמים תינוך זדוני, חינוך מסליד ומקפיא דם.

הנאשמים אינם ראויים לבוא בקהל האדם ובמעשיהם הוציאו עצמם אל מחוץ לחברה
האנושית. מה יהא עונשם? איזה עונש ראוי למי שקיפד את פתיל חייהם של עשרות
אנשים? איזה תשובה יש בידי החברה להמציא למי שהסיע פצצה אנושית אל תוך עיבורה
של עיר הומה? איזה עונש ראוי למעמר אבו אלשייך אשר בפחדנותו הודה כי בתחילה הוצע
לו עצמו להתאבד אולם הוא סירב והסכים אך ורק לשלוח אחרים אל המוות? לפתחי
חטיב אשר היה מוכן למסור את נפשו בעבור הצליחת המשימה ואף הצטלם כ"שהיד"?

יאמר כבר עמסין כי לא ראינו כל קושי בקבלת עזרת התביעה לגזור על הנאשמים 29
מאסרי עולם בגין כל נשמה אשר קצרה אגדר הספקות אשר ליווה אותנו פסח על שאלה זו.

נאמן למקור

שאלנו עצמנו בעיקר האם לא הגיעה השעה לממש את הסמכות הנתונה בידי בית המשפט הצבאי ולגזור על הנאשמים את העונש הקצוב בצד העבירה אותה ביצעו, עונש מוות?

1
2
3
4 אחד מן השופטים מתנגד באופן עקרוני לחטלת עונש מוות ועל כן ראויה היא בעינינו עתירת
5 התביעה. שניים מן השופטים סברו כי יתכן והיה מקום לשקול חטלת עונש מוות במקרה
6 זה. עם זה, אותם שופטים נמנעים מלעשות כן ומצטרפים לדעת חברם הנוסף, בעיקר עקב
7 העובדה כי התביעה הצבאית בחרה שלא לעתור להפעלת עונש המוות. אין זה מן הראוי כי
8 בית משפט יגזור עונש העולה על זה המתבקש ממנו וכך עשינו גם הפעם. זאת בפרט
9 בזוכרנו כי מנהיג התוליה, עבאס א-סאייד, שמעשיו רעים וחמורים אף ממעשי הנאשמים,
10 עומד לדין בפני בית המשפט המחוזי ואף אם יורשע בעבירות המיוחסות לו, אין בית
11 המשפט המחוזי מוסמך לגזור לו עונש מוות. עוד שמנו לבנו כי תולית "סילוואין" אשר
12 מעשיה קשים וכואבים כאלו של הנאשמים, נשפטה לעונשי מאסר עולם ארוכים. כזאת
13 החלטנו לעשות אף הפעם.
14

15 עם זאת, שניים מן השופטים מבקשים כי התביעה הצבאית תמציא עותק מגזר דין זה
16 לפרקליט הצבאי הראשי וליועץ המשפטי לממשלה. אותם שופטים סבורים כי ספק אם
17 ניתן לעבור את העבירה האמורה בסעיף 51 לצו בדבר הוראות בטחון באופן קשה וחמור
18 מזה שעשו הנאשמים. אם מקרה זה אינו מצדיק את חטלת העונש הקבוע בצידו, איזה
19 מקרה כן ראוי לו? הגיעה השעה לבחון, לדעת אותם שופטים, האם האמור בצד סעיף 51
20 לא הפך ל"אות מתה" (תרתי משמע).
21
22
23

24 בשל כל האמור לעיל, החלטנו פה אחד לגזור על הנאשמים עונש של 29 מאסרי עולם
25 מצטברים זה לזה וכן עונש של 20 שנות מאסר במצטבר בגין שאר העבירות. הנאשמים
26 יוצאים מכאן לעבר מאסר לצמיתות ואנו תקווה כי יימקו בכלאם עד יום מותם. אנו
27 תקווה כי לא יראו לעולם קרן אור, כי לא ידעו שעה של חירות, כי עד יומם האחרון ישלמו
28 בגין מעשה הזוועה בו נטלו חלק.
29
30

31 בעוד יומיים נסב אל שולחן הסדר. נתנחם בחיק המשפחה החמים, נאכל ממטעמי החג.
32 בליבות המשפחות נפער פצע עצום, אשר לא יגליד לעולם. חלל שהותירו אחריהם 29
33 חללים חפים מפשע לא יתמלא. אנו מורים לתביעה הצבאית להעביר עותק מגזר דין זה
34 למשפחות הקורבנות אשר נספו באירוע דמים זה. במרום ילמדו עליהם זכות שתהא
35 למשמרת שלום. תהיה נשמתם צרורה בצרור החיים.
36
37

38 **זכות ערעור כחוק**

39 ניתן והודע היום, 13/04/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.
40 אנו מורים כי עותק מגזר דין זה יומצא לידי אלוף פיקוד המרכז באמצעות יועמי"ש אינ"ש.
41 עותק נוסף ישלח לראש עיריית נתניה, הגב' מרים פיירברג.
42
43

44 סא"ל אשר שור
45 מ/2682800
46 שופט ביהמ"ש הצבאי
47 שומר
48 שופט

44 אב"ד

44 מ/3105583 משה אהוד, סא"ל
45 שופט צבאי
46 שופט

47 **נאמן למקור**

47 רס"ן אלינור ברזני
48 קצינת העיר נתניה
4584482

